

แผนพัฒนา
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
พ.ศ. 2565 – 2569

(ปรับปรุงปีงบประมาณ พ.ศ. 2569)

คำนำ

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้ปรับปรุงแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ปรับปรุงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙) เพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางการพัฒนาสถาบัน รวมถึงใช้เป็นคู่มือและแนวทางการกำกับการดำเนินงานของผู้บริหารและทุกภาคส่วนในสถาบัน ตลอดจนใช้เป็นแนวทางการปรับปรุง/จัดทำแผนพัฒนาหน่วยงาน แผนกลยุทธ์ทางการเงิน และแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ของคณะและวิทยาลัยในสังกัดเพื่อร่วมกันขับเคลื่อนแผนฯ สู่เป้าหมายที่กำหนด พร้อมทั้งมีตัวชี้วัดสำหรับการกำกับติดตาม และประเมินผลสำเร็จในการดำเนินงานตามประเด็นยุทธศาสตร์ทั้ง ๕ ยุทธศาสตร์ เพื่อมุ่งสู่วิสัยทัศน์การเป็นสถาบันการศึกษาต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ก้าวหน้าวิทยาการเท่าทันเทคโนโลยี สืบสาน สร้างสรรค์ เสริมสร้างรายได้ด้วยทุนทางวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน เป็นที่ยอมรับระดับชาติและนานาชาติ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ ภูมิภักดิ์)
อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ บทนำ **๑**

ส่วนที่ ๒ บริบทและการวิเคราะห์สถานการณ์ **๕**

๒.๑ บริบทที่เกี่ยวข้อง **๕**

๒.๑.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราชไทย ๒๕๖๐ ..... ๕

๒.๑.๒ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ๖

๒.๑.๓ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๑๐

๒.๑.๔ แผนการปฏิรูปประเทศ ๑๓ ด้าน (ฉบับปรับปรุง) ๑๑

๒.๑.๕ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ๑๓

๒.๑.๖ นโยบายของรัฐบาล ๑๓

๒.๑.๗ นโยบายกระทรวงวัฒนธรรม ๑๓

๒.๑.๘ นโยบายอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (พ.ศ. ๒๕๖๙ – ๒๕๗๒) ๑๔

๒.๑.๙ แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกระทรวงวัฒนธรรม ๑๕

๒.๑.๑๐ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ๑๖

๒.๑.๑๑ พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ ..... ๑๗

๒.๑.๑๒ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙ ..... ๑๘

๒.๑.๑๓ กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ: National Qualifications Framework (NQF) ฉบับปรับปรุง ๒๕๖๐ ..... ๒๐

๒.๑.๑๔ มาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ ..... ๒๓

๒.๑.๑๕ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ ..... ๒๖

๒.๑.๑๖ กรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๗ ..... ๒๘

๒.๑.๑๗ กฎกระทรวงการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๔ ..... ๒๙

๒.๑.๑๘ แผนด้านการอุดมศึกษา เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๗๐ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ..... ๓๒

๒.๑.๑๙ แผนปฏิบัติการด้านปัญญาประดิษฐ์แห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศไทยระยะ ๖ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐) ๔๐

๒.๑.๒๐ หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรระยะสั้น (Non-degree) สำหรับนักศึกษาต่างชาติ ของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๘ ..... ๔๑

๒.๑.๒๑ ทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ ๒๑ (21st Century Skills) ๔๑

๒.๑.๒๒ รูปแบบการศึกษาตามวิถีใหม่ (New Normal) ๔๕

๒.๑.๒๓ รายงาน OECD Skills Strategy Thailand: Assessment and Recommendations ๔๖

๒.๑.๒๔ รายงานสภาวะสังคมไทยไตรมาส ๒/๒๕๖๘ โดยสำนักงานสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ๔๗

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

๒.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์ (SWOT Analysis) ๔๙

๒.๒.๑ การวิเคราะห์สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมภายใน ๔๙

๒.๒.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมภายนอก ๕๐

๒.๒.๓ ตารางแสดงการให้คะแนนสถานการณ์สภาพแวดล้อมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ๕๒

๒.๒.๔ สถานการณ์หรือตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ ๕๖

๒.๒.๕ การวิเคราะห์ TOWS Matrix สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ๕๗

๒.๒.๖ สรุปการวิเคราะห์สู่แนวทางการจัดทำกลยุทธ์ ๖๒

ส่วนที่ ๓ แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ปรับปรุงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙) ๖๔

๓.๑ วิสัยทัศน์ ๖๔

๓.๒ พันธกิจ ๖๔

๓.๓ เป้าหมาย ๖๔

๓.๔ วัตถุประสงค์ ๖๕

๓.๕ ปณิธาน ๖๕

๓.๖ เอกลักษณ์ และอัตลักษณ์ ๖๕

๓.๗ ค่านิยมหลักของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ๖๕

๓.๘ ยุทธศาสตร์ (Strategies) ๖๖

๓.๙ แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map) ๖๘

๓.๑๐ ความเชื่อมโยงแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ กับ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี แผนการปฏิรูปประเทศ แผนการศึกษาแห่งชาติ ๒๐ ปี แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี ของกระทรวงวัฒนธรรม ๖๙

๓.๑๑ รายละเอียดยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัด ภายใต้แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ปรับปรุงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙) ๗๐

ส่วนที่ ๔ บทสรุป ๘๒

๔.๑ เงื่อนไขความสำเร็จ ๘๓

๔.๒ เป้าหมายแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ปรับปรุงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙) ๘๓

๔.๓ การแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ การติดตามและประเมินผล ๘๔

ภาคผนวก ๘๖

ภาคผนวก ก คู่มือการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ปรับปรุงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙) ๘๗

ภาคผนวก ข คำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการกระบวนการกลั่นกรองพัฒนาแผนสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ **๑๔๖**

ส่วนที่ ๑
บทนำ

ปัจจุบันวิวัฒนาการทางการศึกษามีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ปัจจัยหนึ่งที่สนับสนุนให้เกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการศึกษา นั่นคือ Digital Disruption ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วจากนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีใหม่ๆ ทำให้รูปแบบการดำเนินชีวิตเปลี่ยนแปลงไป สถาบันการศึกษาจึงต้องปรับตัวเพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล โดยการผลิตกำลังคนที่มีศักยภาพ ในการแข่งขันในตลาดแรงงานโลกได้อย่างแท้จริง การจัดระบบการศึกษาในยุค ๔.๐ ที่สามารถตอบโจทย์ความเป็นพลวัตแห่งศตวรรษที่ ๒๑ ที่เต็มไปด้วยความเปลี่ยนแปลงในภูมิรัฐศาสตร์และภูมิเศรษฐศาสตร์ทั่วโลก จำเป็นต้องมีกรอบเป้าหมายการจัดการศึกษาที่ชัดเจน และมีประสิทธิภาพ สามารถเชื่อมโยงและบูรณาการ การดำเนินงานที่สอดคล้องกัน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการผลักดันให้เกิดการขับเคลื่อนอย่างเป็นรูปธรรม ประกอบกับการดำเนินการตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อมุ่งเน้นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของภาคการศึกษาที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนและประชาชน โดยมุ่งเป้าหมายการพัฒนาการศึกษาเพื่อร่วมกัน “พลิกโฉมการศึกษาสู่ยุคดิจิทัล” (Transforming Education to Fit in the Digital Era)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นสถานศึกษา มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาและส่งเสริมวิชาการ ตั้งแต่ระดับพื้นฐานวิชาชีพถึงวิชาชีพชั้นสูงด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ทั้งไทยและสากล รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ทำการสอน ทำการแสดง ทำการวิจัย และให้บริการทางวิชาการตลอดจนส่งเสริม สืบสาน สร้างสรรค์ ทะนุบำรุง และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติและศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายของชุมชนในท้องถิ่น ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น สถาบันได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพมาตรฐานเป็นยอมรับมาอย่างต่อเนื่อง จึงกำหนดวิสัยทัศน์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เพื่อขับเคลื่อนแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ปรับปรุงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙) ดังนี้

“สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นสถาบันการศึกษาต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ก้าวหน้าวิทยาการ เท่าทันเทคโนโลยี สืบสาน สร้างสรรค์ เสริมสร้างรายได้ด้วยทุนทางวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน เป็นที่ยอมรับระดับชาติและนานาชาติ”

แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ปรับปรุงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙) มุ่งเน้นการพัฒนาสถาบันในด้านการจัดการศึกษา ด้านการสร้างผลงานสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัย ด้านอนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ เผยแพร่ จัดการแสดง และบริการวิชาการทางศิลปวัฒนธรรม ด้านสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาครัฐ เอกชน ชุมชน และเครือข่ายนานาชาติ ด้านการเสริมสร้างรายได้ด้วยทุนทางวัฒนธรรม และด้านการบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากร เพื่อนำพาสถาบันให้เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ฉบับนี้ยังได้คำนึงถึงประเด็นความท้าทายในบริบทต่าง ๆ ตลอดจนความคาดหวังที่สังคมมีต่อสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ ๑๓ ด้าน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ นโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงวัฒนธรรม แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกระทรวงวัฒนธรรม แผนปฏิบัติการด้านปัญญาประดิษฐ์แห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศไทยระยะ ๖ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๗๐) กฎกระทรวงการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา แผนการศึกษาแห่งชาติ แผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนแห่งอนาคต ตลอดจนแนวนโยบายต่าง ๆ ที่สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนดและได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

การมุ่งไปสู่วิสัยทัศน์ตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ปรับปรุงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙) สถาบันได้เร่งดำเนินโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อนกลยุทธ์และเป้าประสงค์ของยุทธศาสตร์เพื่อตอบโจทย์พันธกิจ ทั้ง ๖ ประการ ดังนี้

๑. จัดการศึกษา พัฒนาบุคลากรด้านศิลปวัฒนธรรมโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์ให้มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพ

๒. ส่งเสริมการสร้างสรรค์ผลงาน สร้างนวัตกรรม และการวิจัยทางด้านศิลปวัฒนธรรม

๓. อนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ เผยแพร่ จัดการแสดง และบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์รวมทั้งภูมิปัญญาไทย

๔. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาครัฐเอกชน ชุมชน และเครือข่ายนานาชาติ

๕. พัฒนาเสริมสร้างรายได้ด้วยทุนทางวัฒนธรรมทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการให้บริการวิชาการอย่างยั่งยืน

๖. พัฒนาระบบบริหารจัดการและส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีความมั่นคงและเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพตามหลักธรรมาภิบาล

เพื่อให้นำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ของพันธกิจทั้ง ๖ ประการดังกล่าว สถาบันจึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ไว้ ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยกระดับคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนแห่งอนาคต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัยที่สามารถต่อยอดได้

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ อนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ บริการทางวิชาการ จัดการแสดง และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอย่างมืออาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมการสร้างรายได้และพัฒนาธุรกิจสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ บริหารองค์กรด้วยหลักธรรมาภิบาลสู่ความยั่งยืน

เพื่อให้แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีความเป็นรูปธรรม สามารถปฏิบัติได้อย่างชัดเจนภายใต้ยุทธศาสตร์แต่ละยุทธศาสตร์ จึงได้กำหนดตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ตัวชี้วัดกลยุทธ์ และค่าเป้าหมายที่สถาบันต้องการบรรลุในแต่ละปี โดยทั้ง ๕ ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๕ เป้าประสงค์ ๗ ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ และมีกลยุทธ์/มาตรการที่มุ่งขับเคลื่อนการบรรลุเป้าประสงค์ทั้งหมด ๑๖ กลยุทธ์ ตัวชี้วัดกลยุทธ์จำนวน ๓๐ ตัวชี้วัด รวมทั้งสิ้น ๓๗ ตัวชี้วัด ดังนั้น เพื่อให้มั่นใจได้ว่าสถาบันมีความพร้อมในการขับเคลื่อนกลยุทธ์ดังกล่าวได้อย่างแท้จริง ในขั้นตอนการจัดทำแผนจึงกำหนดให้มีการถ่ายทอดและขับเคลื่อนแนวทางการดำเนินงานตามวิสัยทัศน์ที่ตั้งไว้ รวมทั้งมีการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนรายงานความก้าวหน้าของแผนรอบ ๖ เดือน รอบ ๙ เดือน และสรุปผลการดำเนินงานรอบ ๑๒ เดือน เพื่อให้การดำเนินงานตามแผนมีระบบ สอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และสามารถกำกับ ติดตาม ประเมินผลว่าบรรลุผลสำเร็จตามเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด รวมทั้งนำข้อมูลที่ได้ไปทบทวนปรับปรุงกลยุทธ์ต่อไป

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีบทบาทภารกิจ วิธีการดำเนินงาน และหน่วยงานที่ประสานการปฏิบัติงาน เพื่อให้การดำเนินงานตามแผนบรรลุตามวิสัยทัศน์และวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังนี้

๑.๑ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ผลิตบุคลากรเฉพาะสาขาต่าง ๆ เพื่อรับใช้สังคมแบ่งเป็น ๓ ระดับ

๑.๑.๑ เป็นผู้มีความประณีตศิลป์ทางด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ระดับผู้ปฏิบัติ

๑.๑.๒ เป็นบุคลากรที่มีศักยภาพด้านชำนาญการ ชำนาญการพิเศษ และเชี่ยวชาญ

๑.๑.๓ เป็นผู้เชี่ยวชาญทางศิลปะ เป็นศิลปินในสาขาต่าง ๆ และมีฝีมือเชี่ยวชาญเป็นที่ยอมรับระดับชาติ

๑.๒ ผลลัพธ์ต่อสังคมในการผลิตผู้สำเร็จการศึกษา

๑.๒.๑ ศิลปะวิทยาการทางด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ได้รับบำรุงรักษาและสืบทอด

๑.๒.๒ เป็นพลังในการขับเคลื่อนด้วยการนำทุนทางวัฒนธรรมมาเพิ่มคุณค่าทางเศรษฐกิจที่เกิดประโยชน์ต่อสังคม และเป็นการเผยแพร่อัตลักษณ์ของประเทศ

๑.๓ วิธีการดำเนินงาน

การจัดการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ดำเนินการตามพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราชไทย ๒๕๖๐ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกระทรวงวัฒนธรรม กฎกระทรวงการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๔ และแผนด้านการอุดมศึกษา เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๗๐ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

๑.๔ ระบบการประสานงานความเชื่อมโยง

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม จัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับขั้นพื้นฐานวิชาชีพเฉพาะถึงระดับวิชาชีพชั้นสูง ดังนั้น สถาบันจึงต้องมีการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ดังนี้

๑.๔.๑ กระทรวงวัฒนธรรม (วธ.)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม รับนโยบายจากกระทรวงวัฒนธรรมมาเป็นแนวทางในการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อให้การดำเนินงานสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายของรัฐบาล และแผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกระทรวงวัฒนธรรม

๑.๔.๒ กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.)

๑.๔.๒.๑ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ.)

สถาบันมีการประสานงานกับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ.) ในการ ร่วมจัดทำนโยบายด้านการศึกษาระดับชาติ ได้แก่ การจัดทำคลังหน่วยกิต และการรายงานผลการดำเนินงานตามนโยบายการศึกษาระดับชาติ ได้แก่ การรายงานข้อมูลการศึกษาของประเทศไทยประจำปี และรายงานข้อมูลตัวชี้วัดตามเป้าหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติทุก ๕ ปี รวมทั้งดำเนินการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๖๒ ที่กำหนดให้มีระบบการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผล การใช้จ่ายงบประมาณการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักการศึกษา แนวทางจัดการศึกษาและคุณภาพมาตรฐานการศึกษาโดยหน่วยงานภายในและหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ตรวจสอบภายนอก

๑.๔.๒.๒ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (สป.ศธ.)

สถาบันมีการประสานงานในการนำส่งข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอาชีวศึกษา โดยนำส่งในทุกภาคการศึกษา

๑.๔.๒.๓ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)

สถาบันมีการประสานงานสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ในการพัฒนาหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น การดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา การจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับขั้นพื้นฐาน

๑.๔.๒.๔ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.)

สถาบันมีการประสานงานกับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) ในการพัฒนาหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง การดำเนินการด้านประกันคุณภาพการศึกษา การจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษา

๑.๔.๒.๕ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.)

สถาบันดำเนินการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในการสรรหา การบรรจุ การแต่งตั้งรวมถึงการรับรองคุณวุฒิทางการศึกษาภายใต้หลักเกณฑ์ตามที่ ก.ค.ศ. กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

๑.๔.๒.๖ คุรุสภา

สถาบันขออนุมติรับรองหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูสำหรับจัดการเรียนการสอนในแต่ละปีการศึกษาโดยปฏิบัติตามเงื่อนไขการเปิดหลักสูตร ดังนี้ (๑) การรับนักศึกษาตามจำนวนที่ได้รับอนุญาต (๒) คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา และ (๓) ผู้เข้ารับการศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูต้องเข้าสู่กระบวนการดำเนินการทดสอบเพื่อขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

๑.๔.๓ กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.)

๑.๔.๓.๑ สำนักงานปลัดกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สป.อว.)

สถาบันมีการประสานงานกับสำนักงานปลัดกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สป.อว.) ในการนำส่งข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยนำส่งในทุกภาคการศึกษาและประสานงานกับกองยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา กลุ่มพัฒนาคุณภาพอุดมศึกษา ในด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา

๑.๔.๓.๒ สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

สถาบันมีการประสานงานกับสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ในเรื่องขอรับการสนับสนุนเงินอุดหนุนการวิจัย เพื่อสร้างผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ และผลงานนวัตกรรมให้มีคุณภาพ

๑.๔.๓.๓ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.)

สถาบันมีการประสานงานในเรื่องขอรับการสนับสนุนเงินอุดหนุนการวิจัย เพื่อสร้างผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัยให้มีคุณภาพ

๑.๔.๔ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

สถาบันมีการประสานงานกับสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) ในเรื่องของการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาทุกระดับ การติดตาม การตรวจสอบคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ เพื่อพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

๑.๔.๕ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.)

สถาบันมีการประสานงานกับสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการรับรองคุณวุฒิของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒิอย่างอื่น เพื่อประโยชน์ในการบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือน และกำหนดอัตราเงินเดือนหรือค่าตอบแทน รวมทั้งระดับตำแหน่งและประเภทตำแหน่งสำหรับคุณวุฒิดังกล่าว

ทั้งนี้ ในการดำเนินงานกำหนดแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ นั้น ได้มีการทบทวนบริบทต่าง ๆ และมีการวิเคราะห์สถานการณ์สภาพแวดล้อมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยมีรายละเอียดในส่วนที่ ๒ ต่อไป

ส่วนที่ ๒
บริบทและการวิเคราะห์สถานการณ์ (Context & SWOT Analysis)
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ในการจัดทำแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ปรับปรุงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙) ได้มีการศึกษา ทบทวน และวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นกฎหมายและนโยบายในระดับชาติ รวมถึงรายงานประเด็นสำคัญด้านการศึกษาจากการประชุมระดับนานาชาติที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามพันธกิจของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ รวมทั้งการวิเคราะห์สถานการณ์ที่เป็นสภาพแวดล้อมของสถาบัน ซึ่งได้นำเสนอไว้ในบทนี้แบ่งเป็น ๒ ส่วน ดังนี้

๒.๑ บริบทที่เกี่ยวข้อง

บริบทที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ประกอบด้วย รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ ๑๓ ด้าน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) นโยบายของรัฐบาล นโยบายกระทรวงวัฒนธรรมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ นโยบายอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกระทรวงวัฒนธรรม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙ กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ: National Qualifications Framework (NQF) ฉบับปรับปรุง ๒๕๖๐ มาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๖๕ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ กรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๗ กฎกระทรวงการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๔ แผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๗๐ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ แผนปฏิบัติการด้านปัญญาประดิษฐ์แห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศไทย ระยะ ๖ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๗๐) เกณฑ์และแนวปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรระยะสั้น (Non-degree) สำหรับนักศึกษาต่างชาติของสถาบันอุดมศึกษาพ.ศ. ๒๕๖๘ ทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ ๒๑ (21st Century Skills) รูปแบบการศึกษาตามวิถีใหม่ (New Normal) รายงาน OECD Skills Strategy Thailand: Assessment and Recommendations รายงานภาวะสังคมไทยไตรมาส ๒/๒๕๖๘ โดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) โดยสรุปสาระสำคัญของบริบทดังกล่าว ดังนี้

๒.๑.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มีประเด็นเนื้อหาสาระที่เกี่ยวกับการจัด "การศึกษา" ในหมวด ๕ หน้าที่ของรัฐ มาตรา ๕๔ ความว่า “รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลา ๑๒ ปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายรัฐต้องดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนาก่อนเข้ารับการศึกษา เพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาให้สมกับวัย โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต จัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการกำกับ ส่งเสริมและสนับสนุนให้การจัดการศึกษาดังกล่าวมีคุณภาพและได้มาตรฐานสากลตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับ

การจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ การดำเนินการและตรวจสอบการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติด้วย การศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติมีความเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ”

นอกจากนี้ ในประเด็นด้านศิลปะและวัฒนธรรม ในมาตรา ๕๗ ได้ระบุไว้ว่า รัฐต้องอนุรักษ์ ฟื้นฟู และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและจารีตประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติและจัดให้มีพื้นที่สาธารณะสำหรับกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ใช้สิทธิและมีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย

๒.๑.๒ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

รัฐบาลและคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี โดยมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาประเทศว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคงและยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ และประชาชน จากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ดำเนินงานที่มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี จำนวน ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม และยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐรายละเอียด ดังนี้

๒.๑.๒.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายสำคัญที่เป็นรูปธรรมชัดเจน คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข” โดยเร่งเสริมสร้างความเข้มแข็งและความรักความสามัคคีปรองดองของคนในชาติ ตลอดถึงการปลุกจิตสำนึกด้านความมั่นคงให้เกิดขึ้นในประชาชนทุกระดับ โดยกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

๑) การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ เพื่อให้คนในชาติมีจิตสำนึกรักและหวงแหน มุ่งจงรักภักดี พร้อมธำรงรักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ให้เป็นสิ่งยึดเหนี่ยวและศูนย์รวมจิตใจหนึ่งเดียวกันของคนทั้งชาติ โดยปลูกฝังและสร้างความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของสถาบันหลักของชาติ รณรงค์เสริมสร้างความรักและภาคภูมิใจในความเป็นคนไทยและชาติไทย ผ่านทางกลไกต่าง ๆ รวมถึงการศึกษาประวัติศาสตร์ในเชิงสร้างสรรค์ น้อมนำและเผยแพร่ศาสตร์พระราชา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดถึงแนวทางพระราชดำริต่าง ๆ ให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้และนำไปประยุกต์ปฏิบัติใช้อย่างกว้างขวาง จัดกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติและพระราชกรณียกิจอย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนส่งเสริมให้ยึดถือหลักการคำสอนซึ่งเป็นแก่นแท้หรือคำสอนที่ถูกต้องของศาสนามาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต อุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาอันเป็นศาสนาที่ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่นับถือมาช้านาน

๒) การพัฒนาและเสริมสร้างกลไกที่สามารถป้องกันละปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ

๒.๑.๒.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน กำหนดแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนากลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคตที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ ในทั้งภาคบริการและการท่องเที่ยว เพื่อสร้างมูลค่าให้สูงขึ้น กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบัน ได้แก่ ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม โดยการส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านการสร้างและพัฒนาสินค้าและบริการด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น ความคิดสร้างสรรค์ และทุนทางวัฒนธรรม พร้อมทั้งการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยว เพื่อให้การท่องเที่ยวไทยมีเรื่องราวที่เป็นเอกลักษณ์ มีการคุ้มครองและปกป้องด้านทรัพย์สินทางปัญญาเพื่อการป้องกันการลอกเลียนแบบ

๒.๑.๒.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์มีเป้าหมายในการวางรากฐานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศอย่างเป็นระบบ โดยจำเป็นต้องมุ่งเน้นการพัฒนาและยกระดับคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ดี เก่ง และมีคุณภาพพร้อมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปข้างหน้าได้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่ง “คนไทยในอนาคตจะต้องมีความพร้อมทั้งทางกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ดีรอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอด” กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

๑) การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา โดยให้สถานศึกษาสอดแทรกการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และการมีจิตสาธารณะเข้าไปในทุกสาระวิชาและในทุกกิจกรรม รวมทั้งปรับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาให้เอื้อต่อการมีคุณธรรม จริยธรรม และจิตสาธารณะ รวมถึงการรักษาขนบธรรมเนียมและประเพณีอันดีงาม

๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ปลูกฝังความเป็นคนดี มีวินัย พัฒนาทักษะความสามารถ การเรียนรู้ที่สอดรับกับทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ โดยเฉพาะทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ความสามารถในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน มีภูมิคุ้มกันต่อปัญหาหรืออาชญากรรมต่าง ๆ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความยืดหยุ่นทางความคิด รวมถึงทักษะด้านภาษา ศิลปะ และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ตลอดจนการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่เชื่อมต่อกับโลกการทำงาน รวมถึงทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ มีทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมและทำงานกับผู้อื่นได้ภายใต้สังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม

๓) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ โดยออกแบบกระบวนการเรียนรู้ในทุกระดับชั้นอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นการใช้ฐานความรู้และระบบคิดในลักษณะสหวิทยาการ อาทิ ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และการตั้งคำถาม ความเข้าใจและความสามารถในการใช้เทคโนโลยี และการคิดเพื่อหาทางแก้ปัญหา ความรู้และทักษะทางศิลปะ การพัฒนาระบบการเรียนรู้เชิงบูรณาการที่เน้นการลงมือปฏิบัติ มีการสะท้อนความคิด/ทบทวนไตร่ตรอง การสร้างผู้เรียนให้สามารถกำกับการเรียนรู้ของตนได้ การหล่อหลอมทักษะการเรียนรู้และความคิดสร้างสรรค์ที่ผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้ไปใช้ในการสร้างรายได้หลายช่องทาง รวมทั้งการเรียนรู้ด้านวิชาชีพและทักษะชีวิต

๔) การเปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่ โดยปรับบทบาทจาก “ครู สอน” เป็น “โค้ช” หรือ “ผู้อำนวยการการเรียนรู้” ทำหน้าที่กระตุ้น สร้างแรงบันดาลใจ แนะนำวิธี เรียนรู้และวิธีจัดระเบียบการสร้างความรู้ ออกแบบกิจกรรมและสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียน และมีบทบาทเป็นนักวิจัยพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน รวมทั้งปรับระบบการผลิตและพัฒนาครูตั้งแต่การดึงดูด คัดสรร

ผู้มีความสามารถสูงให้เข้ามาเป็นครูคุณภาพ มีระบบการพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะครูอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมทั้งเงินเดือน เส้นทางสายอาชีพการสนับสนุนสื่อการสอน และสร้างเครือข่ายพัฒนาครูให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน รวมถึงการพัฒนาครูที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนมาเป็นผู้สร้างครูรุ่นใหม่อย่างเป็นระบบ และวัดผลงานจากการพัฒนาผู้เรียนโดยตรง

๕) การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับ ทุกประเภท จัดให้มีมาตรฐานขั้นต่ำของโรงเรียนในทุกระดับ จัดโครงสร้างการจัดการการศึกษาเพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์และให้เอื้อต่อการเข้าถึงการศึกษาอย่างเสมอภาค ทั่วถึง และใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ การยกระดับสถาบันการศึกษาในสาขาที่มีความเชี่ยวชาญสู่ความเป็นเลิศ พัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาโดยแยกออกจากระบบการประเมินและการรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์ที่ตัวผู้เรียน รวมทั้งมีการปฏิรูประบบการสอบที่นำไปสู่การวัดผลในเชิงทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ มากกว่าการวัดระดับความรู้ ตลอดจนมีการวิจัยและใช้เทคโนโลยีในการสร้างและจัดการความรู้ในการจัดการเรียนการสอน

๖) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเน้นการจัดระบบการศึกษาและระบบฝึกอบรมบนฐานสมรรถนะที่มีคุณภาพสูงและยืดหยุ่นผ่านการพัฒนากลไกต่าง ๆ อาทิ การพัฒนาการศึกษาออนไลน์แบบเปิด การพัฒนาระบบการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะการรู้ดิจิทัล

๗) การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ โดยเน้นการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพสถาบันการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญและมีความโดดเด่นเฉพาะสาขาสู่ระดับนานาชาติในการให้บริการทางการศึกษา วิชาการ ควบคู่กับการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ เพื่อสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการ

๘) การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม โดยเน้นการพัฒนาทักษะดิจิทัล ทักษะการคัดกรองความรู้ องค์ความรู้ การใช้เทคโนโลยีผสมผสานกับคุณค่าของครูไปพร้อมกันการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพที่ประชาชนสามารถเข้าถึงทรัพยากรและใช้ประโยชน์จากระบบการเรียนรู้และพัฒนาตนเองผ่านเทคโนโลยีการเรียนรู้สมัยใหม่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๙) การจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐาน เครื่องมือการทำงานที่เหมาะสม การสร้างระบบเชื่อมโยงเครือข่ายวิจัยที่มีอยู่ในปัจจุบันในรูปแบบการร่วมมือ เพื่อรวมนักวิจัยให้สามารถต่อยอดงานวิจัยที่สามารถตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ การสร้างความร่วมมือและเชื่อมต่อกับสถาบันวิจัยอื่น ๆ ทั่วโลก เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้นักวิจัยความสามารถสูงของไทย

๒.๑.๒.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายโดยเน้นการตอบโจทย์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้การเติบโตของประเทศเป็นการเติบโตที่ยั่งยืนโดยทุกคนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรมบนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

๑) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส เน้นการสร้างโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ ที่เป็นมาตรฐานเสมอกัน การจัดให้มีมาตรการเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา การสนับสนุนกลไกความร่วมมือของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการศึกษาในระดับจังหวัด การใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ความรู้และนวัตกรรมของคนทุกกลุ่ม รวมถึงระบบการติดตามสนับสนุนและประเมินผลเพื่อสร้างหลักประกันสิทธิการได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพของประชาชน

๒) สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม ภายใต้บริบทของสังคมที่มีความหลากหลายมากขึ้นทั้งทางชาติพันธุ์ ศาสนาและวิถีชีวิตทางวัฒนธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติ ส่งเสริมความตระหนักในสิทธิมนุษยชน สร้างความเท่าเทียมกันในเรื่องสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ในกลุ่มชาติพันธุ์ ให้ความสำคัญกับองค์ความรู้และภูมิปัญญาของกลุ่มชน สร้างความภูมิใจในรากเหง้าของคนในท้องถิ่น สร้างความเข้าใจและจุดร่วมบนความแตกต่างอย่างสร้างสรรค์ และส่งเสริมบทบาทของสถาบันการศึกษาในการช่วยยกระดับคุณค่าที่หลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรมให้เป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจที่สร้างสรรค์เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากได้ รวมถึงเชื่อมโยงการสร้างความร่วมมือและความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้านบนรากฐานมรดกทางวัฒนธรรมที่มีร่วมกันกับประเทศไทย

๒.๑.๒.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เน้นการปรับเปลี่ยนภาครัฐ ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ และระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่าและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธ ไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

๑) ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส หน่วยงานของรัฐต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ มีระบบการบริหารจัดการที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส ให้การบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี สร้างประโยชน์สุขแก่ประชาชน

๒) มีความเชื่อมโยงในการให้บริการ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ มีระบบการบริหารจัดการข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานและแหล่งข้อมูลต่าง ๆ นำไปสู่การวิเคราะห์การจัดการข้อมูลขนาดใหญ่ เพื่อการพัฒนานโยบายและการให้บริการ มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการให้บริการตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการ เพื่อให้ สะดวก รวดเร็ว โปร่งใส และตรวจสอบได้

๓) บริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ มีการจัดสรรงบประมาณที่มีลักษณะยึดโยงกับยุทธศาสตร์ในทุกระดับ รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจ เพื่อนำไปสู่ การกำหนดประเด็นการพัฒนา การจัดทำนโยบาย และการติดตามประเมินผลที่เป็นระบบอย่างต่อเนื่อง

๔) ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในทุกระดับ มีการติดตามประเมินผลทั้งก่อนเริ่มโครงการ ระหว่างดำเนินการ และหลังการดำเนินงาน เป็นการติดตามประเมินผลทั้งระบบ ตั้งแต่ปัจจัยนำเข้า กระบวนการดำเนินการ ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ ตั้งแต่ระดับชาติ ระดับประเด็นการพัฒนา ระดับหน่วยงาน พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล และจัดให้มีการรายงานการติดตามประเมินผลในการบรรลุเป้าหมายต่อสาธารณะเป็นประจำ

๕) บุคลากรเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสานึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพในการปฏิบัติหน้าที่และขับเคลื่อนภารกิจยุทธศาสตร์ชาติ โดยมีกำลังคนที่เหมาะสมทั้งปริมาณและคุณภาพ มีระบบบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรให้สามารถสนองความต้องการในการปฏิบัติงาน

มีความก้าวหน้าในอาชีพ สามารถจูงใจให้คนดีคนเก่งทำงาน มีระบบการพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรให้มีสมรรถนะใหม่ๆ สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงบริบทการพัฒนา มีการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม การปรับเปลี่ยนแนวคิดให้การปฏิบัติราชการเป็นมืออาชีพ มีจิตบริการ ทำงานในเชิงรุกและมองไปข้างหน้า สามารถบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรม

๖) มีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม เพิ่มความยืดหยุ่นคล่องตัวให้กับหน่วยงานในการบริหารทรัพยากรบุคคลในทุกขั้นตอน ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างประสิทธิภาพและคุณภาพภายใต้หลักระบบคุณธรรม ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกลไกการวางแผนกำลังคน รูปแบบการจ้างงาน การสรรหา การคัดเลือก การแต่งตั้ง เพื่อเอื้อให้เกิดการหมุนเวียน ถ่ายเทแลกเปลี่ยน และโยกย้ายบุคลากรคุณภาพ

๗) บุคลากรยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรม และมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ พัฒนาขีดความสามารถบุคลากรและวางมาตรการที่เหมาะสมกับเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพให้มีสมรรถนะใหม่ๆ ปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมการทำงานและสร้างค่านิยมในการปฏิบัติงานเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม สามารถบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรมให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาวะผู้นำในทุกระดับให้มีขีดสมรรถนะสูง มีความรับผิดชอบ และมีความเป็นมืออาชีพเป็นทั้งผู้นำทางความรู้และความคิด ผลักดันภารกิจนำการเปลี่ยนแปลงพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์เป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้ร่วมงานและต่อสังคม

๘) มีความโปร่งใสปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ร่วมต่อต้านการทุจริต มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยเฉพาะการสร้างวัฒนธรรมแยกแยะประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมของบุคลากรภาครัฐให้เกิดขึ้น รวมทั้งสร้างจิตสำนึกและค่านิยมให้ทุกภาคส่วนตื่นตัวและละอายต่อการทุจริตประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ

๙) บุคลากรยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรม และความซื่อสัตย์สุจริต กำหนดให้บุคลากรต้องยึดถือแนวทางปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และหลีกเลี่ยงการขัดกันระหว่างประโยชน์บุคคลและประโยชน์ส่วนรวม

๑๐) การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาด เป็นธรรมและตรวจสอบได้ จัดการกับผู้กระทำความผิดทุจริตและประพฤติมิชอบในทุกระดับอย่างตรงไปตรงมาเป็นธรรม และตรวจสอบได้ พร้อมทั้งให้การดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมปราศจากการแทรกแซงของนักการเมืองและผู้มีอิทธิพล มีการลงโทษผู้กระทำผิดกรณีทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างจริงจังและรวดเร็ว

๑๑) การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบแบบบูรณาการ จัดให้มีกลไกการประสานงานการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทั้งในระดับนโยบาย ยุทธศาสตร์และการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์ ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบโดยการพัฒนาระบบงานและโครงสร้างองค์กรที่เอื้อต่อการดำเนินงานแบบบูรณาการและมุ่งผลสัมฤทธิ์

๒.๑.๓ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) เป็นแผนระดับที่ ๒ ที่มีผลผูกพันให้ทุกหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องต้องแปลงไปสู่การปฏิบัติ ร่วมกันอย่างบูรณาการ รวมทั้งการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณต้องสอดคล้องกับแผนแม่บทฯ เพื่อบรรลุผลลัพธ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างเป็นรูปธรรม และส่งผลให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง” ต่อไป โดยกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

๒.๑.๓.๑ ประเด็นที่ ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์

๒.๑.๓.๒ ประเด็นที่ ๑๒ การพัฒนาการเรียนรู้ ปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ รวมทั้งตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

๒.๑.๓.๓ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งมุ่งเน้นกลไกและกระบวนการป้องกันการทุจริตให้มีความเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ

๒.๑.๓.๔ ประเด็นที่ ๒๓ การวิจัย และพัฒนานวัตกรรม ส่งเสริมให้เกิดการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อสังคม นำทุนทางวัฒนธรรมบูรณาการกับองค์ความรู้เชิงวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม เพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่สามารถแสดงให้เห็นถึงการเชื่อมโยงงานวัฒนธรรม เพื่อสร้างฐานรายได้ของเศรษฐกิจชุมชน และคงไว้ซึ่งคุณค่าทางสังคมที่ยั่งยืน

๒.๑.๔ แผนการปฏิรูปประเทศ ๑๓ ด้าน (ฉบับปรับปรุง)

หลังจากแผนการปฏิรูปประเทศสิ้นสุดลงเมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๕ โดยได้ดำเนินการปฏิรูปประเทศให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายของรัฐธรรมนูญฯ ที่กำหนดแล้ว อย่างไรก็ตาม เพื่อให้เกิดความยั่งยืนของผลสัมฤทธิ์ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฯ หน่วยงานรับผิดชอบหลักและหน่วยงานร่วมดำเนินการจะต้องนำประเด็นปฏิรูปประเทศมาดำเนินการอย่างต่อเนื่องผ่านกลไกของแผนระดับที่ ๒ (ได้แก่ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ และนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ) แผนระดับที่ ๓ (ได้แก่ แผนปฏิบัติราชการ และแผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ ที่เป็นกลไกสำคัญในการแสดงให้เห็นถึงการดำเนินงาน/โครงการต่าง ๆ ของหน่วยงานของรัฐในแต่ละปีงบประมาณโดยสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ) และการดำเนินการต่าง ๆ ของหน่วยงานตามแนวทางการดำเนินการภายหลังการสิ้นสุดของแผนปฏิรูปประเทศตามคณะรัฐมนตรี (๒๗ กันยายน ๒๕๖๕) โดยสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ดำเนินงานที่มีความเชื่อมโยงกับแผนการปฏิรูปประเทศ จำนวน ๔ ด้าน ได้แก่ ด้านที่ ๒ ด้านบริหารราชการแผ่นดิน ด้านที่ ๑๑ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ด้านที่ ๑๒ ด้านการศึกษา และด้านที่ ๑๓ ด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ รายละเอียดดังนี้

๒.๑.๔.๑ แผนการปฏิรูปประเทศด้านที่ ๒ ด้านบริหารราชการแผ่นดิน คือ ประเด็นการปฏิรูปประเทศด้านการบริหารราชการแผ่นดินยังมีความสอดคล้องกับแผนแม่บทฯ และเป็นกรอบกิจกรรมปฏิรูปสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ดังนี้

กิจกรรมปฏิรูปที่ ๑ ปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารงานและการบริการภาครัฐไปสู่ระบบดิจิทัล

กิจกรรมปฏิรูปที่ ๒ จัดโครงสร้างองค์กร และระบบงานภาครัฐให้มีความยืดหยุ่นคล่องตัว และเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์

กิจกรรมปฏิรูปที่ ๓ ปรับเปลี่ยนการบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐสู่ระบบเปิด เพื่อให้ได้มาและรักษาไว้ซึ่งคนเก่ง ดีและมีความสามารถอย่างคล่องตัว ตามหลักคุณธรรม

กิจกรรมปฏิรูปที่ ๔ สร้างความเข้มแข็งในการบริหารราชการในระดับพื้นที่ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

กิจกรรมปฏิรูปที่ ๕ ขจัดอุปสรรคในการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ และการเบิกจ่ายเงินเพื่อให้เกิดความรวดเร็ว คุ้มค่า โปร่งใส ปราศจากการทุจริต

๒.๑.๔.๒ แผนการปฏิรูปประเทศด้านที่ ๑๑ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และเป็นกรอบกิจกรรมปฏิรูปที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

๑) กิจกรรมปฏิรูปที่ ๒ การพัฒนาการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและระบบคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแสการทุจริตที่มีประสิทธิภาพ ปลูกจิตสำนึกให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการยุติธรรม และบังคับใช้กฎหมายปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์และยึดมั่นในคุณธรรม ปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมให้มีความรวดเร็ว โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติในการดำเนินคดีทุจริต

๒) กิจกรรมปฏิรูปที่ ๔ การพัฒนาระบบราชการไทยให้โปร่งใส ไร้ผลประโยชน์สนับสนุนให้มีการเสริมสร้างจริยธรรมและการรักษามาตรฐานวินัยข้าราชการให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน รวมทั้งต้องสนับสนุนให้มีความรับผิดชอบหากเกิดการทุจริตขึ้นในองค์กร รวมถึงเป็นการป้องกันและแก้ไขการสูญเสียผลประโยชน์ของชาติและประชาชน

๓) กิจกรรมปฏิรูปที่ ๕ การพัฒนามาตรการสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายในการดำเนินโครงการขนาดใหญ่ โดยการนำการประเมินความเสี่ยงต่อการทุจริตและมาตรการบริหารจัดการความเสี่ยงต่อการทุจริตมาใช้ในการริเริ่มและดำเนินโครงการที่มีวงเงินสูง (ตั้งแต่ ๕๐๐ ล้านบาท หรือ ๑,๐๐๐ ล้านบาท ขึ้นไป) หรือโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้างต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และความมั่งคง (ตามเกณฑ์ที่กำหนด)

๒.๑.๔.๔ แผนการปฏิรูปประเทศด้านที่ ๑๒ ด้านการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนทุกกลุ่มวัยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน มีทักษะที่จำเป็นของโลกอนาคต สามารถแก้ปัญหา ปรับตัว สื่อสารและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิผล มีวินัย มีนิสัยใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และเป็นพลเมืองที่รู้สิทธิและหน้าที่ มีความรับผิดชอบ มีจิตสาธารณะ มีความรักและความภาคภูมิใจในความเป็นไทย ตามกรอบกิจกรรมปฏิรูปที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

๑) กิจกรรมปฏิรูปที่ ๒ การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนสู่การเรียนรู้ฐานสมรรถนะเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑

๒) กิจกรรมปฏิรูปที่ ๓ การปฏิรูปกลไกและระบบการผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพมาตรฐาน

๓) กิจกรรมปฏิรูปที่ ๔ การจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีและระบบอื่น ๆ ที่เน้นการฝึกปฏิบัติอย่างเต็มรูปแบบ นำไปสู่การจ้างงานและการสร้างงาน

๔) กิจกรรมปฏิรูปที่ ๕ การปฏิรูปบทบาทการวิจัยและระบบธรรมาภิบาลของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศไทยออกจากกับดักรายได้ปานกลางอย่างยั่งยืน

๒.๑.๔.๕ แผนการปฏิรูปประเทศด้านที่ ๑๓ ด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ กิจกรรมปฏิรูปที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

๑) กิจกรรมปฏิรูปที่ ๑ การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ในทุกช่วงวัย ผ่านการปฏิรูปอุตสาหกรรมบันเทิงและการใช้กลไกร่วมระหว่างภาครัฐและเอกชนในการขับเคลื่อน โดยมีกลไกการปฏิรูปอุตสาหกรรมบันเทิงเพื่อใช้พลังบวก (Soft Power) ให้เกิดการผลิตสื่อที่เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม การยกย่องเชิดชูเกียรติบุคคล หน่วยงาน องค์กร และสื่อเสริมคุณธรรม จริยธรรม การพัฒนาศักยภาพแหล่งเรียนรู้ทางศิลปวัฒนธรรมต้นแบบ

๒) กิจกรรมปฏิรูปที่ ๒ การพัฒนาการเรียนรู้และเศรษฐกิจชุมชนบนฐานวัฒนธรรมแบบบูรณาการ มีองค์ประกอบ ๓ ส่วน คือ ๒.๑) การพัฒนาศักยภาพแหล่งเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมต้นแบบในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ๒.๒) การสร้างความตระหนักและจูงใจให้เด็กและเยาวชนเห็นความสำคัญของรากเหง้าวัฒนธรรมในพื้นที่ของตนและพื้นที่อื่น ๆ ของประเทศ และ ๒.๓) การต่อยอดทุนทางวัฒนธรรมให้เป็นสินค้าทางวัฒนธรรมที่กลับมาสร้างรายได้และชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีให้กับท้องถิ่นผ่านการทำงานแบบบูรณาการ

๒.๑.๕ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

สถาบันดำเนินงานที่มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ คือ องค์ประกอบการขับเคลื่อนที่ ๑ เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน มีขอบเขต คือการท่องเที่ยวไทยมีจุดเด่นด้านการท่องเที่ยวรูปแบบเฉพาะ (การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม) โดยการใช้จุดเด่นและความสร้างสรรค์พลิกฟื้นรูปแบบการท่องเที่ยวสู่การท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง มีเอกลักษณ์บนพื้นฐานความรับผิดชอบต่อสังคม อันเป็นความมุ่งเน้นสู่การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต และหมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

๒.๑.๖ นโยบายของรัฐบาล

สถาบันได้นำคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี นายอนุทิน ชาญวีรกูล นายกรัฐมนตรี ที่แถลงต่อรัฐสภาเมื่อวันจันทร์ที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๘ ในส่วนที่เกี่ยวข้องมากำหนดเป็นแนวทางในแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ดังนี้

๒.๑.๖.๑ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนรู้ทักษะใหม่ (Reskill) และการเพิ่มทักษะ (Upskill) เพื่อเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) และสร้างโอกาสให้คนไทยมีรายได้มากขึ้น พร้อมทั้งผลักดันกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูประบบการศึกษาเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของนวัตกรรมการเรียนรู้ ซึ่งจะทำให้คนไทยมีความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิตและสอดคล้องกับสังคมในอนาคต

๒.๑.๖.๒ ส่งเสริมใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยม และวัฒนธรรมที่ดีของคนในสังคม

๒.๑.๖.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้พลังงานสะอาด อาทิ พลังงานแสงอาทิตย์ในชุมชนและหน่วยงานของรัฐ

๒.๑.๖.๔ เร่งรัดการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลที่เชื่อมโยงกันทั้งระบบควบคู่กับการผลักดันการเปิดเผยข้อมูลเปิดของภาครัฐและเสนอร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการยกระดับการบริหารภาครัฐให้ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และอำนวยความสะดวกให้ภาคธุรกิจและประชาชน มีการบูรณาการทำงานร่วมกันอย่างแท้จริงระหว่างหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมรวมถึงสามารถรองรับการบริหารราชการแบบจำลองเสมือนจริง (Sandbox) และการบริหารจัดการภาวะวิกฤตอย่างเป็นระบบ

๒.๑.๗ นโยบายกระทรวงวัฒนธรรม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม นางสาวซาบีดา ไทยเศรษฐ์ ได้ประชุมมอบนโยบายบริหารราชการกระทรวงวัฒนธรรม เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๘ ผ่านวิสัยทัศน์ “สืบสาน สร้างสรรค์ นำวัฒนธรรมไทยสู่อนาคตอย่างยั่งยืน” ประกอบด้วยนโยบายเรือธง ๓ ด้าน ดังนี้

นโยบายที่ ๑ "ไท ไทย” โดยมีเป้าหมายที่จะเปิดพื้นที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมใหม่ๆ ในชุมชน เฟ้นหาคุณค่าความเป็นไทยเสมือน “การค้นพบไทยใหม่” ผ่าน ๓ แนวทาง ได้แก่ ๑) วัฒนธรรมจังหวัดร่วมกับผู้นำ ชุมชน ปราชญ์ชาวบ้านในการค้นหาทุนทางวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ (Unseen Thai Thai) ๒) พัฒนาและปรับใช้เทคโนโลยี “โลกเสมือนจริง” (Digital & Virtual Cultural Tourism) และ ๓) ทำให้ “พื้นที่ทางวัฒนธรรม” ทันสมัยและเข้าถึงง่าย (Culture for All)

นโยบายที่ ๒ ผลักดันมาตรการ Cash Rebate โดยมีเป้าหมายที่จะสนับสนุนเงินลงทุนบางส่วนสำหรับผู้ประกอบการ “ชาวไทย” เพื่อผลิตภาพยนตร์ ละคร ซีรีส์ แอนิเมชั่น และมิวสิควิดีโอ ผ่าน ๓ แนวทาง ได้แก่ ๑) กำหนดหลักเกณฑ์ แนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน โปร่งใส และครอบคลุมผู้ประกอบการรายย่อย ๒) ดำเนินการภายใน ๓ เดือน เพื่อเป็นของขวัญปีใหม่ให้ประชาชนชาวไทย และ ๓) ติดตามและรายงานผลผ่าน KPI ที่ชัดเจน เช่น การเติบโตของ GDP อัตราการจ้างงานภายหลังการขับเคลื่อนนโยบาย

นโยบายที่ ๓ เปิดโอกาสใหม่ให้แก่ผู้ประกอบการไทย CPOT Next Gen: The Culture x Global Beats โดยมีเป้าหมายที่จะเปิดโอกาสใหม่ให้แก่ผู้ประกอบการไทย CPOT Next Gen: Thai Culture x Global Brands เชื่อมต่อวัฒนธรรมไทยกับแบรนด์ระดับโลก ผลักดันผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมไทยสู่แพลตฟอร์มระดับนานาชาติ ผ่าน ๓ แนวทาง ได้แก่ ๑) เปิดพื้นที่และโอกาสให้ผู้ประกอบการไทยรุ่นใหม่ที่มีความคิดสร้างสรรค์พัฒนาแบรนด์ไทยสู่ระดับโลก ๒) ร่วมออกแบบสินค้า (Collab) CPOT กับดีไซเนอร์ชั้นนำ และมีตราสัญลักษณ์รับรองมาตรฐานโดยกระทรวงวัฒนธรรม และ ๓) เพิ่มช่องทางการจำหน่าย CPOT ในงานเทศกาลขนาดใหญ่เพื่อให้นักท่องเที่ยว “ได้เห็น ได้จับต้อง และได้ซื้อ”

๒.๑.๘ นโยบายอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (พ.ศ. ๒๕๖๙ – ๒๕๗๒)

โดยที่อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้มีนโยบายการบริหารงานระหว่างการดำรงตำแหน่งในปี พ.ศ. ๒๕๖๙ – ๒๕๗๒ เพื่อพัฒนาและขับเคลื่อนสถาบันสู่วิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ จำนวน ๒๑ ข้อ ดังนี้

๑) ยกระดับคุณภาพการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารสำหรับวิชาชีพ

๒) พัฒนาคุณภาพการศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานและเป็นต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์

๓) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) และแพลตฟอร์มดิจิทัล เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน การประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์องค์กร และการตลาด

๔) พัฒนาระบบการจัดการศึกษา ระบบคลังหน่วยกิต

๕) พัฒนาห้องเรียนคุณภาพด้านวิชาการและวิชาชีพให้เพียงพอเป็นมาตรฐานเดียวกัน

๖) สร้างความเข้มแข็งให้แก่วิทยาลัยช่างศิลป ทั้ง ๓ แห่ง และเปิดหลักสูตรระดับปริญญาเอก สาขาวิชาทัศนศิลป์ คณะศิลปวิจิตร

๗) เพิ่มจำนวนนักเรียน นักศึกษาทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ปีละไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐

๘) พัฒนาหลักสูตรด้านการบริหาร การจัดการ การตลาด และธุรกิจทางวัฒนธรรมในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก

๙) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) พัฒนาระบบฐานข้อมูล ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ผลงานงานวิจัย และองค์ความรู้

๑๐) สนับสนุน ส่งเสริมให้ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) สร้างผลงาน

๑๑) สร้างเครือข่ายความร่วมมือการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพในระดับชาติและนานาชาติ

๑๒) อนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ เผยแพร่ จัดการแสดงด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ ทัศนศิลป์ และภูมิปัญญาไทยสู่ชุมชน สังคมในระดับชาติและนานาชาติ

๑๓) สร้างทูตวัฒนธรรมสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เพื่อยกระดับการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมสู่นานาชาติ

๑๔) พัฒนาบุคลากรให้มีวุฒิการศึกษาที่ตรงตามสาขาวิชาชีพ ในระดับปริญญาโท ปริญญาเอก และมีสมรรถนะที่สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน

๑๕) ส่งเสริมการขอเลื่อนวิทยฐานะและตำแหน่งทางวิชาการ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา

๑๖) พัฒนาหลักสูตรสำหรับนักศึกษาต่างชาติและหลักสูตรระยะสั้นด้านวิชาชีพที่มีความสอดคล้องกับความต้องการเพื่อสร้างรายได้

๑๗) ส่งเสริมการสร้างรายได้ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ด้วยทุนทางวิชาชีพในทุกมิติ

๑๘) พัฒนาพื้นที่ อาคารสถานที่ Landmark Art (วังหน้า) เพื่อสร้างรายได้ด้วยต้นทุนศิลปวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน ปีละไม่น้อยกว่า ๒๐ ล้านบาท

๑๙) สร้างหอพักสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติและนักศึกษาไทยระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อสร้างรายได้

๒๐) พัฒนา ปรับปรุงภูมิทัศน์ และสิ่งแวดล้อมของสถาบันและหน่วยงานในสังกัดให้มีความปลอดภัย สวยงามเอื้อต่อบรรยากาศในสังคมแห่งการเรียนรู้

๒๑) สนับสนุน ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนเพื่อลดรายจ่ายของหน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๒.๑.๙ แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของกระทรวงวัฒนธรรม

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ดำเนินงานที่มีความเชื่อมโยงกับแผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของกระทรวงวัฒนธรรม จำนวน ๖ ยุทธศาสตร์ รายละเอียดดังนี้

๒.๑.๙.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เสริมพลังการเทิดทูนสถาบันหลักของชาติ และการสืบสาน สร้างสรรค์ทางศาสนา ศิลปะวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ รวมทั้งกิจกรรมเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ดำเนินงานตามพระราชดำริ และส่งเสริมการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ อนุรักษ์ พัฒนาและสืบสานมรดกทางศิลปะและวัฒนธรรม โดยการบูรณะ ปฏิสังขรณ์ อนุรักษ์ ฟื้นฟู ขึ้นทะเบียน ปกป้องคุ้มครอง เผยแพร่ พัฒนาและสืบสานมรดกทางศิลปะและวัฒนธรรม

๒.๑.๙.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากด้วยมิติทางวัฒนธรรมและพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมวัฒนธรรมให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ส่งเสริมกิจกรรม ประเพณีหรือเทศกาลสำคัญเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว และสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนและชุมชน ส่งเสริมและสนับสนุนบทบาทศิลปิน เพื่อการสร้างงาน และสร้างรายได้ พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสนับสนุนการนำทุนและทรัพยากรทางวัฒนธรรมมาต่อยอด เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ

๒.๑.๙.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้างภาพลักษณ์ เกียรติภูมิ และยกระดับบทบาทด้านวัฒนธรรมของไทยในเวทีโลก มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ เชื่อมโยงและพัฒนาความร่วมมือทางวัฒนธรรมกับสมาชิกอาเซียน และนานาชาติ ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี ผลิตสื่อเผยแพร่ และส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ วัฒนธรรมและนำความเป็นไทยสู่สากล โดยดำเนินงานทั้งเชิงรับและเชิงรุก ส่งเสริมบทบาทด้านศิลปวัฒนธรรมของประเทศไทยในเวทีอาเซียน และนานาชาติ

๒.๑.๙.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ปลุกจิตสำนึกและเสริมสร้างค่านิยมเชิงบวกสู่สังคมคุณธรรมในบริบทสังคมไทยและสังคมโลก มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ เสริมสร้างค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการ เสริมสร้างและพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่เด็ก เยาวชนและประชาชนทั่วไป เสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่เด็ก เยาวชนและประชาชนทั่วไป โดยใช้มิติทางวัฒนธรรม ส่งเสริมการรู้เท่าทันสื่อ การพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ ตลอดจนเปิดพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชน ส่งเสริมการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ชาติไทยและประวัติศาสตร์ท้องถิ่น รณรงค์ส่งเสริมความเป็นไทยทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและนานาชาติ

๒.๑.๙.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมเพื่อเสริมสร้างการเรียนรูและการสร้างสรรค์งานด้านศิลปวัฒนธรรม กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม พัฒนาการบริการการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลาย ทันสมัยและน่าสนใจ รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ทางศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมให้แก่

เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม รวมถึงการจัดการความรู้ และการนำผลงานวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินงาน การแก้ไขปัญหาและพัฒนาสังคมในมิติวัฒนธรรม

๒.๑.๙.๖ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมสู่ระดับนานาชาติ มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ เสริมสร้างภาคีเครือข่ายทางวัฒนธรรม รวมทั้งพัฒนาศักยภาพ และบูรณาการ การดำเนินงานร่วมกับภาคีเครือข่ายทางวัฒนธรรมอย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ

๒.๑.๑๐ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ และ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ และ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดความมุ่งหมายและหลักการกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ดังนี้

มาตรา ๖ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

มาตรา ๗ ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

มาตรา ๘ การจัดการศึกษาให้ยึดหลักดังนี้

(๑) เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน

(๒) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

(๓) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

มาตรา ๙ การจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษา ให้ยึดหลักดังนี้

(๑) มีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ

(๒) มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๓) มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษา

(๔) มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

(๕) ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา

(๖) การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันการศึกษา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น

มาตรา ๑๙ การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้จัดในมหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๒ การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

มาตรา ๒๓ การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้

(๑) ความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทยและระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน

(๓) ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา

(๔) ความรู้ และทักษะด้านคณิตศาสตร์ และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง

(๕) ความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

มาตรา ๓๐ ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

มาตรา ๖๒ กำหนดให้มีระบบการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผล การใช้จ่ายงบประมาณการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักการศึกษา แนวทางจัดการศึกษาและคุณภาพมาตรฐานการศึกษาโดยหน่วยงานภายในและหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ตรวจสอบภายนอก

๒.๑.๑๑ พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒

พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการในการจัดการอุดมศึกษา เพื่อพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีความเชี่ยวชาญตามสาขาวิชาการหรือวิชาชีพที่ตนถนัด สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประเทศและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับโลกได้ ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และทักษะที่จำเป็น เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ เข้าใจสังคมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถปรับเปลี่ยนตนเองเพื่อรองรับสังคมโลกที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคต มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ร่วมกันแก้ปัญหาสังคม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขรวมทั้งตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และแผนด้านการอุดมศึกษา และเชื่อมโยงกับการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่าเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับทรัพยากรบุคคลของประเทศในการเข้ารับการศึกษาในระดับอุดมศึกษา รวมทั้งส่งเสริมให้มีการศึกษาอบรม เพื่อเสริมสร้างทักษะในการประกอบอาชีพของบุคคลและการศึกษาตลอดชีวิต การจัดการอุดมศึกษาต้องเป็นไปตามหลักความรับผิดชอบต่อสังคม หลักเสรีภาพทางวิชาการ ความเป็นอิสระ หลักความเสมอภาค หลักธรรมาภิบาล

สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่และอำนาจในการจัดการศึกษา การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม การบริการวิชาการแก่สังคม การทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และหน้าที่และอำนาจอื่นตามที่กฎหมายกำหนดการดำเนินการดังกล่าว ต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และแผนด้านการอุดมศึกษา และสนองต่อความจำเป็นและความต้องการของประเทศในด้านต่าง ๆ การส่งเสริมให้เกิดผู้ประกอบการรายใหม่ให้แก่ประเทศ การพัฒนากำลังคนของประเทศและการจัดการศึกษาตลอดชีวิต เพื่อให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่ประเทศที่มีความก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และมีพลเมืองที่มีคุณภาพ

๒.๑.๑๒ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙

วิสัยทัศน์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ : “คนไทยทุกคนได้รับการศึกษา และเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ ๒๑”

โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา ๔ ประการ คือ ๑) เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ๒) เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นพลเมืองดี มีคุณลักษณะทักษะและสมรรถนะที่สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและยุทธศาสตร์ชาติ ๓) เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และคุณธรรม จริยธรรม รู้รักสามัคคีและร่วมมือผนึกกำลังมุ่งสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ ๔) เพื่อนำประเทศไทยก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง และความเหลื่อมล้ำภายในประเทศลดลง

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์และจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษา ดังกล่าวข้างต้น แผนการศึกษาแห่งชาติได้วางเป้าหมายไว้ ๒ ด้าน คือ

เป้าหมายด้านผู้เรียน (Learner Aspirations) โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ (3Rs8Cs) ประกอบด้วย ทักษะและคุณลักษณะ ต่อไปนี้

3Rs ได้แก่การอ่านออก (Reading) การเขียนได้ (Writing) และการคิดเลขเป็น (Arithmetic)

8Cs ได้แก่ ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross – cultural Understanding) ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork and Leadership) ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และการรู้เท่าทันสื่อ (Communications, Information and Media Literacy) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy) ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้ (Career and Learning Skills) และความมีเมตตา กรุณา มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม (Compassion)

เป้าหมายของการจัดการศึกษา (Aspirations)

แผนการศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดเป้าหมายของการพัฒนาการศึกษาในระยะ ๒๐ ปีไว้ ๕ ด้าน ประกอบด้วย

๑) ประชากรทุกคนเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐานอย่างทั่วถึง (Access)

- เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการสมวัย
- ประชากรทุกคนมีโอกาสได้รับบริการทางการศึกษาตั้งแต่ปฐมวัยถึงมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าที่มีคุณภาพและมาตรฐาน
- ประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงานได้รับการพัฒนาทักษะ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะที่ตอบสนองความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ
- ประชากรสูงวัยได้เรียนรู้ ฝึกฝนเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ และทักษะเพื่อการทำงานหรือการมีชีวิตหลังวัยทำงานอย่างมีคุณค่าและเป็นสุข

๒) ผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมายได้รับบริการทางการศึกษาอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม (Equity)

ผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมาย ทั้งกลุ่มปกติ ผู้มีความสามารถพิเศษ ผู้มีความบกพร่องด้านต่าง ๆ ผู้พิการผู้ด้อยโอกาส และผู้มีภูมิหลังทางสังคมหรือฐานะทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันได้รับโอกาสและการบริการทางการศึกษาอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม

๓) ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุขีดความสามารถและเต็มตามศักยภาพ (Quality)

ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐาน เพื่อพัฒนาคุณลักษณะ ทักษะความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะของแต่ละบุคคลให้ไปได้ไกลที่สุดเท่าที่ศักยภาพและความสามารถของ

แต่ละบุคคลพึงมี ภายใต้ระบบเศรษฐกิจสังคมฐานความรู้ สังคมแห่งปัญญา และการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ที่ประชาชนสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มีคุณธรรม จริยธรรมและสามารถดำรงชีวิตได้อย่างเป็นสุขตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๔) ระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพและการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่าและบรรลุเป้าหมาย (Efficiency)

หน่วยงาน สถานศึกษาและสถาบันการศึกษาทุกแห่งสามารถบริหารและจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยคุณภาพและมาตรฐานระดับสากล จัดให้มีระบบการจัดสรรและใช้ทรัพยากรทางการศึกษาที่ก่อประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนให้บรรลุศักยภาพและขีดความสามารถของตน และส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนของสังคมที่มีศักยภาพและความพร้อมเข้ามามีส่วนร่วมในการระดมทุนและร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา โดยเฉพาะสถานประกอบการ สถาบันและองค์กรต่าง ๆ ในสังคม และผู้เรียน ผ่านมาตรการทางการเงินและการคลังที่เหมาะสม

๕) ระบบการศึกษาที่สนองตอบและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นพลวัตและบริบทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy)

ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐาน สนองตอบและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ ๒๑ สามารถพัฒนาทักษะ คุณลักษณะและสมรรถนะในการทำงานของกำลังคนในประเทศให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงาน สังคม และประเทศ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และยุทธศาสตร์ประเทศไทย ๔.๐ ที่จะนำประเทศไทยก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลางสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการศึกษาที่สร้างความมั่นคงในชีวิตของประชาชนสังคมและประเทศชาติ และการสร้างเสริมการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙ ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ด้วยกัน โดยที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์แผนการศึกษาแห่งชาติ ดังนี้

๒.๑.๑๒.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

เป้าหมายที่ ๑ คนทุกช่วงวัยมีความรักในสถาบันหลักของชาติ และยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

๒.๑.๑๒.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรม เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

๑) เป้าหมายที่ ๑ กำลังคนมีทักษะที่สำคัญจำเป็นและมีสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

๒) เป้าหมายที่ ๒ สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่จัดการศึกษาผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะด้าน

๓) เป้าหมายที่ ๓ การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ โดยมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในสาขาที่ตรงตามความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ได้แก่ ส่งเสริมพัฒนาระบบการแนะแนวในสถานศึกษา เพื่อสร้างทางเลือกในการตัดสินใจศึกษาด้านอาชีพและประกอบอาชีพในสาขาที่ตนถนัดและสนใจ เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อยกระดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน แนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริมการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะด้าน ได้แก่ ส่งเสริมและพัฒนาสถาบันอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาให้ผลิตและพัฒนากำลังคนตามความเชี่ยวชาญและความเป็นเลิศเฉพาะด้าน ที่มีคุณภาพมาตรฐานเทียบระดับสากล พัฒนามาตรฐานหลักสูตรวิชาชีพตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ (NQF) มาตรฐานอาชีพ/วิชาชีพที่สอดคล้องกับตลาดงานและยุทธศาสตร์ประเทศไทย ๔.๐

แนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา เพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ส่งเสริมการผลิตและวางระบบการปฏิบัติงานและแรงจูงใจแก่บุคลากรด้านการวิจัย

๒.๑.๑๒.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

๑) เป้าหมายที่ ๒ คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ความสามารถและสมรรถนะตามมาตรฐานการศึกษาและมาตรฐานวิชาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ตามศักยภาพ

๒) เป้าหมายที่ ๔ แหล่งเรียนรู้ สื่อตำราเรียน นวัตกรรม และสื่อการเรียนรู้มีคุณภาพและมาตรฐาน และประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่

๓) เป้าหมายที่ ๗ ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาสมรรถนะตามมาตรฐาน โดยมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริม สนับสนุนให้คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ความสามารถ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างเหมาะสม เต็มตามศักยภาพในแต่ละช่วงวัย

๒.๑.๑๒.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาส ความเสมอภาพ และความเท่าเทียมทางการศึกษามีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

เป้าหมายที่ ๑ ผู้เรียนทุกคนได้รับโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพโดยมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาด้านการเพิ่มโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ การพัฒนาฐานข้อมูลด้านการศึกษาที่มีมาตรฐาน เชื่อมโยง และเข้าถึงได้

๒.๑.๑๒.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

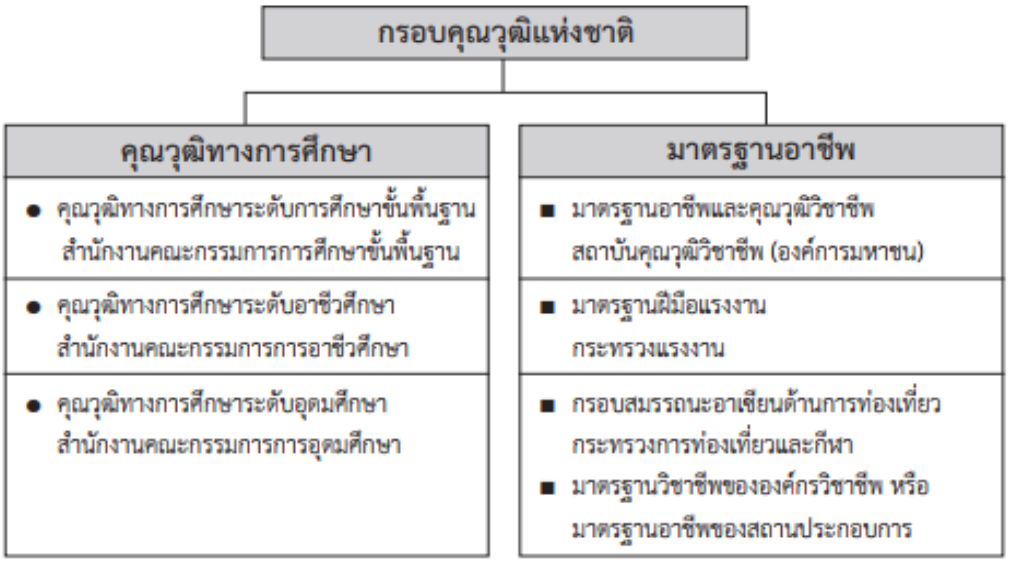
เป้าหมายที่ ๑ คนทุกช่วงวัย มีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม และนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ โดยมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริมสนับสนุนการสร้างจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม และนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในการดำเนินชีวิต

๒.๑.๑๒.๖ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

เป้าหมายที่ ๕ ระบบบริหารงานบุคคลของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา มีความเป็นธรรม สร้างขวัญกำลังใจ และส่งเสริมให้ปฏิบัติงานได้อย่างเต็มตามศักยภาพ โดยมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษา ได้แก่ การส่งเสริมการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษามาใช้ในการวางแผน การปฏิบัติ การตรวจสอบติดตาม เพื่อการปรับปรุง พัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพและเป็นไป ตามมาตรฐานการศึกษา

๒.๑.๑๓ กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ: National Qualifications Framework (NQF) ฉบับปรับปรุง ๒๕๖๐

กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ (National Qualifications Framework: NQF) จึงเป็นกรอบแนวทางการเชื่อมโยงระบบคุณวุฒิของประเทศทุกระดับ และประเภท ให้ยึดโยงกับระดับความสามารถของบุคคลที่เป็นผลลัพธ์ของการเรียนรู้ การศึกษา การฝึกอบรม และประสบการณ์ จากกรอบคุณวุฒิทางการศึกษาซึ่งเป็นความรับผิดชอบของหน่วยงานทางการศึกษา และกรอบมาตรฐานอาชีพซึ่งเป็นความรับผิดชอบของหน่วยงานด้านมาตรฐานอาชีพ/ฝีมือแรงงาน/วิชาชีพ และองค์กรต่าง ๆ ซึ่งต้องใช้กลไกของกรอบคุณวุฒิแห่งชาติในการเชื่อมโยง เพื่อให้เกิดระบบการพัฒนากำลังคนระดับชาติที่เป็นเอกภาพ ดังแสดงในแผนภาพที่ ๑

แผนภาพที่ ๑ ความเชื่อมโยงระหว่างคุณวุฒิทางการศึกษากับมาตรฐานอาชีพ

วัตถุประสงค์ของกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ

๑) เพื่อเป็นกลไกการปฏิรูปการศึกษา ด้วยการเชื่อมโยงความต้องการกำลังคนเชิงคุณภาพของภาคการผลิตและบริการกับระบบคุณวุฒิทางการศึกษา ให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกอาชีพ โดยใช้ระบบการประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา อันจะเป็นการยกระดับคุณภาพการศึกษาให้มีความเป็นสากล โปร่งใส และเทียบเคียงได้กับนานาชาติ

๒) เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) และการเพิ่มโอกาสการศึกษา (Widening Education Participation) ที่จำเป็นต่อการสร้างศักยภาพกำลังคนในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

๓) เพื่อสร้างความเชื่อมโยงกับกรอบคุณวุฒิของต่างประเทศอันจะเป็นกลไกสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันด้านกำลังคนของประเทศเสริมสร้างความคล่องตัว และความมีประสิทธิภาพในการเคลื่อนย้ายกำลังคน และนักเรียนนักศึกษาในภูมิภาค (Mobility of Manpower and Student)

๔) เพื่อยกระดับคุณค่าของผู้มีความสามารถหรือสมรรถนะในการปฏิบัติงาน ที่ต้องการเพิ่มพูนคุณวุฒิการศึกษาด้วยระบบการเทียบโอนประสบการณ์และความรู้ที่มีอยู่ก่อน (Recognition of Prior Learning: RPL) รวมทั้งการเชื่อมโยงเส้นทางการเรียนรู้และความก้าวหน้าในอาชีพที่หลากหลายของบุคคล

โครงสร้างกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ

กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ (NQF) ได้กำหนดองค์ประกอบของคุณวุฒิ (Descriptors) ที่เป็นแกนกลางในการอ้างอิงไว้ ๘ ระดับ บนฐานของผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcomes) ซึ่งประกอบด้วย ๓ ส่วน ได้แก่ ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ (Application and Responsibility) ดังนี้

๑) ระดับคุณวุฒิ (Levels) กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ได้กำหนดระดับความสามารถหรือความสามารถในการปฏิบัติงานตามขอบเขตความรู้ ทักษะ และความสามารถในการประยุกต์ใช้ และความรับผิดชอบซึ่งเชื่อมโยงกับผลลัพธ์การเรียนรู้ ที่มีข้อกำหนดขอบเขตที่แตกต่างกันตั้งแต่ระดับง่ายไปยากจากระดับ ๑ – ๘ โดยมีลักษณะเป็นแกนกลางที่สามารถประยุกต์ใช้ได้กับกำลังคนในแต่ละกลุ่มสาขาอาชีพ/วิชาชีพ

๒) ผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning outcomes) ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ประกอบด้วย ๓ ด้าน ได้แก่ (๑) ความรู้ (Knowledge) ครอบคลุมในเรื่องความรู้เชิงวิชาการ แนวคิด ทฤษฎี ข้อเท็จจริงต่าง ๆ (๒) ทักษะ (Skills) ครอบคลุมทักษะด้านการคิดอย่างมีเหตุผล การหยั่งรู้ การคิดสร้างสรรค์ และการปฏิบัติ และ (๓) ความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ (Application and Responsibility) ผลลัพธ์การเรียนรู้ทั้ง ๓ ด้านนี้ มีความแตกต่างกันไปในแต่ละระดับ ทั้งในด้านความซับซ้อนและความลึกของความรู้ความเข้าใจด้านวิชาการ และทักษะความสามารถที่ควรมีในแต่ละระดับการศึกษา เช่นความสามารถในการบูรณาการความรู้ความเป็นอิสระ และความคิดสร้างสรรค์ ทักษะในการประยุกต์ใช้ความรู้และการปฏิบัติงาน โดยคุณวุฒิในแต่ละระดับมีองค์ประกอบที่ใช้อธิบายคุณวุฒิ (Descriptors) ตามมิติแต่ละด้าน

๓) กลไกการเชื่อมโยงเติมเต็ม/เทียบเคียง (Connecting, Filling-up/Benchmarking Mechanism) การเชื่อมโยงและเทียบเคียงเข้าสู่กรอบคุณวุฒิแห่งชาติทั้งในส่วนของผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษา และผู้ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานอาชีพ ต้องมีกลไก/ระบบการเข้าสู่ระดับคุณวุฒิที่มีความยืดหยุ่น หลากหลาย และสามารถเข้าถึงได้ตลอดเวลา เพื่อให้บุคคลที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาหรือมีทักษะความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์หรือสมรรถนะจากการปฏิบัติงานสามารถเทียบโอนหรือเติมเต็มอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพื่อให้ได้รับการรับรองและยกระดับคุณวุฒิตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ดังแผนภาพที่ ๒

แผนภาพที่ ๒ แนวทางการเชื่อมโยง/เทียบเคียงสู่กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ

๒.๑.๑๔ มาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕

มาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา หมายความว่า ข้อกำหนดขั้นต่ำของหลักสูตร การศึกษา คุณลักษณะ คุณภาพ และเกณฑ์อื่นเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบ ติดตามและประเมินผล และการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง ประกอบด้วย (๑) มาตรฐานหลักสูตรระดับอนุปริญญา (๒) มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี (๓) มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

(๑) ระดับอนุปริญญา มีหนึ่งคุณวุฒิ ได้แก่ คุณวุฒิอนุปริญญา โดยที่มาตรฐานหลักสูตรระดับอนุปริญญา ต้องมีระยะเวลาการเรียนรู้ของผู้เรียนคิดเป็นจำนวนหน่วยกิตรวมตามระบบทวิภาค ดังต่อไปนี้

- หลักสูตรอนุปริญญาที่มีระยะเวลาการศึกษาปกติสองปี มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๖๐ หน่วยกิต
- หลักสูตรอนุปริญญาที่มีระยะเวลาการศึกษาปกติสามปี มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๙๐ หน่วยกิต

(๒) ระดับปริญญาตรี มีหนึ่งคุณวุฒิ ได้แก่ คุณวุฒิปริญญาตรี โดยที่มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี ต้องมีระยะเวลาการเรียนรู้ของผู้เรียนคิดเป็นจำนวนหน่วยกิตรวมตามระบบทวิภาค ดังต่อไปนี้

- หลักสูตรปริญญาตรีที่มีระยะเวลาการศึกษาปกติ ๔ ปี มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๒๐ หน่วยกิต
- หลักสูตรปริญญาตรีที่มีระยะเวลาการศึกษาปกติ ๕ ปี มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๕๐ หน่วยกิต
- หลักสูตรปริญญาตรีที่มีระยะเวลาการศึกษาปกติไม่น้อยกว่า ๖ ปี มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๘๐ หน่วยกิต
- หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๗๒ หน่วยกิต

(๓) ระดับบัณฑิตศึกษา มีสี่คุณวุฒิ ได้แก่ คุณวุฒิประกาศนียบัตรบัณฑิต คุณวุฒิปริญญาโท คุณวุฒิประกาศนียบัตร โดยที่มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ต้องมีระยะเวลาการเรียนรู้ของผู้เรียนคิดเป็นจำนวนหน่วยกิตรวมตามระบบทวิภาค ดังต่อไปนี้

- หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตและหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต
- หลักสูตรปริญญาโท มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต
- หลักสูตรปริญญาเอก กรณีผู้เรียนสำเร็จปริญญาตรี มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต สำหรับกรณีผู้เรียนสำเร็จปริญญาโท มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต

การสำเร็จหลักสูตร ผู้เรียนต้องมีผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิในแต่ละระดับระดับคุณวุฒิ

ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการศึกษา ฝึกอบรม หรือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจากการฝึกปฏิบัติ หรือการเรียนรู้จริงในที่ทำงานระหว่างการศึกษา โดยผลลัพธ์การเรียนรู้ตามคุณวุฒิแต่ละระดับ ต้องสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของหลักสูตรสถาบันอุดมศึกษา วิชาชีพ ประเทศชาติและบริบทโลก ประกอบด้วยอย่างน้อย ๔ ด้าน ได้แก่

(๑) ความรู้ (Knowledge) หมายถึง สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้าหรือประสบการณ์ที่เกิดจากหลักสูตร ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นและเพียงพอต่อการนำไปปฏิบัติ หรือต่อยอดความรู้ในการประกอบอาชีพ ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคม และพัฒนาอย่างยั่งยืน สำหรับการดำรงชีวิตในยุคดิจิทัล

(๒) ทักษะ (Skills) หมายถึง ความสามารถที่เกิดจากการเรียนรู้ ฝึกฝนปฏิบัติให้เกิดความแคล่วคล่อง ว่องไว และชำนาญเพื่อพัฒนางาน พัฒนาวิชาชีพหรือวิชาการ พัฒนาตนและพัฒนาสังคม สำหรับการดำรงชีวิตในยุคดิจิทัล

(๓) จริยธรรม (Ethics) หมายถึง พฤติกรรมหรือการกระท าระดับบุคคลที่สะท้อนถึงความเป็นผู้มีคุณธรรม ศีลธรรม และจรรยาบรรณ เพื่อประโยชน์ส่วนรวมและส่วนตน ทั้งต่อหน้าและลับหลังผู้อื่น

(๔) ลักษณะบุคคล (Character) หมายถึง บุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย และค่านิยมที่สะท้อนคุณลักษณะเฉพาะศาสตร์ วิชาชีพ และสถาบัน โดยพัฒนาผ่านการเรียนรู้ และการฝึกประสบการณ์จากหลักสูตรให้มีความเหมาะสมกับแต่ละระดับมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

รายละเอียดผลลัพธ์การเรียนรู้แต่ละด้านในข้อ ๔ ตามคุณวุฒิแต่ละระดับ เป็นไปตามรายละเอียด ดังนี้

รายละเอียดผลลัพธ์การเรียนรู้แต่ละด้านตามคุณวุฒิแต่ละระดับ

ความรู้ (Knowledge)

ความรู้ (Knowledge) หมายถึง สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้า หรือประสบการณ์ที่เกิดจากหลักสูตร ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นและเพียงพอต่อการนำไปปฏิบัติหรือต่อยอดความรู้ในการประกอบอาชีพ ดำรงชีวิต อยู่ร่วมกันในสังคม และพัฒนาอย่างยั่งยืน สำหรับการดำรงชีวิตในยุคดิจิทัล

โครงสร้างของความรู้สำหรับแต่ละระดับคุณวุฒิ มีดังนี้

๑. ความรู้เชิงสาระ/หลักการ ความรู้เชิงกระบวนการ และความรู้ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต

๒. * ความรู้ที่จำเป็นต่อการเชื่อมโยง การปรับใช้ การต่อยอดความรู้ที่นำไปสู่การพัฒนาและการทำงานร่วมกัน

* หมายเหตุ ยกเว้นคุณวุฒิระดับอนุปริญญา

อนุปริญญา	ปริญญาตรี	ประกาศนียบัตรบัณฑิต	ปริญญาโท	ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง	ปริญญาเอก
ความรู้ที่จำเป็นและเพียงพอสำหรับการนำไปใช้ทำงานตามบทบาทหน้าที่	ความรู้ที่จำเป็นและเพียงพอต่อการนำไปปฏิบัติ ต่อยอดความรู้ ปรับใช้ความรู้เพื่อการพัฒนางาน	ความรู้ที่จำเป็นและเพียงพอต่อการนำไปปฏิบัติ ต่อยอดความรู้ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่เพื่อพัฒนาวิชาชีพ	ความรู้ที่จำเป็นและเพียงพอต่อการนำไปปฏิบัติ ต่อยอดความรู้ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่เพื่อการค้นพบ และสร้างสิ่งใหม่ที่เป็นที่ยอมรับ	ความรู้ที่จำเป็นและเพียงพอต่อการนำไปปฏิบัติ ต่อยอดความรู้ และเชื่อมโยงสร้างองค์ความรู้ใหม่เชิงปฏิบัติในการแก้ปัญหาทางวิชาชีพแบบองค์รวม และเป็นที่ยอมรับ	ความรู้ที่จำเป็นและเพียงพอต่อการนำไปปฏิบัติ ต่อยอดความรู้ เชื่อมโยงความรู้ และการใช้กระบวนการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่นำไปสู่การแก้ปัญหาแบบองค์รวม ซึ่งเป็นที่ยอมรับ และอ้างอิงได้ และหรือปรับใช้ในบริบทอื่นได้

การสร้างสิ่งใหม่ หมายถึง กระบวนการวิจัยและพัฒนา ซึ่งทำให้ได้ผลผลิตใหม่ที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ สิ่งของ กระบวนการ ระบบ แนวคิด อันเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นจากความรู้ความคิดริเริ่ม หรือความคิดสร้างสรรค์ใหม่ หรือมีการพัฒนา ต่อยอด ประยุกต์ และปรับปรุง ให้สามารถใช้ได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับบริบทใหม่ วิถีชีวิตใหม่ หรือความต้องการใหม่

การสร้างองค์ความรู้ใหม่ หมายถึง กระบวนการวิจัยที่ใช้วิธีวิทยาการวิจัยประเภทต่าง ๆ ซึ่งทำให้ได้ผลผลิต หรือข้อค้นพบจากการวิจัย เป็นแนวคิด ทฤษฎี หรือสาระความรู้ใหม่ที่ช่วยในการส่งเสริมหรือพัฒนาศาสตร์ในสาขานั้น หรือส่งเสริมให้เกิดการสร้างศาสตร์ใหม่แบบบูรณาการ

ทักษะ (Skills)

ทักษะ (Skills) หมายถึง ความสามารถที่เกิดจากการเรียนรู้ ฝึกฝนปฏิบัติให้เกิดความแคล่วคล่อง ว่องไว ชำนาญ เพื่อพัฒนางาน พัฒนาวิชาชีพหรือวิชาการ พัฒนาตน และพัฒนาสังคม สำหรับการดำรงชีวิตในยุคดิจิทัล

โครงสร้างของทักษะสำหรับแต่ละระดับคุณวุฒิ มีดังนี้

๑. ทักษะการปฏิบัติงานตามวิชาชีพ หรือตามศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

๒. ทักษะทั่วไป ประกอบด้วยทักษะการเรียนรู้ ทักษะส่วนบุคคล ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่นำไปสู่การพัฒนางาน วิชาชีพ การดำรงชีวิตและการทำงานเพื่อสร้างสรรค์องค์กร และสังคม ซึ่งเหมาะสมกับการดำรงชีวิตในยุคดิจิทัล

อนุปริญญา	ปริญญาตรี	ประกาศนียบัตรบัณฑิต	ปริญญาโท	ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง	ปริญญาเอก
๑. ทักษะการเรียนรู้ การเรียนรู้ด้วยตนเอง ในการปฏิบัติงานได้ตามแนวปฏิบัติที่กำหนด ๒. ทักษะด้านดิจิทัล	๑. ทักษะการเรียนรู้ การเรียนรู้ด้วยตนเอง ในการปฏิบัติ และการปรับปรุงพัฒนางานเพื่อการประกอบอาชีพ ๒. ทักษะด้านดิจิทัล	๑. ทักษะการเรียนรู้ การเรียนรู้ด้วยตนเอง ในการปฏิบัติ และการปรับปรุงพัฒนางานให้มีความเป็นมืออาชีพ ๒. ทักษะด้านดิจิทัล	๑. ทักษะการเรียนรู้ การเรียนรู้ด้วยตนเอง และทักษะการสร้างความรู้ในการปฏิบัติ การคิดริเริ่มสร้างสิ่งใหม่ เพื่อสร้างความรู้ใหม่เชิงวิชาการหรือวิชาชีพ ๒. ทักษะด้านดิจิทัล	๑. ทักษะการเรียนรู้ การเรียนรู้ด้วยตนเอง และทักษะการสร้างความรู้ในการปฏิบัติ การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพื่อสร้างความรู้ใหม่เชิงวิชาการหรือวิชาชีพในระดับเป็นที่ยอมรับ และเป็นแนวปฏิบัติได้ ๒. ทักษะด้านดิจิทัล	๑. ทักษะการเรียนรู้ การเรียนรู้ด้วยตนเอง และทักษะการสร้างความรู้ในการปฏิบัติ การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่เชิงวิชาการหรือวิชาชีพในระดับที่อ้างอิงหรือปรับใช้ในบริบทอื่นได้ ๒. ทักษะด้านดิจิทัล

หลักสูตรต้องอ้างอิงทักษะจากกรอบแนวคิดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และ Top ๑๐ Skills ของ World Economic Forum

ตัวอย่างทักษะ : ทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (inquiry skills) การคิดเชิงวิพากษ์และคิดอย่างมีวิจารณญาณ (critical thinking) การแสดงเหตุผล (reasoning) ความคิดสร้างสรรค์ (creativity) การเรียนรู้ (learning) การสื่อสาร (communication) ความร่วมมือรวมพลัง (collaboration) การทำงานเป็นทีม (team working) ความเป็นผู้นำ (leadership) ความเป็นผู้ประกอบการ (entrepreneurship) การแก้ไขปัญหา (problem solving) การอยู่ร่วมกับผู้อื่น ทักษะการทำงานที่หลากหลาย (multitasking skills)

จริยธรรม (Ethics)
จริยธรรม (Ethics) หมายถึง พฤติกรรมหรือการกระทำระดับบุคคลที่สะท้อนถึงความเป็นผู้มีคุณธรรม ศีลธรรม และจรรยาบรรณ เพื่อประโยชน์ส่วนรวมและส่วนตน ทั้งต่อหน้าและลับหลังผู้อื่น โครงสร้างของจริยธรรมสำหรับแต่ละระดับคุณวุฒิ มีดังนี้ ๑. การกระทำที่เป็นไปตามกฎกติกา และเกิดประโยชน์ต่อสังคม ๒. การหลีกเลี่ยงการกระทำสิ่งที่ผิดกฎกติกาของสังคม และไม่ทำผิดกฎหมาย ทั้งนี้ หลักสูตรต้องกำหนดจริยธรรมที่เหมาะสมกับสาขาวิชาในแต่ละระดับคุณวุฒิ และจริยธรรมเฉพาะวิชาชีพที่กำหนดโดยสภาวิชาชีพ หรือประชาคมวิชาชีพ หรือจรรยาบรรณในการประกอบอาชีพ **ตัวอย่างจริยธรรม** : การกระทำที่มีจริยธรรม เช่น ความซื่อสัตย์สุจริต ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความมีจิตใจเมตตา ความโอบอ้อมอารี การมีจิตสาธารณะ การรักษาสิ่งแวดล้อม เป็นต้น การกระทำที่ไม่ถูกจริยธรรม เช่น การคัดลอกผลงาน การทุจริตทางวิชาการ การละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา การละเมิดสิทธิเสรีภาพ การลักขโมย การทุจริตการสอบ การฉ้อโกง การไม่กระทำตามสัญญา การโฆษณาสรรพคุณของสินค้าเกินจริง การกระทำที่เอื้อประโยชน์ต่อพวกพ้องที่ไม่ถูกต้อง เป็นต้น

ลักษณะบุคคล (Character)
ลักษณะบุคคล (Character) หมายถึง บุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย ค่านิยม ที่สะท้อนคุณลักษณะเฉพาะศาสตร์ วิชาชีพ และสถาบัน โดยพัฒนาผ่านการเรียนรู้และการฝึกประสบการณ์จากหลักสูตร ให้มีความเหมาะสมกับแต่ละระดับมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา โครงสร้างของลักษณะบุคคลสำหรับแต่ละระดับคุณวุฒิ มีดังนี้ ๑. ลักษณะบุคคลทั่วไป ๒. ลักษณะบุคคลตามวิชาชีพ หรือตามศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง **ตัวอย่างลักษณะบุคคล** : บุคลิกที่น่าเชื่อถือ เป็นมิตร มีเสน่ห์ เป็นผู้นำ นิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียน กล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจ มีเมตตา กรุณา รักการทำงานเป็นทีม ช่างสังเกต คิดอย่างมีวิจารณญาณ มีเหตุผล ค่านิยมยึดมั่นในอุดมการณ์ที่ถูกต้อง การรักษาสิ่งแวดล้อม ความพอเพียง ความเท่าเทียมกันในสังคม ความรับผิดชอบต่อสังคม ยอมรับความแตกต่างในสังคม ใช้จ่ายอย่างมีเหตุผล ความรับผิดชอบ อดทนในการทำงานตามวิชาชีพ ความรอบคอบ ความละเอียดถี่ถ้วน เป็นแบบอย่างได้ บุคลิกภาพดี มีการสื่อสารที่ดี คิดเป็นระบบ เชื่อมั่นในตนเอง มีสุนทรียนิยม มีศิลปนิสัย มีจินตนาการ มีความคิดสร้างสรรค์ รักการเล่น รักการแสดง เป็นนักบริหารจัดการ มีความคิดเชิงตรรกะ ความเป็นผู้ประกอบการ การรู้ดิจิทัล (digital literacy) และการรู้เท่าทันสื่อ (media literacy) เช่น การรู้เทคโนโลยี (technology literacy) การรู้สารสนเทศ (information literacy) การรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เห็น (visual literacy) การรู้การสื่อสาร (communication literacy) การรู้สังคม (social literacy) เป็นต้น ทั้งนี้ ทุกหลักสูตรต้องกำหนดลักษณะบุคคลที่เป็นลักษณะบุคคลทั่วไปที่เหมาะสมสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของหลักสูตรและสถาบัน ส่วนหลักสูตรวิชาชีพ ควรกำหนดลักษณะบุคคลเฉพาะวิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพด้วย โดยอาจเลือกลักษณะบุคคลทั่วไปมากำหนดเป็นคุณสมบัติที่เป็นจุดเน้นให้สอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตร

การเทียบโอนหน่วยกิตและผลการศึกษาระดับอนุปริญญา ปริญญาตรีหรือระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาหนึ่ง เพื่อเข้าศึกษาในระดับอนุปริญญาปริญญาตรี หรือระดับบัณฑิตศึกษาในอีกสถาบันอุดมศึกษาหนึ่งให้เทียบโอนได้ ตามหลักการดังต่อไปนี้

(๑) เป็นรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชาในหลักสูตรการศึกษาที่คณะกรรมการรับรองมาตรฐาน และมีสาระสำคัญครอบคลุมรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชาที่ขอเทียบโอน

(๒) เป็นรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชาที่ประเมินผลการเรียนได้ไม่ต่ำกว่าระดับที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) มีสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตรวมที่รับเทียบโอนไม่เกินสัดส่วนที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) หลักการอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

การสะสมผลการเรียนรู้เพื่อคุณวุฒิตามระดับเพื่อพัฒนาตนเอง หรือการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อสำเร็จหลักสูตรการศึกษาหรือเพื่อขอรับปริญญา ให้กระทำได้โดยระบบคลังหน่วยกิตในระดับอุดมศึกษาตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยมีหลักการดังต่อไปนี้

(๑) การนำผลการเรียน ผลลัพธ์การเรียนรู้ สมรรถนะ หรือประสบการณ์มาเทียบหน่วยกิตและสะสมในคลังหน่วยกิตได้ตามหลักเกณฑ์การเทียบโอน

(๒) การไม่มีข้อจำกัดเรื่องอายุ คุณวุฒิของผู้เรียน และระยะเวลาในการเรียน

(๓) การลงทะเบียนเรียนและสะสมหน่วยกิตได้ตลอดชีวิต โดยไม่มีเงื่อนไขของระยะเวลาในการสะสม

(๔) การลงทะเบียนเรียนและสะสมหน่วยกิตในสถาบันอุดมศึกษามากกว่าหนึ่งแห่งได้

การเทียบหลักสูตรการศึกษาที่จัดโดยองค์กรวิชาชีพ หน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานของเอกชน กับหลักสูตรการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อรับรองคุณวุฒิของผู้สำเร็จการศึกษา โดยมีหลักการดังต่อไปนี้

(๑) หลักสูตรการศึกษาที่ขอเทียบต้องจัดโดยองค์กรวิชาชีพ หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของเอกชนที่มีวัตถุประสงค์หน้าที่และอำนาจในการจัดหลักสูตร

(๒) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีมาตรฐานเทียบได้กับมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษาและมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

เพื่อประโยชน์ในการสร้างความมั่นใจในคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา สถาบันอุดมศึกษาต้องมีระบบการประกันคุณภาพผลลัพธ์การเรียนรู้จริงของทุกหลักสูตรการศึกษาในแต่ละระดับและติดตามประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ดังกล่าวที่สามารถติดตามตรวจสอบได้ตามหลักธรรมาภิบาลและนำไปใช้ปรับปรุงกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ ให้ได้ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิแต่ละระดับตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๒.๑.๑๕ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕

กฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอนุปริญญา ระดับปริญญาตรี ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกาศนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๕ เป็นต้นไปใช้กับหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ปริญญาโท และปริญญาเอก ทั้งของรัฐและเอกชน (สำหรับหลักสูตรใหม่และหลักสูตรปรับปรุง) มีเนื้อหาสำคัญที่เกี่ยวข้องในบริบทของหน่วยงานการศึกษา ดังนี้

- <u>ปรัชญา และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร</u>

ระดับอนุปริญญา : มุ่งให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญาของการอุดมศึกษา ปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพของสาขาวิชานั้น ๆ โดยมุ่งเน้นการผลิตบุคลากรให้มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในสาขาวิชาที่มีความจำเป็น สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของสังคม รวมทั้งให้เป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม

ระดับปริญญาตรี : มุ่งให้การผลิตบัณฑิตมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญาของการอุดมศึกษา ปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพที่เป็นสากลให้การผลิตบัณฑิตระดับอุดมศึกษาอยู่บนฐานความเชื่อว่ากำลังคนที่มีคุณภาพ ต้องเป็นบุคคลที่มีจิตสำนึกของความเป็นพลเมืองดีที่สร้างสรรค์ประโยชน์ต่อสังคม และมีศักยภาพในการพึ่งพาตนเองบนฐานภูมิปัญญาไทยภายใต้กรอบศีลธรรมจรรยาอันดีงาม เพื่อนำพาประเทศสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและทัดเทียมมาตรฐานสากล

ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง : มุ่งเน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพให้มีความชำนาญในสาขาวิชาเฉพาะ เพื่อให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ สามารถปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น โดยมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญาอุดมศึกษา ปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ

ระดับปริญญาโทและปริญญาเอก: มุ่งเน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพที่มีความรู้ความสามารถระดับสูงในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยกระบวนการวิจัยเพื่อให้สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างมีอิสระ รวมทั้งมีความสามารถในการสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ เชื่อมโยงและบูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้อย่างต่อเนื่อง โดยมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญาอุดมศึกษา ปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพที่เป็นสากลมีคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ

ทั้งนี้ ในระดับปริญญาโท มุ่งให้มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการสร้างและประยุกต์ใช้ความรู้ใหม่เพื่อการพัฒนางานและสังคม ในขณะที่ระดับปริญญาเอก มุ่งให้มีความสามารถในการค้นคว้าวิจัยเพื่อสรรค์สร้างองค์ความรู้ใหม่หรือนวัตกรรม ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางาน สังคม ประเทศ และประชาคมโลก

- <u>ระบบการจัดการศึกษา</u>

หลักสูตรระดับอนุปริญญา ปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษาใช้ระบบทวิภาค (ปีละ ๒ ภาค) โดยแต่ละภาคไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ สถาบันที่ใช้ระบบอื่นต้องเทียบเคียงกับระบบทวิภาคและแสดงรายละเอียดในหลักสูตร

- <u>การคิดหน่วยกิตตามระบบทวิภาค</u>

หลักสูตรระดับอนุปริญญา ปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา รายวิชาภาคทฤษฎีที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมง รายวิชาภาคปฏิบัติที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมง การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนามที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมง การทำโครงงานหรือกิจกรรมการเรียนอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายที่ใช้เวลาทำโครงงานหรือกิจกรรมนั้น ๆ ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต และเพิ่มเติมในส่วนของบัณฑิตศึกษาในส่วนของการค้นคว้าอิสระที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมง วิทยานิพนธ์ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

- จำนวนหน่วยกิตรวมและระยะเวลาการศึกษา

อนุปริญญาที่มีระยะเวลาการศึกษาปกติ ๒ ปี หน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๖๐ หน่วยกิต
อนุปริญญาที่มีระยะเวลาการศึกษาปกติ ๓ ปี หน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๙๐ หน่วยกิต
ปริญญาตรีที่มีระยะเวลาการศึกษาปกติ ๔ ปี หน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๒๐ หน่วยกิต
ปริญญาตรีที่มีระยะเวลาการศึกษาปกติ ๕ ปี หน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๕๐ หน่วยกิต
ปริญญาตรีมีระยะเวลาการศึกษาปกติไม่น้อยกว่า ๖ ปี หน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๘๐ หน่วยกิต
หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) หน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต
ประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง หน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต
ปริญญาโท หน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต โดยแบ่งการศึกษาเป็น ๒ แผน คือ

๑. แผน ๑ แบบวิชาการเน้นการเรียนรู้การทำวิจัย โดยการทำวิทยานิพนธ์สร้างองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชานั้น สัดส่วนหน่วยกิตของวิทยานิพนธ์และหน่วยกิตของการศึกษารายวิชา ให้เป็นไปตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด โดยอาจเป็นวิทยานิพนธ์อย่างเดียว หรือมีทั้งการศึกษารายวิชาและทำวิทยานิพนธ์ซึ่งต้องทำวิทยานิพนธ์อย่างน้อย ๑๒ หน่วยกิต โดยไม่อาจศึกษารายวิชาอย่างเดียวได้

๒. แผน ๒ แบบวิชาชีพ เน้นการศึกษารายวิชาและการค้นคว้าอิสระเชิงการประยุกต์ใช้ความรู้ในวิชาชีพโดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ ให้มีการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิตและไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

ปริญญาเอก แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แผน โดยเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง คือ

๑. แผน ๑ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นก็ได้โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่สถาบันอุดมศึกษากำหนด ดังนี้

- แผน ๑.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต
- แผน ๑.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต

๒. แผน ๒ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูงและก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ และศึกษารายวิชาเพิ่มเติม ดังนี้

- แผน ๒.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

■ แผน ๒.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

□ ปริญญาบัตรและใบแสดงผลการศึกษา

การออกใบปริญญาบัตรและใบแสดงผลการศึกษา ให้ระบุชื่อปริญญา ชื่อสาขาวิชา และชื่อรายวิชา ให้ตรงกับที่ระบุไว้ในเอกสารหลักสูตรฉบับที่คณะกรรมการรับรอง พร้อมทั้งระบุหัวข้อ วิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระที่สอดคล้องกับสาขาวิชา สำหรับหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

สำหรับการประกันคุณภาพของหลักสูตร ให้ทุกหลักสูตรกำหนดระบบการประกันคุณภาพของหลักสูตรตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด และการพัฒนาหลักสูตร ให้ทุกหลักสูตรพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย โดยมีการประเมินและรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรทุกปีการศึกษาเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรเป็นระยะ ๆ อย่างน้อยตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรือทุกรอบ ๕ ปี

๒.๑.๑๖ กรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๗

กรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้สำหรับการกำหนดเป้าหมายของการจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาทุกระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา มีคุณภาพตามกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ และเพื่อกำหนดเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับ สำหรับใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร หรือปรับปรุงหลักสูตรฐานสมรรถนะตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ กรอบคุณวุฒิอ้างอิงอาเซียน หรือกรอบคุณวุฒิในระดับสากล มาตรฐานอาชีพ หรือตามความต้องการของสถานประกอบการและตลาดแรงงานการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา และเพื่อประโยชน์ต่อการรับรองหลักสูตรและคุณวุฒิการศึกษาของผู้สำเร็จการศึกษา

ทั้งนี้ คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาทั้ง ๓ ระดับ คือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ ต้องสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของหลักสูตร วิชาชีพ ประเทศชาติ และบริบทโลก ประกอบด้วยผลลัพธ์การเรียนรู้อย่างน้อย ๔ ด้าน ได้แก่

๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะที่พึงประสงค์ คุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมและลักษณะบุคคล หมายถึง พฤติกรรมหรือการกระทำระดับบุคคลที่สะท้อนถึงบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย และค่านิยมที่สะท้อนคุณลักษณะเฉพาะศาสตร์ วิชาชีพ และสถาบันมีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติและกิจนิสัยที่ดี ภูมิใจและรักษาเอกลักษณ์ของชาติไทย เคารพกฎหมาย เคารพสิทธิของผู้อื่น มีความรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่ของตนเองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระหมากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ปฏิบัติตนตามแบบแผน หรือข้อบังคับที่สอดคล้องกับมาตรฐานในการปฏิบัติที่ดีของคนในสังคม มีจิตสาธารณะ จิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม และการดำรงตนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยพัฒนาผ่านการเรียนรู้ และการฝึกประสบการณ์จากหลักสูตรให้มีความเหมาะสมกับเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับ

๒) ด้านความรู้ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริง หลักการ ทฤษฎี และแนวทางปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียนหรือทำงาน โดยเน้นความรู้เชิงทฤษฎีและหรือข้อเท็จจริงเป็นหลัก

๓) ด้านทักษะ หมายถึง ความสามารถปฏิบัติงานซึ่งบุคคลนั้นควรทำได้เมื่อได้รับมอบหมาย โดยสามารถเลือกใช้วิธีการจัดการและแก้ปัญหาการทำงานด้วยทักษะด้านกระบวนการคิดที่เกี่ยวข้องกับการใช้ตรรกะ ความยืดหยุ่นทางกระบวนความคิด ทักษะการหยั่งรู้และความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการใช้ภาษาและเทคโนโลยีดิจิทัล ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต หรือทักษะการปฏิบัติหรือวิธีปฏิบัติที่มีความคล่องแคล่วและความชำนาญในการปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับ

๔) ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ การใช้ความรู้ ทักษะทางสังคมในการทำงานร่วมกันกับผู้อื่นแก้ปัญหาในการทำงาน การพัฒนานวัตกรรมและต่อยอดทางธุรกิจ หรือการศึกษาอบรมเพื่อการพัฒนาวิชาชีพของบุคคล ซึ่งประกอบด้วยความสามารถในการสื่อสาร ภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบต่อองค์กร ตนเองและผู้อื่น และความเป็นอิสระในการดำเนินการต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง

๒.๑.๑๗ กฎกระทรวงการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๔

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ได้จัดกลุ่มส่วนราชการหรือกลุ่มส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษา จำนวน ๖ กลุ่ม ดังนี้ ๑) กลุ่มพัฒนาการวิจัยระดับแนวหน้าของโลก ๒) กลุ่มพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม ๓) กลุ่มพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น ๔) กลุ่มพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนา ๕) กลุ่มผลิตและพัฒนาบุคลากรวิชาชีพและสาขาจำเพาะ และ ๖) กลุ่มอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จัดอยู่ในกลุ่มผลิตและพัฒนาบุคลากรวิชาชีพและสาขาจำเพาะ กล่าวคือ มีพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ที่มุ่งสู่การผลิตและพัฒนาบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง มีความสามารถทางวิชาชีพระดับสูง หรือบัณฑิตสาขาจำเพาะ เน้นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และทัศนคติ ที่จรรโลงศิลปะและวัฒนธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และยกระดับสมรรถนะทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยรัฐมนตรีได้กำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้แก่กลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ดังนี้

๒.๑.๑๗.๑ มาตรการทั่วไป

๑) พัฒนาระบบการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษา กลไกการเงินและงบประมาณ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรือนวัตกรรมอื่น เพื่อให้เป็นไปตามหลักการจัดการอุดมศึกษา และเพื่อให้เกิด ธรรมาภิบาล รวมทั้งพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก

๒) พัฒนาระบบการผลิตบัณฑิต กำลังคน และการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศและรองรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยเน้นการร่วมมือกับภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และชุมชน ในการดำเนินการดังกล่าว

๓) ปรับปรุงและพัฒนาระบบวิจัยและนวัตกรรมของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และชุมชน นำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง และส่งเสริมผู้เรียนให้เป็นผู้ประกอบการ

๔) สร้างเสริมบุคลากรศักยภาพสูงและส่งเสริมให้บุคลากรดังกล่าวไปทำการเรียนการสอน การวิจัย และการสร้างนวัตกรรมในหน่วยงานอื่นทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน โดยให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในสถาบันอุดมศึกษาต้นสังกัดและให้ได้รับค่าตอบแทน ตลอดจนสามารถนำผลงานมาใช้ในการยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการได้ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการนำบุคลากรซึ่งมีประสบการณ์และมีศักยภาพสูงจากภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และชุมชน มาร่วมในการจัดการศึกษา การวิจัย และนวัตกรรม

๕) ให้บุคลากรนำผลงานที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่ไปหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจได้ โดยอาจมีหรือไม่มีการแบ่งผลประโยชน์กับสถาบันอุดมศึกษาต้นสังกัด ตามระเบียบของสถาบันอุดมศึกษาต้นสังกัดของตน

๒.๑.๑๗.๒ มาตรการเพิ่มเติม

๑) ให้ทุนหรือสนับสนุนให้บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติหน้าที่ในต่างประเทศหรือในหน่วยงานที่มีชื่อเสียงระดับโลกทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน โดยถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในสถาบันอุดมศึกษาต้นสังกัดและให้ได้รับค่าตอบแทน ตลอดจนสามารถนำผลงานมาใช้ในการขอตำแหน่งทางวิชาการได้

๒) ส่งเสริมการดึงดูดบุคลากรซึ่งมีความสามารถสูงทั้งที่มีหรือไม่มีสัญชาติไทย ให้เข้ามาดำเนินการวิจัยและสร้างนวัตกรรมในประเทศ เป็นที่ปรึกษาโครงการวิจัยและนวัตกรรม โดยมีแรงจูงใจต่าง ๆ และการได้รับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นในอัตราที่แข่งขันกับต่างประเทศได้ รวมทั้งส่งเสริมให้บุคลากรซึ่งมีหรือไม่มีสัญชาติไทยดำเนินการวิจัยและสร้างนวัตกรรมในต่างประเทศ เพื่อให้ได้งานวิจัยและนวัตกรรมที่มีคุณภาพ

๓) ส่งเสริมนักศึกษา และบุคลากรที่มีความสามารถพิเศษในด้านต่าง ๆ ให้ได้รับการพัฒนาความสามารถ โดยมีหน่วยหรือกลไกในการเพาะบ่มความสามารถพิเศษของนักศึกษา และบุคลากร รวมถึงให้มีทุนสำหรับบุคคลดังกล่าว เพื่อสนับสนุนอย่างเพียงพอและเหมาะสม

๔) มาตรการเฉพาะที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการอุดมศึกษา

ทั้งนี้ การปฏิรูประบบควบคุมและกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา การปฏิรูปเพื่อการส่งเสริมผู้ประกอบการรายใหม่ ส่งเสริมให้มีการจัดทำระบบข้อมูลด้านวิจัยและนวัตกรรมเพื่อให้เอกชนนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ และเปิดโอกาสให้คณาจารย์ นักวิจัย และนักศึกษา เป็นเจ้าของทรัพย์สินทางปัญญาและมีสิทธิใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยและนวัตกรรม เพื่อประกอบกิจการเชิงพาณิชย์หรือสาธารณประโยชน์โดยมีหรือไม่มีค่าตอบแทน รวมทั้งเป็นผู้จัดการของกิจการใหม่นั้น

มาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๗

ตามกฎกระทรวงการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๔ ได้จัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาไว้ตามที่กำหนด และจัดการศึกษาให้สอดคล้องตามกฎกระทรวงว่าด้วยมาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา กฎกระทรวงว่าด้วยมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา และกฎกระทรวงว่าด้วยมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแล้ว สถาบันอดมศึกษาต้องดำเนินการการวิจัยและการสร้างนวัตกรรม การจัดการเรียนการสอน การบริการวิชาการแก่สังคม การทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมและการบริหารจัดการและการประเมินคุณภาพ ให้สอดคล้องกับกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่ตนเลือกสังกัดกลุ่มตามรายละเอียดบทบาทและพันธกิจของแต่ละกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ทั้งนี้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จัดอยู่ในกลุ่มที่ ๕ คือ กลุ่มผลิตและพัฒนาบุคลากรวิชาชีพและสาขาจำเพาะ มีบทบาทและพันธกิจที่ดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา ดังนี้

บทบาท พันธกิจ กลุ่มสถาบันอุดมศึกษา	การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การบริการวิชาการแก่สังคม	การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	การบริหารจัดการและการประเมินคุณภาพ
กลุ่มที่ ๕ กลุ่มผลิตและพัฒนาบุคลากรวิชาชีพและสาขาจำเพาะ	■ มีการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน การพัฒนาวิชาชีพ การประกอบกิจการซึ่งมีลักษณะการทำวิจัยเกี่ยวข้องในเรื่องการอุดมศึกษา กลุ่มวิชาชีพและสาขาจำเพาะ และ/หรือทำวิจัย ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาวิชาชีพ การประกอบกิจการ เพื่อให้ผลิตบัณฑิตในสาขาจำเพาะได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ให้มีความชัดเจนว่าผลงานวิจัยเป็นสิ่งที่ต้องส่งมอบต่อผู้ใช้บริการเพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ได้จริง ■ เผยแพร่ผลงานสู่สาธารณะด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การตีพิมพ์ผลงานวิจัยผลงานทางวิชาการหรือเสนอผลงานศิลปะสร้างสรรค์ การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการด้านรับใช้ท้องถิ่นและสังคม ด้านสร้างสรรค์สุนทรียะ ศิลปะด้านการสอน ด้านนวัตกรรมหรือด้านศาสนา เป็นรูปเล่ม หรือรูปแบบอื่น ๆ เช่น สิ่งพิมพ์สื่อเล็กทรอนิกส์ การประชุมทางวิชาการเวทีระดับชาติหรือระดับนานาชาติ เป็นต้น ■ มีการจัดเวทีนำเสนอผลงานในพื้นที่หรือการเปิดให้เยี่ยมชมพื้นที่ และการเผยแพร่สู่สาธารณะ	■ การมีหลักสูตร Re-Skill / Up-Skill และการศึกษาตลอดชีวิต เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้ ทักษะและมีความ สามารถในการเรียนรู้และยกระดับสมรรถนะทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ■ มีการพัฒนาทักษะและเพิ่มประสบการณ์อาจารย์เพื่อไปพัฒนาผู้เรียนด้านวิชาชีพและสาขาจำเพาะให้ได้ตามผลลัพธ์การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ■ หลักสูตรมีความยืดหยุ่นให้สอดรับกับหลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ หรือหลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ที่รองรับการเทียบโอนประสบการณ์ เทียบโอนผลลัพธ์การเรียนรู้ หรือเทียบโอนหน่วยกิตสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพและกลุ่มผู้เรียนที่ต้องการเพิ่มเติมองค์ความรู้สำหรับปริญญาใบที่ ๒ ให้ได้รับการเพิ่มพูนความรู้ในวิชาชีพเดิม หรือเปลี่ยนวิชาชีพข้ามอุตสาหกรรม ■ สามารถมีอาจารย์ ผู้สอนที่เป็นอาจารย์พิเศษเป็นบุคลากรภายนอก เช่น ปราชญ์ชาวบ้าน ศิลปินอิสระ หรือวิทยากรของศูนย์การเรียนรู้ต่าง ๆ	■ มีความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและพัฒนาบุคลากรวิชาชีพและสาขาจำเพาะทั้งภายในและภายนอกประเทศเพื่อเสริมศักยภาพของสถาบัน ■ มีการบริการวิชาการในบางศาสตร์ที่จำเป็นเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีจิตสาธารณะ และเพิ่มทักษะทางวิชาชีพ ■ มีกระบวนการให้บริการกลุ่มเป้าหมาย การสร้างรายได้จากความเชี่ยวชาญจำเพาะของสถาบัน	■ ปลูกฝังทัศนคติที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศหรือจรรโลงศิลปะและวัฒนธรรม ให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะในวิชาชีพเป็นไปตามบริบทของหลักสูตรนั้น ๆ	■ มีการบริหารจัดการหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพและการประเมินคุณภาพตามผลลัพธ์การเรียนรู้ ■ หลักสูตรควรได้รับการการรับรองจากสภาวิชาชีพหรือองค์กรวิชาชีพ หรือสมาคมวิชาชีพ หรือหน่วยงานรับรองมาตรฐานระดับสากล

๒.๑.๑๘ แผนด้านการอุดมศึกษา เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๗๐ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

๒.๑.๑๘.๑ เป้าหมาย ๑ บัณฑิต/กำลังคนได้รับการพัฒนาและยกระดับทักษะ (Re Skills, Up Skills and New Skills) เพื่อการทำงานและการดำรงชีวิต (Soft & Hard Skills & Transversal Skills) ให้มีคุณภาพและปริมาณรองรับการพัฒนาประเทศ ตามการเปลี่ยนแปลงตามกระแสโลก

๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาศักยภาพคน (Capacity Building) การพัฒนาศักยภาพคนการอุดมศึกษาให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning for All) (SDGs) โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Development) ควบคู่กับการสร้างความตระหนักรู้เรื่องผลกระทบของกิจกรรมมนุษย์ที่มีต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Ecological Footprint) โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิตได้อย่างไม่มีขีดจำกัด เพื่อให้มีองค์ความรู้และทักษะพร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลงสู่อนาคต (Transversal Skills) พร้อมยกระดับคุณภาพการศึกษา สมรรถนะของกำลังคน ผ่านการวางแผนและปรับระบบคุณภาพ มาตรฐานการอุดมศึกษาให้มีความยืดหยุ่นและหลากหลายสอดรับกับประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ตลอดจนเสริมสร้างบุคลากรคุณภาพสูงของสถาบันอุดมศึกษา และผลักดันให้เกิดการยกระดับชุมชนวิชาการของไทย (Academic Community) ให้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ

๑.๑) แนวทางที่ ๑ การจัดการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต (Lifelong Learning)

(๑) กลยุทธ์ ๑ บูรณาการการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อก้าวสู่เศรษฐกิจหมุนเวียน (Integrating Human Development and Environmental Sustainability for transition to circular economy) โดยการออกแบบ/พัฒนาหลักสูตร และจัดการเรียนการสอนที่นำไปสู่การพัฒนาวิสัยทัศน์ ทักษะ และวิธีคิดของผู้เรียนในการตระหนักรู้ถึงผลกระทบของกิจกรรมมนุษย์ที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และความสำคัญของเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) และการมีบทบาทในการวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ พร้อมถ่ายทอดเทคโนโลยี และนวัตกรรมให้แก่ทุกภาคส่วน (เช่น ภาคประชาชน สถานประกอบการ และภาคอุตสาหกรรม) เพื่อสร้างความสมดุลการพัฒนาประเทศในมิติสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม และรักษาไว้ซึ่งเสถียรภาพของโลก เช่น การเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรให้เกิดความคุ้มค่าสูงสุด และการลดการเกิดของเสียให้มากที่สุด กล่าวคือ คงรักษาทรัพยากร ผลิตภัณฑ์และวัสดุไว้ในระบบเศรษฐกิจให้นานที่สุด ซึ่งเป็นหัวใจ สำคัญของการฟื้นตัวอย่างยั่งยืนภายหลังการแพร่ระบาดของโรคโควิด ๑๙ และนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development)

(๒) กลยุทธ์ ๒ สร้างโอกาสการเข้าถึงอุดมศึกษาอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง (Access & Equity in Higher Education) โดยการกำหนดเส้นทางการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่หลากหลาย และต้องจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับประชาชนทุกคนให้สามารถเข้าถึงและได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพ ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน (SDGs) และสถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนทุกคนโดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างมีคุณภาพ และได้มาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพ โดยไม่จำกัดระยะเวลาการสำเร็จการศึกษา รวมถึงสนับสนุนผู้เรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ให้สามารถศึกษาได้จนสำเร็จปริญญาตรี ทั้งนี้ รัฐควรจัดเงินอุดหนุนการดำเนินงานทั้งในส่วนของสถาบันอุดมศึกษาและผู้เรียน เช่น ทุนการศึกษา ทุนให้กู้ยืม หรือการสนับสนุนให้ทำงานระหว่างเรียน

(๓) กลยุทธ์ ๓ จัดการศึกษารองรับผู้สูงอายุ (Education For The Elderly) เป็นการพัฒนาองค์ความรู้และเพิ่มพูนทักษะ การพัฒนาทางวิชาชีพ (Professional Development) และการส่งเสริมความเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง (Active Citizenship) (UNESCO) เพื่อให้พร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสู่อนาคต (Transversal Skills) และสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างมีคุณภาพ

(๔) กลยุทธ์ ๔ เชื่อมโยง และสร้างความเข้มแข็งให้กับการศึกษาระดับอื่น (Strengthening technical/Vocational Education) โดยการมีส่วนร่วมในการยกระดับคุณภาพทางการศึกษาให้แก่ระดับขั้นพื้นฐาน และระดับอาชีวศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพ สามารถไปปฏิบัติงานในภาคการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการนำองค์ความรู้ และบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาไปสนับสนุนตามความเชี่ยวชาญ เช่น อุดมศึกษาพี่เลี้ยง การอบรมอาชีวะชั้นสูง และการผลิตและพัฒนาศักยภาพครูในระบบ

(๕) สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้ชีวิตของผู้เรียนทุกกลุ่มในสถาบันอุดมศึกษา (Campus Life & Universal Design) จัดให้มีบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนการสอน และการดำเนินชีวิตของผู้เรียนที่ไม่ควรอยู่ในอาคารเพียงอย่างเดียว แต่ต้องมีชีวิตอยู่นอกอาคาร มีสังคม มีการกีฬา มีกิจกรรม มีสถานที่พักผ่อนสำหรับผู้เรียนที่เพียงพอ ซึ่งการออกแบบสถาปัตยกรรมในสถาบันอุดมศึกษาควรเป็นการออกแบบเพื่อคนทุกกลุ่ม (Universal Design) โดยเป็นการออกแบบที่คำนึงถึงการเข้าถึงการใช้ประโยชน์อย่างเท่าเทียมและเสมอภาคกัน ตั้งแต่ผู้ที่ไม่มีความต้องการพิเศษ จนถึงผู้ที่มีความต้องการพิเศษ (Special Needs) เช่น ผู้ที่มีความบกพร่องทางร่างกาย และผู้ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เป็นต้น ให้ได้รับการศึกษาปราศจากอุปสรรค และการดำเนินชีวิตในสถาบันอุดมศึกษาอย่างปกติสุข

๑.๒) แนวทางที่ ๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและสมรรถนะของกำลังคน (Quality & Manpower Competencies Enhancement)

(๑) กลยุทธ์ ๖ ปรับระบบการกำกับคุณภาพ และมาตรฐานหลักสูตรอุดมศึกษา การกำหนดมาตรฐานหลักสูตรอุดมศึกษาที่มีความยืดหยุ่นและหลากหลายสอดรับกับประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา เสริมสร้างความเข้มแข็งในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (General Education) พัฒนารูปแบบการวัดและประเมินผลคุณลักษณะของบัณฑิตจากผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcomes) ต่อยอดเป็นแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจริงโดยสถาบันอุดมศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนบรรลุผลการเรียนรู้ที่ก้าวหน้าตามความแตกต่างเฉพาะบุคคล และเปิดโอกาสให้เข้าถึงช่องทางการศึกษาที่สูงขึ้นจากการใช้ประสบการณ์หรือการสะสมทักษะความรู้ที่ตอบสนองทิศทางการพัฒนาประเทศตาม BCG Model (ด้านเกษตรและอาหาร การแพทย์และสุขภาพการท่องเที่ยว และพลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ) อุตสาหกรรมเป้าหมายตามกรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ อววน. และอุตสาหกรรมเป้าหมาย (S & New S Curve) สอดคล้องตามอัตลักษณ์และความเป็นเลิศของแต่ละประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา

(๒) กลยุทธ์ ๗ วางแผนการผลิตบัณฑิตและพัฒนากำลังคน ทั้งด้านคุณภาพและปริมาณ เพื่อตอบสนองการพัฒนาประเทศ การกำหนดทิศทางการผลิตบัณฑิตและพัฒนากำลังคนเพื่อตอบสนองการพัฒนาประเทศตาม BCG Model (ด้านการเกษตรและอาหาร การแพทย์และสุขภาพ การท่องเที่ยว และพลังงาน รวมถึงวัสดุและเคมีชีวภาพ) อุตสาหกรรมเป้าหมายตามกรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ อววน. และอุตสาหกรรมเป้าหมาย (S & New S Curve) รองรับการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) และสถาบันอุดมศึกษาต้องผลิตบัณฑิต และพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องตามนโยบายภาครัฐ (Policy Statement) เพื่อให้ประเทศมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีองค์ความรู้ (Knowledge) และทักษะ (Hard & Soft Skill and Transversal Skills) เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในมิติต่าง ๆ ตลอดจนการตระหนักรู้ถึงความสำคัญของสภาพภูมิอากาศโลก และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๓) กลยุทธ์ ๘ ส่งเสริมรูปแบบการเรียนรู้แบบสะสมประสบการณ์ (Experiential Education) การจัดสหกิจศึกษาและการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน (Cooperation and Work Integrated Education : CWIE) โดยการส่งเสริมรูปแบบการเรียนรู้แบบสะสมประสบการณ์ (Experiential Education) และการบูรณาการกับการทำงาน (Work Based Learning : WBL หรือ Work - Integrated Learning) เพื่อนำการเรียนรู้เชิงทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่จริง ซึ่งผู้เรียนจะได้รับทักษะการทำงานในโลกแห่งความเป็นจริง และส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษา และสถานประกอบการ ร่วมกันออกแบบและวางแผนการเรียนรู้เชิงบูรณาการกับการทำงาน (หลักสูตร การสอน และการประเมิน) เพื่อเชื่อมช่องว่างระหว่างความต้องการ (Demand) และอุปทาน (Supply) ของทักษะที่จำเป็นในตลาดแรงงาน และสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศตาม BCG Model อุตสาหกรรมเป้าหมายตามกรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ อววน. และอุตสาหกรรมเป้าหมาย (S & New S Curve) ทั้งนี้ ภาครัฐบาลอาจขยาย WBL อย่างเป็นทางการด้วยแรงจูงใจ

(๔) กลยุทธ์ ๙ ปรับระบบการศึกษารองรับผู้เรียนนอกวัยเรียน (Re Skills & Up Skills & New Skills) รัฐพัฒนาระบบคลังหน่วยกิตแห่งชาติ (Thailand National Credit Bank System) ที่ยืดหยุ่นเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงการศึกษา สามารถเทียบคุณวุฒิการศึกษาได้สะดวกมีประสิทธิภาพ รวมถึงมีกระบวนการวัดและประเมินผลคุณลักษณะของบัณฑิตในลักษณะผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcomes) ได้อย่างชัดเจนตามอัตลักษณ์และความเป็นเลิศของแต่ละประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา เพื่อพลิกโฉมเป็น Credibility Bank เพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการทำงานได้สำเร็จจากการเรียนรู้ และสถาบันอุดมศึกษาออกแบบ/พัฒนาหลักสูตร และจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการขับเคลื่อนอุปสงค์และมุ่งเน้นผลลัพธ์ให้มากยิ่งขึ้น (Demand – driven and Results – oriented workforce) เพื่อให้ผู้เรียนได้รับองค์ความรู้ (Knowledge) และการพัฒนาทักษะ (Hard & Soft Skills and Transversal Skills) ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และการพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

(๕) กลยุทธ์ ๑๐ เสริมสร้างการเป็นพลเมืองของผู้เรียน สถาบันอุดมศึกษาจะต้องมุ่งสร้างบัณฑิตและพัฒนากำลังคนในทุกช่วงวัย ให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรมและมีสมรรถนะ รองรับสังคมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างฉับพลันทั้งในปัจจุบันและอนาคต และเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยปฏิบัติตนตามหลักการของการเป็นพลเมืองที่มีวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย เคารพกฎหมาย และใช้หลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตตลอดจนมีทักษะที่สำคัญ

(๖) กลยุทธ์ ๑๑ เสริมสร้างความเข้มแข็ง ความเชี่ยวชาญทางวิชาการด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ รวมถึงศาสตร์โลกตะวันออก โดยการส่งเสริมและสร้างความเชี่ยวชาญทางวิชาการและองค์ความรู้สำคัญที่เกี่ยวข้อง อันเป็นพื้นฐานของความเป็นมนุษย์และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม อาทิ ปรัชญา ศาสนา ภาษา วรรณคดี ศิลปะ ดนตรี และวัฒนธรรม ในสาขาต่าง ๆ บนพื้นฐานของความหลากหลายทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับนานาชาติ รวมถึงสนับสนุนการนำผลการศึกษาวิจัยไปใช้ในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ผ่านการเชื่อมโยงประเทศไทยเข้ากับภูมิภาคและโลก และสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายภายในประเทศและนานาชาติ พร้อมการบูรณาการองค์ความรู้แบบพหุวิทยาการ (Multidisciplinary) และสหวิทยาการ (Interdisciplinary) เพื่อนำไปสู่การสนับสนุนการสืบสาน รักษา และยกระดับองค์ความรู้ทางวิชาการในด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ และส่งเสริมความเป็นพหุปัญญาให้แก่สังคม

๑.๓) แนวทางที่ ๓ การสร้างเสริมบุคลากรคุณภาพสูง (Enhancement of Brainpower & Concentration of Talents)

(๑) กลยุทธ์ ๑๒ ยกระดับคุณวุฒิ และตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ โดยการกำหนดกรอบสมรรถนะการเป็นมืออาชีพของอาจารย์ (Professional Standard Framework) ทั้งสมรรถนะด้านวิจัย การจัดการสอน และการบริการวิชาการ ให้สำเร็จตามพันธกิจนอกเหนือจากคุณวุฒิระดับการศึกษา และสถาบันอุดมศึกษาสนับสนุนการยกระดับความเป็นมืออาชีพของอาจารย์ พัฒนาคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ รวมถึงบุคลากรสายวิชาการที่เหมาะสมให้มีความเป็นมืออาชีพในการออกแบบพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การโค้ช (Coaching) และระบบพี่เลี้ยง (Mentoring) ที่มากกว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการ สนับสนุนการสร้างผลงานวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ตามความเชี่ยวชาญเฉพาะศาสตร์ ผลงานทางวิชาการได้รับการตีพิมพ์ในวารสารชั้นนำเป็นที่ยอมรับทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งการเปิดโอกาสให้ออกไป (Sabbatical Leave) แสวงหาองค์ความรู้ทางวิชาการใหม่ ๆ จากทั้งภายในและนอกประเทศ เพื่อนำองค์ความรู้ที่ได้มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยต่อไป

(๒) กลยุทธ์ ๑๓ สนับสนุนกรอบการบริหารงานบุคลากรสายวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา โดยการสนับสนุนการพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรสายวิชาการ และสถาบันอุดมศึกษาวางกรอบเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพอย่างชัดเจน (Career Achievement) เพื่อสร้างแรงผลักดันให้บุคลากรสายวิชาการก้าวหน้าไปสู่เป้าหมายและตำแหน่งตามที่คาดหวังไว้ ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้เกิด Reverse Brain Drain ทำให้ทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพทั้งในประเทศและต่างประเทศหันกลับเข้ามาร่วมปฏิบัติหน้าที่ในชุมชนวิชาการตามอัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง

(๓) กลยุทธ์ ๑๔ ยกระดับชุมชนวิชาการให้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ โดยการยกระดับชุมชนวิชาการของไทย (Academic Community) ให้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ เพื่อให้ชุมชนวิชาการของไทยเป็นที่รู้จักเป็นที่ยอมรับ และยกย่องในระดับนานาชาติ (Hub of Talents, Knowledge – Innovation)

๒.๑.๑๘.๒ เป้าหมาย ๒ การวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมถ่ายทอดและประยุกต์ใช้ (Research Innovation and Technology Transfer) เพื่อความยั่งยืนในมิติทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม

๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมระบบนิเวศวิจัยอุดมศึกษา (Research Ecosystem Building) การให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบนิเวศที่เอื้อต่อการสร้างสรรค์องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ผ่านการผลักดันให้เกิดการวิจัยตามอัตลักษณ์และศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษา การยกระดับหน่วยวิจัย การสร้างความร่วมมือการวิจัยกับภาคส่วนต่าง ๆ และการพัฒนาทักษะด้านการวิจัย (Research Skills) และทักษะการคิดเชิงผู้ประกอบการ(Entrepreneurial Thinking) ตลอดจนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหรือปัจจัยเอื้อ ภายในสถาบันอุดมศึกษาเพื่อให้การอุดมศึกษาเป็นแหล่งองค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม พร้อมถ่ายทอดให้เกิดการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๑.๑) แนวทางที่ ๑ การวิจัย นวัตกรรมและการถ่ายทอดเทคโนโลยี (Research Innovation and Technology Transfer)

(๑) กลยุทธ์ ๑ ผลักดันการวิจัยตามอัตลักษณ์และศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อการค้นพบองค์ความรู้และการผลิตเทคโนโลยีแห่งอนาคต กำหนดจุดเน้นของการค้นพบองค์ความรู้ (Scientific Discovery) และการผลิตเทคโนโลยีแห่งอนาคต (Frontier Research) ตามอัตลักษณ์ (Uniqueness) และศักยภาพ (Potential) ของสถาบัน พร้อมถ่ายทอดและประยุกต์ใช้ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในมิติสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอย่างความสมดุลตามวาระ ๒๐๓๐ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และรัฐมีบทบาท

ในการสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาเสริมสร้างศักยภาพการวิจัยที่ยั่งยืน (Building Sustainable Research Capacity) และประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความตระหนักรู้ให้ภาคส่วนต่าง ๆ เห็นถึงความสำคัญของการวิจัยขั้นพื้นฐาน (Blue Skies Research) ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของการค้นพบองค์ความรู้ใหม่

(๒) กลยุทธ์ ๒ ยกระดับหน่วยวิจัย และสร้างความร่วมมือการวิจัย เพื่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้เกิดการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม การผลักดันหน่วยวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาให้มีมาตรฐาน (Quality Infrastructure) ทั้งผลิตภัณฑ์หรือบริการ ระบบการจัดการ องค์กร หรือบุคลากรตรงตามข้อกำหนดมาตรฐานสากล เช่น ISO โดยมุ่งหวังให้เกิดการยกระดับวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่เป็นจุดเน้นที่สำคัญ พร้อมถ่ายทอดเพื่อนำไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการใหม่เพิ่มขึ้น และรัฐสนับสนุนให้เกิด Research Cooperation ระหว่างสถาบันอุดมศึกษา สถาบันวิจัย และภาคส่วนที่สนใจทั้งในและต่างประเทศ (Global Partnership) หรือร่วมลงทุนในลักษณะ Holding Company เพื่อให้เกิดการนำองค์ความรู้เทคโนโลยี และนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ และสามารถสร้างมูลค่า/ผลตอบแทนคืนกลับ ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดตั้งนิติบุคคลหรือร่วมลงทุนกับหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำองค์ความรู้และนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ (Corporate University) ในการบริการวิชาการแก่สังคม (Social Engagement & Enterprise) ตลอดจนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน (Community Enterprise) ระบบเศรษฐกิจฐานรากและเศรษฐกิจฐานนวัตกรรม รวมถึง Technology based Startup, Small and Medium Enterprises (SMEs), Innovation Driven Enterprises (IDEs) และ Spin-off Company ที่ใช้ Deep Technology

(๓) กลยุทธ์ ๓ ระดมทรัพยากรและความเชี่ยวชาญต่างประเทศ รัฐกำหนดเงื่อนไขการสนับสนุน/การผ่อนปรนข้อกำหนดทางกฎหมาย (ข้อกำหนดเกี่ยวกับวีซ่าเข้าประเทศหรือภาษีศุลกากร) การเพิ่มผลประโยชน์ การสร้างแรงจูงใจ การสนับสนุนทรัพยากรและการเพิ่มความคล่องตัวให้กับสถาบันอุดมศึกษา/สถาบันวิจัย และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง เพื่อดึงดูดทรัพยากรมนุษย์ที่มีสมรรถนะสูงในสาขาที่ประเทศขาดแคลนให้เข้ามาถ่ายทอดองค์ความรู้และนวัตกรรม(Brain Gain) และสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษา/สถาบันวิจัยร่วมมือกับหน่วยงาน/ผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีขั้นแนวหน้า และด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการใหม่แห่งอนาคต

(๔) กลยุทธ์ ๔ จัดสรรเงินอุดหนุนเพื่อการวิจัย และการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรม สถาบันอุดมศึกษามุ่งเป้าการวิจัย ตามความเชี่ยวชาญทั้ง Blue Skies Research ที่สถาบันอุดมศึกษากำหนด และ Applied Research ตามกรอบนโยบายรัฐ (National Research Priorities) โดยพัฒนาหลักเกณฑ์การจัดสรรงบประมาณเพื่ออุดหนุนการวิจัยบนพื้นฐานของผลการดำเนินงาน (Potential Performance) และมีระบบติดตามประเมินความคุ้มค่าจากผลการดำเนินงานที่สะท้อนให้เห็นถึงความคุ้มค่า (Economic Evaluation) ที่มีต่อสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจไปสู่เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) และการพัฒนาที่ยั่งยืนตามเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษาอาจหาทุนสนับสนุนการวิจัยจากหน่วยงานภายนอกทั้งในและต่างประเทศ (Global Research Funding)

(๕) กลยุทธ์ ๕ พัฒนาทักษะและความสามารถบัณฑิตและนักวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา (Postgraduate Research) หรือระดับหลังปริญญาเอก (Postdoctoral Research) โดยการสนับสนุนการพัฒนาทักษะด้านการวิจัย (Research Skills) ให้แก่บัณฑิตและนักวิจัยในระดับบัณฑิตศึกษา (Postgraduate Research) ระดับหลังปริญญาเอก (Postdoctoral Research) เช่น ทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์ปราศจากอคติ ทักษะการตัดสินใจเชิงตรรกะ ทักษะการเขียนข้อเสนองานวิจัยที่มุ่งเป้าและ

ตรงประเด็น ทักษะการคิดต้นทุนและการจัดทำงบประมาณ ตลอดจนทักษะ การเจรจาต่อรอง และสร้างความต่อเนื่องในเรื่อง Talent Mobility ระหว่างสถาบันอุดมศึกษา สถาบันวิจัย และภาคอุตสาหกรรม เพื่อเสริมสร้างศักยภาพและความสามารถให้แก่บุคลากรด้านวิจัย

(๖) กลยุทธ์ ๖ ลดข้อจำกัดและอุปสรรคอันมีผลต่อการผลิตงานวิจัย รัฐสนับสนุนการผลิตงานวิจัย และการค้นพบองค์ความรู้ใหม่ โดยการกำหนดกรอบนโยบายการวิจัยระดับชาติที่ชัดเจน (National Research Priorities) การสนับสนุนทรัพยากรและเพิ่มความคล่องตัวในบริหารจัดการ การส่งเสริมการสร้างนักวิจัยที่มีสมรรถนะ และการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบการทำวิจัย เช่น การพัฒนาระบบข้อมูลให้มีมาตรฐานและเชื่อมโยงกับหน่วยงานระดับนานาชาติ และการพัฒนาระบบประเมินผลด้านการวิจัย เป็นต้น เพื่อสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาติดอันดับ Research Institutions Prominence และสถาบันอุดมศึกษาควรให้ความสำคัญกับการวิจัย โดยเพิ่มความคล่องตัวให้กับนักวิจัยในการผลิตงานวิจัย เช่น การสร้างความสมดุลระหว่างภาระงานอื่นและการผลิตงานวิจัย ตลอดจนการสร้างแรงจูงใจทางเส้นทางสายอาชีพให้ชัดเจน เป็นต้น

(๗) กลยุทธ์ ๗ ส่งเสริมและพัฒนาระบบนิเวศด้านการวิจัยและนวัตกรรมและการพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยในระบบอุดมศึกษา รัฐมีบทบาทในการส่งเสริมและพัฒนาปัจจัยด้านการวิจัยในระบบอุดมศึกษา เช่น การให้ความสำคัญกับงานวิจัยพื้นฐานที่มีความเป็นไปได้ในการตอบโจทย์ปัญหาของประเทศ การจัดโครงสร้างพื้นฐานการวิจัยที่ทันสมัยอย่างเพียงพอ การระดมนักวิจัยระดับโลกและการส่งเสริมการสร้างความร่วมมือด้านการวิจัยกับนานาชาติการสร้างเส้นทางอาชีพของนักวิจัยและบัณฑิตที่ชัดเจน การสนับสนุนทุนระดับปริญญาเอกและหลังปริญญาเอก การพัฒนาระบบบริหารงานบุคคล การจัดทำแผน กำกับ ติดตามการวิจัยและนวัตกรรมของชาติ ตลอดจนการจัดสรรทุนวิจัยเพื่อส่งเสริมความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา

๑.๒) แนวทางที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหรือปัจจัยเอื้อ ภายในสถาบันอุดมศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาผู้ประกอบการนวัตกรรม

(๑) กลยุทธ์ ๘ พัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurship Education) โดยการจัดทำหลักสูตรและสนับสนุนองค์ความรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงผู้ประกอบการให้กับผู้ที่มีความสนใจ เพื่อสนับสนุนผู้ที่อยู่ระหว่างการศึกษา บัณฑิต ผู้ว่างงาน และพนักงาน/ลูกจ้างที่มีความสนใจ มีศักยภาพและขีดความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ สามารถสร้างธุรกิจของตนเองโดยมุ่งเน้น Technology based Startup, Innovation Driven Enterprises (IDEs), Deep Technology Company หรือผู้ประกอบการเชิงสร้างสรรค์ (Creative Entrepreneurs)

(๒) กลยุทธ์ ๙ จัดสรรผลประโยชน์จากงานวิจัยและทรัพย์สินทางปัญญา (Benefits Sharing) โดยการพัฒนาแนวทาง กฎระเบียบการจัดการผลประโยชน์ในด้านการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาระหว่างสถาบันอุดมศึกษา นักวิจัย และผู้ประกอบการ การสร้างมูลค่าจากทรัพย์สินทางปัญญา รวมถึงจัดตั้งหน่วยงานกลาง (Intermediaries) เพื่อทำหน้าที่บริหารจัดการและถ่ายทอดเทคโนโลยี เช่น หน่วยจัดการทรัพย์สินทางปัญญาและถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เป็นระบบอย่างมีประสิทธิภาพส่งต่อผลงานสู่สังคมและเศรษฐกิจ (Research Administration and Support Office)

๒.๑.๑๘.๓ เป้าหมาย ๓ สถาบันอุดมศึกษามีความเป็นเลิศตามอัตลักษณ์/จุดแข็ง เพื่อให้เกิดคุณภาพในระบบอุดมศึกษา และสะท้อนผลลัพธ์ (Outcome – based) สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน/พื้นที่/ประเทศ

๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ จัดระบบอุดมศึกษาใหม่ (Higher Education Transformation) โดยมุ่งหวังให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นหน่วยจัดการศึกษาขั้นสูงที่เป็นกลไกหลักสำคัญในการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม ผ่านการบริหารจัดการที่ยึดมั่นตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

การสร้างความมั่นคงทางการเงินในระบบอุดมศึกษา ในการใช้จ่ายงบประมาณที่ภาครัฐสนับสนุนอย่างคุ้มค่าคุ้มทุน และมีประโยชน์สูงสุด การพัฒนาจุดแข็งตามอัตลักษณ์และศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (Efficiency and Effectiveness) มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ซึ่งเป็นการเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้เป็นที่ยอมรับในระดับโลก ตลอดจนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล และระบบฐานข้อมูล (Big Data) เพื่อการอุดมศึกษาและวิจัย สำหรับเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ การเรียนการสอน และการบริหารจัดการทางการศึกษาให้สามารถขยายบริการทางการศึกษาได้เพิ่มมากขึ้น และส่งเสริมความเสมอภาคทางการศึกษา เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล สามารถใช้ประโยชน์และพัฒนากลไกการเรียนรู้ของตนเองโดยอิสระ

๑.๑) แนวทางที่ ๑ การบริหารจัดการและธรรมาภิบาล (Management and Good Governances)

(๑) กลยุทธ์ ๑ ศึกษาวิจัยระบบธรรมาภิบาลและวางแนวทางเพื่อส่งเสริมธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษา รัฐต้องสนับสนุนการศึกษาวิจัย เพื่อกำหนดนโยบาย แนวทางกระบวนการสรรหาตลอดจนการปฏิบัติหน้าที่ในทุกระดับ รวมถึงการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิรูประบบการบริหารจัดการในสถาบันอุดมศึกษา และปรับปรุงพันธกิจดังกล่าวให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและประเทศเป็นระยะ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมทั้งวางแนวทางการเสริมสร้างธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อกำหนดแนวทางการปฏิรูประบบการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษา ให้มีการตรวจสอบ ควบคุมคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินงานที่บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล

(๒) กลยุทธ์ ๒ เปิดเผยข้อมูลเพื่อส่งเสริมธรรมาภิบาลในระบบอุดมศึกษา โดยการเปิดเผยและเผยแพร่ข้อเท็จจริง ข้อมูลด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย ทิศทางการเงินและความคืบหน้าของแต่ละพันธกิจ อย่างถูกต้อง ครบถ้วน โปร่งใส และตรวจสอบได้ ต่อสาธารณะ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเชื่อมโยงข้อมูลเข้าสู่ฐานข้อมูลการอุดมศึกษาโดยรัฐและสถาบันอุดมศึกษาพึงจัดให้มีระบบการสื่อสารให้เกิดความรู้ ความเข้าใจทั้งด้านข้อกฎหมายและความรับผิดชอบต่อสังคม ให้ประชาชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สามารถเข้าถึงข้อมูล ข้อเท็จจริง ที่มีความโปร่งใสเพื่อการตัดสินใจเชิงบริหาร การสรรหาสภา/ผู้บริหาร/บุคลากร การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและการวิจัยและเพื่อประโยชน์ของสังคมและประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

(๓) กลยุทธ์ ๓ ประเมินสถาบันอุดมศึกษาเชิงธรรมาภิบาลรัฐยกระดับธรรมาภิบาลและปรับกลไกการกำกับดูและสถาบันอุดมศึกษา การประมวลจริยธรรม โดยยึดหลักความเหมาะสม ความเป็นอิสระและความแตกต่างของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละประเภท ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษาต้องมีกลไกในการส่งเสริม ตรวจสอบและบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงจัดให้มีระบบควบคุมภายใน และระบบการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ

๑.๒) แนวทางที่ ๒ การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามอัตลักษณ์ที่หลากหลาย (Reinventing University)

(๑) กลยุทธ์ ๔ กำหนดจุดเน้นเพื่อการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาที่หลากหลายให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศและการจัดอันดับสถาบันอุดมศึกษาระดับโลก (World University Ranking) โดยมีแนวทางการขับเคลื่อน ๓ เรื่องหลัก คือ ๑) การขับเคลื่อนเชิงระบบ (System Drivers) เพื่อสนับสนุนทิศทางการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาอย่างเป็นระบบ ๒) การกำหนดกลุ่มอุดมศึกษาเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Focus) พิจารณาผลการดำเนินงาน (Performance) และศักยภาพ (Potential) ของสถาบันที่เป็นอยู่หรือมีอยู่แล้ว มีลักษณะบ่งบอกถึงกลุ่มสถาบัน (Differentiator) และรวมถึงระดับกลุ่มสาขาวิชาโดยการพิจารณาของคณะกรรมการส่วนกลางและคณะกรรมการของสถาบันอุดมศึกษา และ ๓) การจัดทำแผนยุทธศาสตร์

การพัฒนาตามจุดเน้น (Re-positioning Plan) ที่เหมาะสม โดยกระบวนการ สร้าง เพิ่ม ลด ตัดออก ไปสู่การปิด การปฏิรูปเปลี่ยนแปลง หรือการสร้างโดยทำเป็นข้อตกลงการดำเนินงาน (Performance Agreement)

(๒) กลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนาสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นศูนย์กลางการศึกษาในกลุ่มประเทศ CLMV ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ (International Hub for Higher Education) โดยแลกเปลี่ยนบุคลากร องค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญ เทคโนโลยี งานวิจัย และนวัตกรรม และสร้างบทบาทของประเทศไทยในภูมิภาค ตลอดจนบทบาทสำคัญในเวทีโลกในฐานะหุ้นส่วน (International Strategic Partners) เพื่อเอื้อต่อการพัฒนาการแข่งขันของประเทศ และการพัฒนาที่สำคัญในทุกระดับ

๑.๓) แนวทางที่ ๓ ความมั่นคงทางการเงินในระบบอุดมศึกษา (Financial Security)

(๑) กลยุทธ์ที่ ๖ ปฏิรูประบบการเงิน เพื่อการอุดมศึกษา

- รัฐสนับสนุนงบประมาณโดยมุ่งเน้นการตอบสนองผ่านอุปสงค์ (Demand Side Financing) ซึ่งเป็นระบบการจัดสรรและบริหารงบประมาณแบบบูรณาการที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ เพื่อมุ่งหวังให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพสมดังเจตนารมณ์ของการปฏิรูประบบอุดมศึกษา

- สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการจัดกลุ่มตามที่กฎกระทรวงการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๔ กำหนด โดยต้องวิเคราะห์จุดแข็งและจุดที่ต้องการพัฒนาศักยภาพและนำข้อมูลการวิเคราะห์มาตัดสินใจเลือกกลุ่มยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับจุดแข็ง และเสนอจุดเน้นของสถาบันอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับทิศทางและจุดเน้นของประเทศ และเสนอแผนการพัฒนาความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา แผนการผลิตกำลังคนระดับสูงเฉพาะทางตามความต้องการของประเทศ และแผนพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาด้านอื่น ๆ มุ่งเน้นให้สถาบันอุดมศึกษาจัดทำโครงการ (Project base) เพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณตามมาตรา ๔๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒

- รัฐใช้ประโยชน์จากกองทุนพัฒนาระบบอุดมศึกษา เพื่อสนับสนุนภารกิจเฉพาะด้านในการพัฒนาความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา และการผลิตกำลังคนระดับสูงเฉพาะทางตามความต้องการของประเทศ เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินพันธกิจไปในทิศทางที่สร้างความเข้มแข็งให้แก่ระบบเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อเป็นแหล่งงบประมาณสำหรับการให้เงินกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำแก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพมากขึ้น สอดคล้องกับประเด็นการจัดสรรทรัพยากรในการจัดการอุดมศึกษาตามมาตรา ๔๕ (๓) และมาตรา ๔๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยมีระบบติดตามตรวจสอบและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถประเมินผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานให้เป็นไปตามทิศทางที่กำหนด

๑.๔) แนวทางที่ ๔ อุดมศึกษาดิจิทัล (Digital Higher Education)

(๑) กลยุทธ์ ๗ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล และระบบฐานข้อมูล (Big Data) เพื่อการอุดมศึกษาและวิจัย

- รัฐจัดทำฐานข้อมูลกลาง (Big Data) ที่มีประสิทธิภาพ และเชื่อมโยงระบบข้อมูลสารสนเทศของหน่วยงานรัฐกับฐานข้อมูลอุดมศึกษา เพื่อให้เกิดบูรณาการทั้งระบบ ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องจัดส่งข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษา การวิจัยและนวัตกรรม การให้บริการทางวิชาการ และข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องให้แก่กระทรวง ซึ่งจะทำให้รัฐสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ จัดทำสถิติเผยแพร่ต่อประชาชน ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษาสามารถนำข้อมูลจากฐานข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการประเมินและปรับปรุงตนเองเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพ และการเป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำ

- รัฐกำหนดมาตรฐานการให้บริการเทคโนโลยีดิจิทัลระดับสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ทุกสถาบันอุดมศึกษาสามารถใช้ประโยชน์จากระบบดิจิทัลในการจัดการศึกษา และการวิจัยได้อย่างเสมอภาค ตลอดจนการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตและเครือข่ายอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเชื่อมโยงแหล่งความรู้ได้จากทั้งโลก โดยจัดให้สถาบันอุดมศึกษาใช้บริการเทคโนโลยีดิจิทัลในอัตราเพื่อการศึกษา (Education Rate) หรืออัตราที่ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ทางการค้า (Non - Commercial Rate)

- รัฐกำหนดมาตรฐานการเข้าถึงแหล่งข้อมูลดิจิทัล เพื่อการเรียนรู้และการวิจัย (Digital Contents) จากทั่วโลก ส่งเสริมการพัฒนา Online Course, Digital Content, Digital Collections, Virtual Mobility ส่งเสริมการพัฒนาห้องสมุดดิจิทัลให้เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล การสืบค้นข้อมูลและแหล่งกระตุ้นส่งเสริมการเรียนรู้ในรูปแบบใหม่ที่หลากหลาย รัฐเป็นผู้ประสานการเจรจาต่อรองการจัดการฐานข้อมูลความรู้และการวิจัยทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ เพื่อให้การจัดสรรทรัพยากร ทางการศึกษามีความเหมาะสมสอดคล้องกับยุคดิจิทัล

- รัฐส่งเสริมการนำนวัตกรรมการเรียนรู้ (Learning Innovation) และรูปแบบการจัดการศึกษา โดยมุ่งเน้นการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ (convert traditional learning to learning technology) เช่น Online Learning, Tele teaching, Virtual Reality and Augmented Technology เพิ่มโอกาสและประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ของผู้เรียน ตลอดจนพัฒนาทักษะของผู้สอน รวมทั้งให้เกิดการเรียนรู้และองค์ความรู้ใหม่ ๆ การพัฒนาความสามารถและทักษะบางประการโดยใช้สื่อเทคโนโลยีมุ่งเน้นการสร้างการเรียนรู้ พร้อมทั้งลดต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับสื่อการสอน

๒.๑.๑๙ แผนปฏิบัติการด้านปัญญาประดิษฐ์แห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศไทยระยะ ๖ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๗๐)

ด้วยปัจจุบันเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ถูกนำมาประยุกต์ใช้ในกิจการต่าง ๆ ได้อย่างประสบความสำเร็จจนเป็นที่ประจักษ์ในช่วงระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา โดยในหน่วยงานภาครัฐได้เริ่มมีการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้อย่างแพร่หลายมากขึ้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จึงได้ศึกษาและนำรายละเอียดส่วนหนึ่งของแผนปฏิบัติการด้านปัญญาประดิษฐ์แห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศไทยระยะ ๖ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๗๐) มาสร้างฐานคิดในการวางแผนพัฒนาสถาบัน ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมให้เกิดการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและระบบปัญญาประดิษฐ์ในภาครัฐและเอกชน โดยมีเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ๑) เพื่อสนับสนุนให้เกิดการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่สำคัญ ๒) เพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ๓) เพื่อผลักดันให้เกิดการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ไปประยุกต์ใช้งานทั่วประเทศ และ ๔) เพื่อเพิ่มความต้องการใช้บริการด้านปัญญาประดิษฐ์ภายในประเทศ

ทั้งนี้ ยุทธศาสตร์ดังกล่าวมีแนวทางการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน จำนวน ๒ แนวทาง ได้แก่ ๑) ส่งเสริมให้เกิดการใช้งานปัญญาประดิษฐ์ในภาครัฐ มุ่งสู่การพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (Digital Government) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพภาครัฐ แก้ไขปัญหาความซ้ำซ้อน สร้างมาตรฐานให้แก่การทำงาน สามารถวัดผล การทำงานงานและการให้บริการได้อย่างเป็นรูปธรรมและแม่นยำ ลดการใช้ทรัพยากรได้ คือ แรงงาน งบประมาณ และการประหยัดเวลา และ ๒) ส่งเสริมให้เกิดการใช้งานปัญญาประดิษฐ์ในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย ซึ่งสาขาด้านการศึกษาเป็นหนึ่งในสาขาเป้าหมาย โดยผ่านมาตรการกระตุ้นจูงใจ สร้างความตระหนัก รวมถึงการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

๒.๑.๒๐ หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรระยะสั้น (Non-degree) สำหรับนักศึกษาต่างชาติ ของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๘

ตามประกาศกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรระยะสั้น (Non-degree) สำหรับนักศึกษาต่างชาติ ของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๘ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรระยะสั้น (Non-degree) สำหรับนักศึกษาต่างชาติในสถาบันอุดมศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงฯ ประกาศฉบับนี้จึงกำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติสำหรับสถาบันอุดมศึกษาที่ประสงค์จะจัดหลักสูตรดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. ๒๕๖๒

สถาบันที่จัดการศึกษาระดับปริญญาและต่ำกว่าปริญญา ทั้งของรัฐและเอกชน ที่จัดการศึกษาหลักสูตรระยะสั้น (Non-degree) ที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะใหม่ (New skill), เพิ่มทักษะ (Upskill) หรือพัฒนาทักษะเดิม (Reskill) ให้แก่บุคคลทั่วไปและนักศึกษา โดยต้องได้รับอนุมัติจากสภาสถาบันอุดมศึกษา

หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติ

สถาบันอุดมศึกษาที่ประสงค์จะเปิดสอนหลักสูตรระยะสั้น (Non-degree) ต้องพิจารณาความพร้อมและความเชี่ยวชาญ รวมถึงสมรรถนะและผลลัพธ์การเรียนรู้ เพื่อรักษาคุณภาพและมาตรฐานของหลักสูตร

๑) ต้องจัดส่งรายงานการจัดการศึกษาหลักสูตรระยะสั้น (Non-degree) ให้สำนักงานปลัดกระทรวงฯ ทราบ โดยต้องมีข้อมูล เช่น ชื่อหลักสูตร หน่วยงานและอาจารย์ผู้รับผิดชอบ วัตถุประสงค์ โครงสร้าง เนื้อหา รูปแบบการเรียนการสอน (Onsite ไม่น้อยกว่า ๖๐% Online ไม่เกิน ๔๐%) ระยะเวลาหลักสูตร (ไม่เกิน ๑๘๐ วัน) คุณสมบัติผู้เรียน ระยะเวลารับสมัคร จำนวนผู้เรียน และการประเมินผล

๒) หลักสูตรใหม่ต้องได้รับอนุมัติจากสภาสถาบันอุดมศึกษาและแจ้งสำนักงานปลัดกระทรวงฯ ก่อนเปิดสอน

๓) สถาบันต้องออกหนังสือรับรองและดำเนินการขออนุญาตให้นักศึกษาต่างชาติพำนักในประเทศไทยชั่วคราว (ไม่เกิน ๑๘๐ วัน) และตรวจสอบผลการเรียนของนักศึกษาที่เคยเรียนหลักสูตรอื่นมาก่อน

๔) เมื่อสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองอนุญาตให้นักศึกษาต่างชาติอยู่ต่อเพื่อศึกษาในหลักสูตรระยะสั้น สถาบันต้องรายงานข้อมูลนักศึกษาต่างชาติให้สำนักงานปลัดกระทรวงฯ ภายใน ๓๐ วัน

๕) สถาบันต้องกำหนดแนวปฏิบัติในการตรวจสอบการเข้าเรียนและรายงานความก้าวหน้าทุกเดือนผ่านระบบฐานข้อมูลของสำนักงานปลัดกระทรวงฯ หากไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติ สำนักงานปลัดกระทรวงฯ จะแจ้งให้สภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณายกเลิกการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรดังกล่าว

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต้องดำเนินการตามประกาศอย่างเคร่งครัดในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การออกแบบและอนุมัติหลักสูตร การจัดทำรายงานและเอกสาร การประสานงานกับหน่วยงานรัฐ และการติดตามผลการเรียนของนักศึกษาต่างชาติ เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายและแนวปฏิบัติของกระทรวงฯ

๒.๑.๒๑ ทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ ๒๑ (21st Century Skills)

เนื่องจากปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุก ๆ ด้านทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การดำเนินชีวิต ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาสาระตามหลักสูตรควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะใหม่ๆ ที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ สำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ สาระวิชาก็มีความสำคัญ แต่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้เพื่อมีชีวิตในโลกยุคศตวรรษที่ ๒๑ ปัจจุบันการเรียนรู้

สาระวิชา (content หรือ subject matter) ควรเป็นการเรียนจากการค้นคว้าเองของศิษย์โดยครูช่วยแนะนำและช่วยออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้

สาระวิชาหลัก (Core Subjects) ประกอบด้วย

๑) ภาษาแม่และภาษาสำคัญของโลก

๒) ศิลปะ

๓) คณิตศาสตร์

๔) การปกครองและหน้าที่พลเมือง

๕) เศรษฐศาสตร์

๖) วิทยาศาสตร์

๗) ภูมิศาสตร์

๘) ประวัติศาสตร์

โดยวิชาแกนหลักนี้จะนำมาสู่การกำหนดเป็นกรอบแนวคิดและยุทธศาสตร์สำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ในเนื้อหาเชิงสหวิทยาการ (Interdisciplinary) หรือหัวข้อสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ โดยการส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อหาวิชาแกนหลักและสอดแทรกทักษะแห่งศตวรรษที่ ๒๑ เข้าไปในทุกวิชาแกนหลัก ดังนี้

๒.๑.๒๑.๑ ทักษะแห่งศตวรรษที่ ๒๑

๑) ความรู้เกี่ยวกับโลก (Global Awareness)

๒) ความรู้เกี่ยวกับการเงิน เศรษฐศาสตร์ ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ (Financial, Economics, Business and Entrepreneurial Literacy)

๓) ความรู้ด้านการเป็นพลเมือง (Civic Literacy)

๔) ความรู้ด้านสุขภาพ (Health Literacy)

๕) ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Literacy)

๒.๑.๒๑.๒ ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม จะเป็นตัวกำหนดความพร้อมของนักเรียน เข้าสู่โลกการทำงานที่มีความซับซ้อนมากขึ้นในปัจจุบัน ได้แก่

๑) ความริเริ่มสร้างสรรค์และนวัตกรรม

๑.๑) การคิดอย่างสร้างสรรค์

๑.๒) ทำงานกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์

๑.๓) การสร้างนวัตกรรม

๒) การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา

๒.๑) การให้เหตุผลอย่างมีประสิทธิผล

๒.๒) การใช้การคิดอย่างเป็นระบบ

๒.๓) การพิจารณาและการตัดสินใจ

๓) การสื่อสารและการร่วมมือ

๓.๑) สื่อสารอย่างชัดเจน

๓.๒) การร่วมมือกับผู้อื่น

๒.๑.๒๑.๓ ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี เนื่องด้วยในปัจจุบันมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านทางสื่อและเทคโนโลยีมากมาย ผู้เรียนจึงต้องมีความสามารถในการแสดงทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและปฏิบัติงานได้หลากหลาย โดยอาศัยความรู้ในหลายด้าน ดังนี้

๑) ความรู้ด้านสารสนเทศ

๑.๑) การเข้าถึงและการประเมินข้อมูลสารสนเทศ

๑.๒) การใช้และการจัดการสารสนเทศ

๒) ความรู้เกี่ยวกับสื่อ

๒.๑) การวิเคราะห์สื่อ

๒.๒) การผลิตสื่อ

๒.๓) การพิจารณาและตัดสินใจ

๒.๔) การแก้ปัญหา

๓) ความรู้ด้านเทคโนโลยี

๓.๑) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๑.๒๑.๔ ทักษะด้านชีวิตและการทำงาน ในการดำรงชีวิตและทำงานในยุคปัจจุบันให้ประสบความสำเร็จ ผู้เรียนจะต้องพัฒนาทักษะชีวิตที่สำคัญ ดังนี้

๑) ความยืดหยุ่นและการปรับตัว

๑.๑) ความยืดหยุ่น

๑.๒) การปรับตัวเพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

๒) การริเริ่มสร้างสรรค์และเป็นตัวของตัวเอง

๒.๑) การวิเคราะห์สื่อ

๒.๒) การผลิตสื่อ

๒.๓) การพิจารณาและตัดสินใจ

๓) ทักษะสังคมและสังคมข้ามวัฒนธรรม

๓.๑) มีปฏิสัมพันธ์อย่างมีประสิทธิภาพกับผู้อื่น

๓.๒) ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพในทีมที่มีความหลากหลาย

๔) การเป็นผู้สร้างหรือผู้ผลิต (Productivity) และความรับผิดชอบเชื่อถือได้ (Accountability)

๔.๑) การวิเคราะห์สื่อ

๔.๒) การผลิตสื่อ

๕) ภาวะผู้นำและความรับผิดชอบ (Responsibility)

๕.๑) แนะนำผู้อื่นได้

๕.๒) รับผิดชอบต่อผู้อื่น

ทักษะของคนในศตวรรษที่ ๒๑ ที่ทุกคนจะต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต คือ การเรียนรู้ 3R x 8C

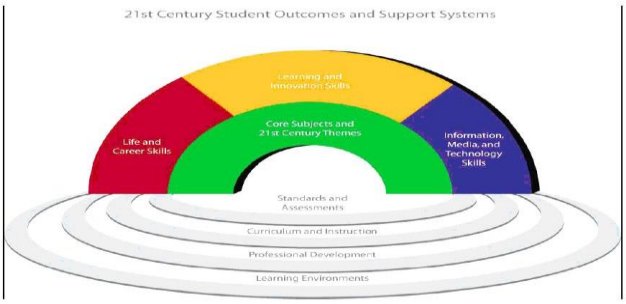
3R ประกอบด้วย

- Reading การอ่านออก
- Writing การเขียนได้
- Arithmetic การคิดเลข

8C ประกอบด้วย

- Critical Thinking and Problem Solving คิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา
- Creativity and Innovation มีทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม

- Collaboration, Teamwork and Leadership ทักษะการทำงานเป็นทีม
- Computing and ICT Literacy มีทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร
- Cross-cultural Understanding มีทักษะด้านความเข้าใจความต่างวัฒนธรรม
- Communication, Information and Media Literacy มีทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศและรู้เท่าทันสื่อ
- Career and Learning Skills มีทักษะอาชีพและการเรียนรู้
- Compassion ความมีเมตตา วินัยคุณธรรมและจริยธรรม

ภาพ กรอบแนวคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ (21st Century Learning Framework)
ที่มา: http://www.qlf.or.th/

การพัฒนากรอบความคิดที่ครอบคลุมเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ นั้นจำเป็นต้องสร้างระบบส่งเสริมเพิ่มขึ้นจากทักษะเฉพาะด้านองค์ความรู้ความชำนาญการและความสามารถในการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ เพื่อช่วยให้นักเรียนรอบรู้ มีความสามารถที่จำเป็นและหลากหลาย ระบบส่งเสริมให้นักเรียนได้รอบรู้ทักษะการเรียนรู้ที่สำคัญ ในศตวรรษที่ ๒๑ ไว้ด้วยกัน ๕ ระบบ ดังนี้

๑) ระบบส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ โดยเน้นทักษะ ความรู้และความเชี่ยวชาญที่เกิดกับผู้เรียน สร้างความรู้ความเข้าใจในการเรียนในเชิงสหวิทยาการระหว่างวิชาหลักที่เป็นจุดเน้น มุ่งเน้นการสร้างความรู้และเข้าใจในเชิงลึกมากกว่าการสร้างความรู้แบบผิวเผิน ยกระดับความสามารถผู้เรียนด้วยการให้ข้อมูลที่เป็นจริง การใช้สื่อหรือเครื่องมือที่มีคุณภาพจากการเรียนรู้ในสถานศึกษา การทำงานและในการดำรงชีวิตประจำวัน ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมายและสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้และใช้หลักการวัดประเมินผลที่มีคุณภาพระดับสูง

๒) การประเมินผล โดยสร้างความสมดุลในการประเมินผลเชิงคุณภาพ โดยการใช้แบบทดสอบมาตรฐานสำหรับการทดสอบย่อยและทดสอบรวมสำหรับการประเมินผลในชั้นเรียน เน้นการนำประโยชน์ของผลสะท้อนจากการปฏิบัติของผู้เรียนมาปรับปรุงแก้ไขงาน ใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับการทดสอบวัดและประเมินผลให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด สร้างและพัฒนาระบบแฟ้มสะสมงาน (Portfolios) ของผู้เรียนให้เป็นมาตรฐานและมีคุณภาพ

๓) หลักสูตรและการสอน โดยการสอนให้เกิดทักษะการเรียนในศตวรรษที่ ๒๑ มุ่งเน้นเชิงสหวิทยาการของวิชาแกนหลัก สร้างโอกาสที่จะประยุกต์ทักษะเชิงบูรณาการข้ามสาระเนื้อหาและสร้างระบบการเรียนรู้ที่เน้นสมรรถนะเป็นฐาน (Competency based) และสร้างนวัตกรรมและวิธีการเรียนรู้ในเชิงบูรณาการที่มีเทคโนโลยีเป็นตัวเกื้อหนุนการเรียนรู้แบบสืบค้นและวิธีการเรียนจากการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning) เพื่อการสร้างทักษะขั้นสูงทางการคิด

๔) การพัฒนาทางวิชาชีพ โดยเน้นจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อการสร้างครูให้เป็นผู้ที่มีทักษะความรู้ความสามารถในเชิงบูรณาการ การใช้เครื่องมือและกำหนดยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติในชั้นเรียน และสร้างให้ครูมีความสามารถในการวิเคราะห์และกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสม สร้างความสมบูรณ์แบบในมิติของการสอนด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย สร้างให้ครูเป็นผู้มีทักษะความรู้ความสามารถ

ในเชิงลึก เกี่ยวกับการแก้ปัญหา การคิดแบบวิจารณญาณและทักษะด้านอื่น ๆ ที่สำคัญต่อวิชาชีพ การสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพให้เกิดขึ้นกับครูเพื่อเป็นตัวแบบ (Model) แห่งการเรียนรู้ของชั้นเรียนที่จะนำไปสู่การสร้างทักษะการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้อย่างมีคุณภาพ สร้างให้ครูเป็นผู้ที่มีความสามารถวิเคราะห์ผู้เรียนได้ทั้งรูปแบบการเรียน สติปัญญา จุดอ่อน จุดแข็ง ในตัวผู้เรียน เหล่านี้เป็นต้น ช่วยให้ครูได้เกิดการพัฒนาความสามารถให้สูงขึ้น เพื่อนำไปใช้สำหรับการกำหนดกลยุทธ์ทางการสอนและจัดประสบการณ์ทางการเรียนได้เหมาะสมกับบริบททางการเรียนรู้ สนับสนุนให้เกิดการประเมินผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างทักษะและเกิดการพัฒนาการเรียนรู้ แบ่งปันความรู้ระหว่างชุมชนทางการเรียนรู้โดยใช้ช่องทางหลากหลายในการสื่อสารให้เกิดขึ้นและสร้างให้เกิดตัวแบบที่มีการพัฒนาทางวิชาชีพได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

๕) สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ โดยการสร้างสรรค์แนวปฏิบัติทางการเรียน การรับการสนับสนุนจากบุคลากรและสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เกื้อหนุน เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุผล สนับสนุนทางวิชาชีพแก่ชุมชนทั้งในด้านการให้การศึกษาการมีส่วนร่วม การแบ่งปันสิ่งปฏิบัติที่เป็นเลิศระหว่างกันรวมทั้งการบูรณาการหลอมรวมทักษะหลากหลายสู่การปฏิบัติในชั้นเรียน สร้างผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากสิ่งที่ปฏิบัติจริงตามบริบท โดยเฉพาะการเรียนแบบโครงงาน สร้างโอกาสในการเข้าถึงสื่อเทคโนโลยี เครื่องมือหรือแหล่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ออกแบบระบบการเรียนรู้ที่เหมาะสม ทั้งการเรียนเป็นกลุ่มหรือการเรียนรายบุคคลและนำไปสู่การพัฒนาและขยายผลสู่ชุมชน ทั้งในรูปแบบการเผชิญหน้าหรือระบบออนไลน์

๒.๑.๒๒ รูปแบบการศึกษาตามวิถีใหม่ (New Normal)

การจัดการศึกษาในปัจจุบันต้องมีการปรับตัวโดยให้ความสำคัญกับ รูปแบบการศึกษาตามวิถีใหม่ (New Normal) ทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนที่แตกต่างไปจากวิถีแบบเดิม บุคลากรทางการศึกษามีการปรับตัวเพื่อใช้เทคโนโลยีในการทำงานทางไกล การเรียนรู้ในยุคความปกติใหม่เป็นการเรียนรู้ที่มีแพลตฟอร์ม (Platform) และวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายตอบสนองความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง โดยผู้สอนจะออกแบบการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นการเรียนแบบใดก็ตามจะเป็นการเน้นให้ผู้เรียนได้เป็นผู้กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้วิธีการเรียนรู้ และประเมินตนเอง ทำให้สามารถเรียนรู้ทุกเนื้อหาได้จากทุกคน ทุกที่ ทุกเวลา และไม่ได้ทำให้การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนลดลง อีกทั้งผู้เรียนและผู้สอนยังสามารถโต้ตอบกันได้อย่างเต็มที่อีกด้วย ซึ่งการศึกษาในยุคความปกติใหม่ ผู้สอนควรมีการออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน เหมาะสมกับความพร้อม และทรัพยากรของผู้เรียนเพื่อที่จะสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง โดยการเรียนในยุค New Normal มีรูปแบบการเรียนการสอน ๔ รูปแบบ ประกอบด้วย

๒.๑.๒๒.๑ การเรียนผ่านระบบออนไลน์ ๑๐๐% เหมาะสำหรับโรงเรียนและนักเรียนที่มีความพร้อมในการเรียนผ่านระบบออนไลน์ รวมทั้งผู้ปกครองพร้อมที่จะช่วยเหลือและสนับสนุน มีเครื่องมือสนับสนุนการเรียน คอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก แท็บแลต สมาร์ทโฟน และอินเทอร์เน็ต โดยรูปแบบการสอนจำเป็นต้องพัฒนาให้มีความน่าสนใจ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒.๑.๒๒.๒ การเรียนในห้องเรียน เหมาะสำหรับโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนน้อย และมีพื้นที่มากพอที่จะรักษาระยะห่าง (Social Distancing) และสามารถดูแลสุขอนามัยของนักเรียนได้อย่างเคร่งครัด โดยให้นักเรียนทุกคนใส่หน้ากากอนามัย และทำความสะอาดมือด้วยแอลกอฮอล์ นอกจากนี้ทางโรงเรียนต้องหมั่นฆ่าเชื้อโรคในเรียนอย่างสม่ำเสมอ

๒.๑.๒๒.๓ การเรียนแบบผสมผสานแบบออนไลน์และออฟไลน์ เหมาะสำหรับโรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีจำนวนนักเรียนมาก และไม่มีประสบการณ์จัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ โดยการแบ่งนักเรียนออกเป็น

๒ กลุ่ม เพื่อสลับวันให้มาเรียนที่โรงเรียน กลุ่มละ ๒ วันต่อสัปดาห์ โดยเลือกวิชาที่มีการปฏิบัติงานร่วมกันมาจัดการเรียนในห้องเรียน และอีก ๓ วัน จัดการเรียนผ่านระบบออนไลน์

๒.๑.๒๒.๔ การเรียน Home School เหมาะสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และเด็กที่มีปัญหาโรคประจำตัวที่มีความเสี่ยงหากต้องไปเรียนที่โรงเรียน การเรียนการสอนรูปแบบนี้คาดว่าจะเพิ่มขึ้น เนื่องจากผู้ปกครองอาจกังวลเรื่องความปลอดภัยของบุตรหลาน ทั้งนี้ผู้ปกครองจะมีบทบาทเป็นผู้จัดการเรียนการสอนในรูปแบบที่เหมาะสมกับผู้เรียน โดยประยุกต์ให้สอดคล้องกับหลักสูตรของกระทรวงศึกษา อาจเป็นการเรียนออนไลน์ควบคู่กับการจัดครูเฉพาะวิชามาสอนที่บ้าน

๒.๑.๒๓ รายงาน OECD Skills Strategy Thailand: Assessment and Recommendations

เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๘ องค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (Organization for Economic Co-operation and Development) หรือ OECD ได้เผยแพร่รายงาน OECD Skills Strategy Thailand: Assessment and Recommendations โดยชี้ให้เห็นแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงสำคัญ หรือ Megatrends ที่จะส่งผลกระทบโดยตรงต่อความต้องการทักษะในตลาดแรงงานไทยใน ๓ ประเด็นสำคัญ ได้แก่

๑) การเปลี่ยนแปลงทางประชากรศาสตร์ (Demographic Shifts) โดยประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่กำลังเข้าสู่สังคมสูงวัย (Ageing Society) อย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ขนาดของกำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง จึงเกิดความท้าทายในการรักษาและเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) ของแรงงานที่มีอยู่ รวมถึงความจำเป็นในการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) เพื่อยืดอายุการทำงาน (Working Lives) ของประชากรสูงวัย

๒) การเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจสีเขียว (Green Transition) จากการมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) และการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net-zero Emissions) ทำให้เกิดความต้องการทักษะใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจสีเขียว (Green Skills) เช่น ทักษะด้านพลังงานหมุนเวียน การจัดการของเสีย และเทคโนโลยีเพื่อความยั่งยืน ซึ่งระบบการศึกษาและการพัฒนาทักษะจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อผลิตบุคลากรให้ทันต่อความต้องการ

๓) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี (Technological Advancement) จากการปฏิวัติทางเทคโนโลยีดิจิทัล โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญญาประดิษฐ์ (AI) และระบบอัตโนมัติ (Automation) กำลังเปลี่ยนแปลงลักษณะของงาน (Nature of Work) อย่างสิ้นเชิง ทักษะที่เน้นการทำงานซ้ำซ้อน (Routine Tasks) จะถูกทดแทนด้วยเทคโนโลยี ในขณะที่ทักษะระดับสูง เช่น ทักษะการคิดวิเคราะห์ (Cognitive Skills) ทักษะทางสังคมและอารมณ์ (Socio-emotional Skills) และทักษะการกำกับตนเอง (Metacognitive Skills) จะมีความสำคัญเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

เพื่อรับมือกับ Megatrends ทั้ง ๓ ประเด็นในข้างต้น ในรายงานของ OECD ได้นำเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย และสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้นำมาวิเคราะห์ประเด็นที่สถาบันฯ สามารถนำมาปรับใช้ในการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการขับเคลื่อนองค์กรให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมโลก ดังนี้

ประเด็นเร่งด่วนที่ ๑ การเสริมสร้างทักษะของเยาวชนในระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Strengthening the skills of youth in initial education)

- ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยปรับปรุงกระบวนการทบทวนและพัฒนาหลักสูตรแกนกลางให้ทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของเศรษฐกิจและสังคมยุคใหม่ พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพของ

อาชีวศึกษา โดยเน้นการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงในสถานประกอบการ (Work-based Learning) ที่มีคุณภาพ

- ด้านการแนะแนวและการเข้าถึง โดยเพิ่มจำนวนและคุณภาพของครูแนะแนวในสถานศึกษา เพื่อให้คำปรึกษาเชิงลึกแก่นักเรียนในการวางแผนเส้นทางอาชีพและการศึกษาต่อ พร้อมทั้งขยายโอกาสการเข้าถึงการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม

- ด้านความเสมอภาค โดยมีมาตรการสนับสนุนนักเรียนจากครัวเรือนผู้มีรายได้น้อยอย่างเป็นระบบ เพื่อลดการหลุดออกจากระบบการศึกษา

ประเด็นเร่งด่วนที่ ๒ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ (Fostering Greater Participation in Adult Learning)

- ด้านคุณภาพและความสอดคล้อง โดยพัฒนากลไกการประกันคุณภาพสำหรับหลักสูตรการเรียนรู้และการฝึกอบรมผู้ใหญ่ทั้งในระบบและนอกระบบให้มีมาตรฐานเทียบเท่ากัน และให้ความสำคัญกับการจัดสรรทรัพยากรไปยังหลักสูตรที่ตอบสนองต่อสาขาที่ขาดแคลนทักษะสูง

- ด้านการลดอุปสรรค โดยออกแบบหลักสูตรการเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่น (Flexible Learning Pathways) ทั้งในด้านเวลาและรูปแบบการเรียนรู้ เพื่อจูงใจให้แรงงานสามารถพัฒนาทักษะของตนเองได้อย่างต่อเนื่อง

ประเด็นเร่งด่วนที่ ๓ การเสริมสร้างธรรมาภิบาลของระบบทักษะ (Strengthening the Governance of the Skills System)

- ด้านความร่วมมือ โดยส่งเสริมความร่วมมือเชิงสถาบันทั้งในแนวนอน (ระหว่างกระทรวง) และแนวดิ่ง (ระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น) เพื่อลดความซ้ำซ้อนและเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

- ด้านการใช้ข้อมูล โดยพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านอุปทานและอุปสงค์ของทักษะ (Skills Supply and Demand) ให้มีความครอบคลุม ทันสมัย และสามารถเข้าถึงได้ เพื่อใช้เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ในการออกแบบนโยบาย (Evidence-based Policymaking)

๒.๑.๒๔ รายงานภาวะสังคมไทยไตรมาส ๒/๒๕๖๘ โดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๘ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้เผยแพร่รายงานภาวะสังคมไทยไตรมาส ๒/๒๕๖๘ โดยได้นำเสนอประเด็นโอกาสและความท้าทายของเด็กจบใหม่ในโลกการทำงาน ซึ่งเด็กจบใหม่ดังกล่าวจัดอยู่ในกลุ่มที่เรียกว่า Gen Z โดยความคิด รูปแบบการใช้ชีวิต และพฤติกรรมการทำงาน มีความเฉพาะตัวและแตกต่างจากคนรุ่นก่อนหน้าค่อนข้างมาก และจะเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อตลาดแรงงานในอนาคตมากขึ้น รายงานฉบับนี้ได้วิเคราะห์ใน ๓ ประเด็นสำคัญดังนี้

๑) ทัศนคติและพฤติกรรมในการทำงานของ Gen Z ในไทย

๑.๑) Gen Z บางส่วนเลือกจะไม่เรียนต่อ

๑.๒) เข้าสู่ตลาดแรงงานช้าลงกว่าทุกช่วงอายุก่อนหน้า

๑.๓) มีความเปนผู้ประกอบการในตัวเองสูง

๑.๔) “จริยธรรม คุณค่า และ Work-Life Balance” เป็นสิ่งที่ Gen Z ให้ความสำคัญที่สุด

๑.๕) ความเชียวชาญในการใช้เทคโนโลยีช่วยทำงาน

๑.๖) Gen Z มีแนวโน้มทีจะขาด Soft Skills ที่จำเป็นต่อการทำงาน

๒) ผลกระทบจากทัศนคติและพฤติกรรมของ Gen Z ต่อธุรกิจ และต่อตัวแรงงาน

๒.๑) ผลกระทบด้านบวก

๒.๑.๑) เพิ่มโอกาสในการสะสมประสบการณ์ที่หลากหลาย

๒.๑.๒) แม้เด็กจบใหม่จะมีข้อจำกัดด้านประสบการณ์ในการทำงาน แต่การมีความถนัดด้าน AI ซึ่งกำลังเป็นที่ต้องการในตลาดแรงงาน ก็อาจช่วยเพิ่มโอกาสในการหางานได้

๒.๑.๓) ความหลากหลายทางเศรษฐกิจดิจิทัลจะเพิ่มโอกาสการจ้างงานในรูปแบบใหม่

๒.๒) ผลกระทบด้านลบ

๒.๒.๑) ผู้ประกอบการมีความกังวลใจในการรับเด็กจบใหม่เข้าทำงานเพิ่มมากขึ้น

๒.๒.๒) ความเสี่ยงที่เด็ก Gen Z จะว่างงานเพิ่มขึ้น

๒.๒.๓) การที่มีความเชียวชาญในเทคโนโลยีไม่ได้หมายความว่าจะสามารถใช้เทคโนโลยีในงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) แนวทางในการปรับตัวของผู้ประกอบการ เด็กจบใหม่ และภาครัฐ

๓.๑) ผู้ประกอบการ ปรับแนวทางการทำงานและสนับสนุนสวัสดิการ ให้สอดคล้องกับความต้องการของพนักงานรุ่นใหม่

๓.๑.๑) การส่งเสริมและพัฒนาทักษะการใช้งาน AI เชิงลึก

๓.๑.๒) การทำงานแบบ Hybrid Work

๓.๑.๓) การลงทุนในนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่ออำนวยความสะดวกในการทำงาน

๓.๒) แรงงาน โดยเฉพาะ Gen Z ทำความเข้าใจ และปรับตัวให้เข้ากับโลก การทำงานจริง

๓.๒.๑) การพัฒนาทั้ง Hard Skills และ Soft Skills ที่จำเป็นต่อการทำงานทั้งในบริบทของการเป็นพนักงานและเจ้าของธุรกิจ

๓.๓) ภาครัฐ ปรับโครงสร้างการผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการมากขึ้น

๓.๓.๑) ลดการผลิตกำลังคนในสาขาที่ล้นตลาด/เพิ่มแรงจูงใจในสาขาที่มีความต้องการสูง

๓.๓.๒) การร่วมมือกับภาคเอกชนในการพัฒนาหลักสูตร/การฝึกงาน

๓.๓.๓) เร่งพัฒนาระบบข้อมูลความต้องการแรงงาน โดยเฉพาะแรงงานทักษะสูง

๓.๓.๔) การสนับสนุนให้แรงงานทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงการฝึกอบรมผ่านช่องทางที่หลากหลาย เช่น สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ แพลตฟอร์มมหาวิทยาลัย และกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

๒.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์ (SWOT Analysis)

สภาพแวดล้อมในปัจจุบันทั้งภายในและภายนอก ล้วนส่งผลกระทบต่อการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สถาบันจึงจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์บริบทต่าง ๆ ที่เป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ซึ่งผลการวิเคราะห์สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมภายใน และการวิเคราะห์สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมภายนอก จะเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งที่ใช้ในการวิเคราะห์และจัดทำแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ปรับปรุงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙) โดยมีรายละเอียดในการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

๒.๒.๑ การวิเคราะห์สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมภายใน

๒.๒.๑.๑ จุดแข็ง (Strength)

๑) สถาบันมีศิลปินแห่งชาติ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าต่อการถ่ายทอดองค์ความรู้และสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ

๒) มีการกำหนดวิสัยทัศน์ที่แสดงจุดยืนการเป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ที่มีความก้าวหน้าวิทยาการ เท่าทันเทคโนโลยี ซึ่งสร้างภาพลักษณ์ที่ทันสมัยและโดดเด่นในวงการศิลปวัฒนธรรม

๓) ศูนย์กลางความร่วมมือด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ระดับชาติและนานาชาติมีหน่วยงานในสังกัดครอบคลุมทุกภูมิภาคทั่วประเทศ ทำให้สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายในการให้บริการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมและเผยแพร่องค์ความรู้ได้อย่างทั่วถึง

๔) สถาบันมีคลังความรู้และผลงานทางศิลปวัฒนธรรมที่เข้มแข็งและหลากหลาย ซึ่งสามารถนำมาต่อยอดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในเชิงเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๕) แผนพัฒนาสถาบันมีความเชื่อมโยงกับนโยบายภาครัฐที่ให้ความสำคัญทั้งด้านการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

๖) มีระบบการให้บริการองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ครบถ้วนทุกสาขา ทั้งด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์

๗) สถาบันได้รับการสนับสนุนเชิงนโยบายจากสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์อย่างเข้มแข็งในการพัฒนาระบบการสร้างรายได้จากทุนทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ ส่งผลให้สถาบันสามารถวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการเงินที่ยั่งยืนบนฐานความเชี่ยวชาญด้านศิลปวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๘) บุคลากรมีความรัก ความศรัทธาในองค์กร และมีค่านิยมร่วมกันซึ่งเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญในการพัฒนาสถาบัน

๙) ครู อาจารย์มีทักษะ ความเชี่ยวชาญในการถ่ายทอดความรู้และสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๒.๑.๒ จุดอ่อน (Weakness)

๑) สมรรถนะบุคลากรยังไม่เพียงพอและไม่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านการสร้างผลงานทางวิชาการด้านเทคโนโลยี และทางด้านภาษา

๒) การจัดทำแผนพัฒนาของหน่วยงาน กิจกรรม/โครงการ ยังไม่สามารถขับเคลื่อนตัวชี้วัดและเป้าประสงค์ ทำให้ไม่สามารถประเมินแผนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และแผนไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ตามองค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษา

๓) ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านการแปลงทุนทางวัฒนธรรมสู่มูลค่าเชิงพาณิชย์ ทักษะสำคัญด้านการตลาด การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การบริหารธุรกิจสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่จำเป็นต่อการต่อยอดองค์ความรู้ทางวัฒนธรรมสู่ผลิตภัณฑ์และบริการที่มีมูลค่าสูงในตลาดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ส่งผลให้ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากทุนทางวัฒนธรรมที่มีอยู่อย่างมหาศาลได้อย่างเต็มศักยภาพ

๔) การกำกับ ติดตาม และประเมินผลความก้าวหน้า การขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ การวิเคราะห์เชิงลึกมีข้อจำกัด ทำให้การตัดสินใจเชิงนโยบายและการปรับทิศทางของผู้บริหารไม่ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

๕) สถาบันพึ่งพารายได้หลักจากงบประมาณแผ่นดินและค่าธรรมเนียมการศึกษาเป็นหลัก ในขณะที่แหล่งรายได้อื่น เช่น รายได้จากการบริการวิชาการ งานวิจัย หรือการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สิน ยังมีสัดส่วนไม่มาก และขยายตัวได้ไม่เต็มศักยภาพ

๖) บุคลากรขาดทักษะในการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุงงาน

๗) การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศทั้งด้านการบริหารจัดการและการเรียนการสอนไม่ครอบคลุม ทั่วถึง ทำให้ส่งผลต่อการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

๘) ขาดกลไกในการสร้างขวัญกำลังใจที่ส่งเสริมสมรรถนะ สนับสนุนทักษะการทำงาน หรือเพิ่มแรงจูงใจในกาปฏิบัติงาน โดยเฉพาะกับบุคลากรสายสนับสนุน

๙) กลไกในการขับเคลื่อนการประชาสัมพันธ์ภายในองค์กรยังไม่เข้มแข็ง สถาบันยังขาดระบบ รวมทั้งวิธีการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพในการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร และสร้างการรับรู้หรือภาพลักษณ์ที่ดีภายในองค์กรเอง รวมถึงต่อกลุ่มเป้าหมายภายนอก

๑๐) ผลงานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม และงานวิจัยได้รับการเผยแพร่ในฐานข้อมูลวารสารระดับชาติหรือนานาชาติค่อนข้างน้อย

๒.๒.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมภายนอก

๒.๒.๒.๑ โอกาส (Opportunity)

๑) การเติบโตของความนิยมในศิลปวัฒนธรรมไทยทั้งในประเทศและระดับสากล ควบคู่กับการขยายตัวของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เปิดโอกาสให้สถาบันสามารถสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่หลากหลาย นำเสนอคุณค่าทางวัฒนธรรม และพัฒนาเป็นแหล่งรายได้ที่ยั่งยืน

๒) มีหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่สนับสนุนทุนสำหรับสร้างผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมและผลงานวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรม เปิดโอกาสให้นักวิจัยของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ขอรับทุนเพื่อจัดทำผลงานได้

๓) เครือข่ายด้านการจัดการศึกษาและศิลปวัฒนธรรมทั้งในประเทศและต่างประเทศเอื้อต่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการพัฒนาความร่วมมือ รวมทั้งเพิ่มโอกาสให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์พัฒนาการสร้างหลักสูตรระดับนานาชาติ หลักสูตรพัฒนาอาจารย์และพัฒนาครูเพื่อรองรับการแข่งขันมากขึ้น

๔) การขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และแผนที่เกี่ยวข้องล้วนมีทิศทางหลักในการปฏิรูปการศึกษาและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ส่งผลให้สถาบันสามารถพัฒนาหลักสูตรที่หลากหลายและตอบสนองความต้องการของผู้เรียน

๕) แนวโน้มการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบดิจิทัลแพลตฟอร์ม โดยเฉพาะการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) เพื่อการเรียนรู้ เปิดโอกาสในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ การให้บริการวิชาการ และการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมผ่านช่องทางออนไลน์

๖) รัฐธรรมนูญกำหนดให้รัฐต้องอนุรักษ์ ฟื้นฟู และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ซึ่งสนับสนุนพันธกิจหลักของสถาบัน

๗) แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติและแผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๗๐ มีแนวทางการยกระดับคุณภาพการศึกษา ส่งผลให้สถาบันต้องพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพ

๘) กฎกระทรวงการอุดมศึกษาฯ (อว.) มีการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา และให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพการศึกษา ทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีโอกาสในการพัฒนา ปรับปรุง ระบบบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษา ระบบการผลิตบัณฑิต ระบบวิจัยและนวัตกรรม

๙) ภาคประชาชนรุ่นใหม่ให้ความสำคัญกับความหลากหลายของวัฒนธรรมมากขึ้น เปิดโอกาสในการนำเสนอศิลปวัฒนธรรมที่เคารพรากเหง้าดั้งเดิมพร้อมกับเปิดรับการผสมผสานแนวคิดจากวัฒนธรรมทั้งในและต่างประเทศ

๑๐) องค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD) ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับบริบททางสังคมโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยมีการขับเคลื่อนการยกระดับคุณภาพการศึกษาผ่านความร่วมมือในระดับโลก กำหนดนโยบายระดับประเทศ และนำไปสู่การปฏิบัติในระดับหน่วยงาน ซึ่งสถาบันต้องเร่งพัฒนาองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการเรียนรู้ เพื่อผลิตผู้สำเร็จการศึกษาที่ตอบโจทย์สังคมโลกในยุคใหม่

๒.๒.๒.๒ อุปสรรค (Threat)

๑) สถานการณ์เศรษฐกิจที่ผันผวนมากกว่าปีที่ผ่านมา ส่งผลต่อการหารายได้ของสถาบัน ขณะที่รายได้ครัวเรือนที่ลดลงและภาระค่าครองชีพที่สูงขึ้นมีผลกระทบโดยตรงต่อความสามารถในการสนับสนุนค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของผู้ปกครอง ส่งผลให้การตัดสินใจศึกษาต่อในสาขาศิลปวัฒนธรรมของผู้เรียนต้องพิจารณาถึงความคุ้มค่าและโอกาสในการประกอบอาชีพในอนาคตมากยิ่งขึ้น

๒) สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งมีการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ทำให้ผู้เรียนมีทางเลือกมากขึ้น และมีค่านิยมในการเลือกเรียนมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง อีกทั้งการแข่งขันด้านอัตราค่าเล่าเรียนระหว่างสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน โดยบางสถาบันเสนอทุนการศึกษาและส่วนลดค่าเล่าเรียนเพื่อดึงดูดผู้เรียนที่มีศักยภาพ ส่งผลให้การตัดสินใจของผู้เรียนและผู้ปกครองคำนึงถึงความคุ้มค่าของการลงทุนทางการศึกษามากขึ้น

๓) ประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุและอัตราการเกิดลดลง ส่งผลต่อจำนวนผู้เรียน

๔) อิทธิพลทางวัฒนธรรมจากต่างประเทศส่งผลให้รูปแบบวัฒนธรรมไทยในปัจจุบันที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีอิทธิพลต่อการเลือกเสพสื่อของประชากร Generation Z

๕) ภัยพิบัติทางธรรมชาติ ทั้งวาตภัย และอุทกภัย ส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษา ทำให้สถานศึกษาในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต้องปิดการเรียนการสอน และทำให้ทรัพย์สินทางราชการเสียหาย รวมถึงต้องจัดหางบประมาณในการป้องกันและบรรเทาความเสียหายจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ

๖) หลักสูตรของสถาบันยังไม่ตอบสนองต่อความต้องการทักษะใหม่ๆ ในตลาดแรงงานที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาหลักสูตรและการผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดในปัจจุบัน

๒.๒.๓ ตารางแสดงการให้คะแนนสถานการณ์สภาพแวดล้อมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ปัจจัยภายใน / จุดแข็ง	ค่าถ่วงน้ำหนัก (%)	คะแนนที่ใช้	คะแนนที่ได้	ลำดับ
ศูนย์กลางความร่วมมือด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ระดับชาติและนานาชาติ มีหน่วยงานในสังกัดครอบคลุมทุกภูมิภาคทั่วประเทศ ทำให้สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายในการให้บริการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมและเผยแพร่องค์ความรู้ได้อย่างทั่วถึง	๐.๑๕๐	๕	๐.๗๔๙	๑
ครู อาจารย์มีทักษะ ความเชี่ยวชาญในการถ่ายทอดความรู้และสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ	๐.๑๘๑	๔	๐.๗๒๔	๒
บุคลากรมีความรัก ความศรัทธาในองค์กร และมีค่านิยมร่วมกัน ซึ่งเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญในการพัฒนาสถาบัน	๐.๑๐๙	๕	๐.๕๔๔	๓
สถาบันมีศิลปินแห่งชาติ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าต่อการถ่ายทอดองค์ความรู้และสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ	๐.๐๙๘	๕	๐.๔๘๙	๔
สถาบันได้รับการสนับสนุนเชิงนโยบายจากสภาสถาบันอย่างเข้มแข็งในการพัฒนาระบบการสร้างรายได้จากทุนทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ ส่งผลให้สถาบันสามารถวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการเงินที่ยั่งยืนบนฐานความเชี่ยวชาญด้านศิลปวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ	๐.๐๙๖	๕	๐.๔๗๙	๕
มีระบบการให้บริการองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ครบถ้วนทุกสาขา ทั้งด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์	๐.๐๙๐	๕	๐.๔๔๙	๖
มีคลังความรู้และผลงานทางศิลปวัฒนธรรมที่เข้มแข็งและหลากหลาย ซึ่งสามารถนำมาต่อยอดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในเชิงเศรษฐกิจสร้างสรรค์	๐.๐๙๖	๔	๐.๓๘๔	๗
แผนพัฒนาสถาบันมีความเชื่อมโยงกับนโยบายภาครัฐที่ให้ความสำคัญทั้งด้านการศึกษา ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	๐.๐๙๕	๔	๐.๓๘๐	๘
มีการกำหนดวิสัยทัศน์ที่แสดงจุดยืนการเป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ที่มีความก้าวหน้าวิทยาการ เท่าทันเทคโนโลยี ซึ่งสร้างภาพลักษณ์ที่ทันสมัยและโดดเด่นในวงการศิลปวัฒนธรรม	๐.๐๘๖	๔	๐.๓๔๔	๙
รวม	**๑.๐๐๐**		**๔.๕๔๒**	

ปัจจัยภายใน / จุดอ่อน	ค่าถ่วงน้ำหนัก (%)	คะแนนที่ใช้	คะแนนที่ได้	ลำดับ
การจัดทำแผนพัฒนาของหน่วยงาน กิจกรรม/โครงการ ยังไม่สามารถขับเคลื่อน ตัวชี้วัด และเป้าประสงค์ ทำให้ไม่สามารถประเมินแผนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และแผนไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ตามองค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษา	๐.๑๒๓	๕	๐.๖๑๖	๑
การกำกับ ติดตาม และประเมินผลความก้าวหน้า การขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ การวิเคราะห์เชิงลึกมีข้อจำกัด ทำให้การตัดสินใจเชิงนโยบายและการปรับทิศทางของผู้บริหารไม่ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง	๐.๑๔๙	๔	๐.๕๙๗	๒
ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านการแปลงทุนทางวัฒนธรรมสู่มูลค่าเชิงพาณิชย์ ทักษะสำคัญด้านการตลาด การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การบริหารธุรกิจสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่จำเป็นต่อการต่อยอดองค์ความรู้ทางวัฒนธรรมสู่ผลิตภัณฑ์และบริการที่มีมูลค่าสูงในตลาดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ส่งผลให้ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากทุนทางวัฒนธรรมที่มีอยู่อย่างมหาศาลได้อย่างเต็มศักยภาพ	๐.๐๘๘	๕	๐.๔๔๑	๓
ขาดกลไกในการสร้างขวัญกำลังใจที่ส่งเสริมสมรรถนะ สนับสนุนทักษะการทำงาน หรือเพิ่มแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะกับบุคลากรสายสนับสนุน	๐.๑๓๗	๓	๐.๔๑๑	๔
ผลงานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม และงานวิจัยได้รับการเผยแพร่ในฐานข้อมูลวารสารระดับชาติหรือนานาชาติค่อนข้างน้อย	๐.๐๘๖	๔	๐.๓๔๕	๕
สถาบันพึ่งพารายได้หลักจากงบประมาณแผ่นดินและค่าธรรมเนียมการศึกษาเป็นหลัก ในขณะที่แหล่งรายได้อื่น เช่น รายได้จากการบริการวิชาการ งานวิจัย หรือการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สิน ยังมีสัดส่วนไม่มากและขยายตัวได้ไม่เต็มศักยภาพ	๐.๐๘๕	๔	๐.๓๔๑	๖
สมรรถนะบุคลากรยังไม่เพียงพอและไม่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านการสร้างผลงานทางวิชาการด้านเทคโนโลยี และทางด้านภาษา	๐.๐๘๓	๔	๐.๓๓๑	๗
การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศทั้งด้านการบริหารจัดการและการเรียนการสอนไม่ครอบคลุม ทั่วถึง ทำให้ส่งผลต่อการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต	๐.๐๘๑	๔	๐.๓๒๕	๘
บุคลากรขาดทักษะในการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุงงาน	๐.๐๘๗	๓	๐.๒๖๑	๙
กลไกในการขับเคลื่อนการประชาสัมพันธ์ภายในองค์กรยังไม่เข้มแข็ง สถาบันยังขาดระบบ รวมทั้งวิธีการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพในการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร และสร้างการรับรู้หรือภาพลักษณ์ที่ดีภายในองค์กรเอง รวมถึงต่อกลุ่มเป้าหมายภายนอก	๐.๐๘๐	๓	๐.๒๔๐	๑๐
รวม	**๑.๐๐๐**		**๓.๙๐๘**	

ปัจจัยภายนอก / โอกาส	ค่าถ่วงน้ำหนัก (%)	คะแนนที่ใช้	คะแนนที่ได้	ลำดับ
แนวโน้มการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบดิจิทัลแพลตฟอร์มโดยเฉพาะการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) เพื่อการเรียนรู้ เปิดโอกาสในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ การให้บริการวิชาการ และการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมผ่านช่องทางออนไลน์	๐.๑๗๒	๕	๐.๘๕๘	๑
เครือข่ายด้านการจัดการศึกษาและศิลปวัฒนธรรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ เอื้อต่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการพัฒนาความร่วมมือ รวมทั้งเพิ่มโอกาสให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์พัฒนาการสร้างหลักสูตรระดับนานาชาติ หลักสูตรพัฒนาอาจารย์และพัฒนาครูเพื่อรองรับการแข่งขันมากขึ้น	๐.๑๔๖	๕	๐.๗๒๘	๒
มีหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่สนับสนุนทุนสำหรับสร้างผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ และนวัตกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม เปิดโอกาสให้นักวิจัยของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ขอรับทุนเพื่อจัดทำผลงานได้	๐.๑๓๒	๕	๐.๖๕๘	๓
รัฐธรรมนูญกำหนดให้รัฐต้องอนุรักษ์ ฟื้นฟู และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ซึ่งสนับสนุนพันธกิจหลักของสถาบัน	๐.๑๓๖	๓	๐.๔๐๗	๔
การขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และแผนที่เกี่ยวข้องล้วนมีทิศทางหลักในการปฏิรูปการศึกษาและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ส่งผลให้สถาบันสามารถพัฒนาหลักสูตรที่หลากหลายและตอบสนองความต้องการของผู้เรียน	๐.๐๘๐	๕	๐.๓๙๘	๕
องค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD) ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับบริบททางสังคมโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยมีการขับเคลื่อนการยกระดับคุณภาพการศึกษาผ่านความร่วมมือในระดับโลก กำหนดนโยบายระดับประเทศ และนำไปสู่การปฏิบัติในระดับหน่วยงาน ซึ่งสถาบันต้องเร่งพัฒนาองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการศึกษา เพื่อผลิตผู้สำเร็จการศึกษาที่ตอบโจทย์สังคมโลกในยุคใหม่	๐.๐๗๑	๕	๐.๓๕๓	๖
แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติและแผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๗๐ มีแนวทางการยกระดับคุณภาพการศึกษา ส่งผลให้สถาบันต้องพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพ	๐.๐๗๑	๕	๐.๓๕๓	๗
การเติบโตของความนิยมในศิลปวัฒนธรรมไทยทั้งในประเทศและระดับสากล ควบคู่กับการขยายตัวของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เปิดโอกาสให้สถาบันสามารถสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่หลากหลาย นำเสนอคุณค่าทางวัฒนธรรม และพัฒนาเป็นแหล่งรายได้ที่ยั่งยืน	๐.๐๖๙	๕	๐.๓๔๓	๘

ปัจจัยภายนอก / โอกาส	ค่าถ่วงน้ำหนัก (%)	คะแนนที่ใช้	คะแนนที่ได้	ลำดับ
ภาคประชาชนรุ่นใหม่ให้ความสำคัญกับความหลากหลายของวัฒนธรรมมากขึ้น เปิดโอกาสในการนำเสนอศิลปวัฒนธรรมที่เคารพรากเหง้าดั้งเดิม พร้อมกับเปิดรับการผสมผสานแนวคิดจากวัฒนธรรมทั้งในและต่างประเทศ	๐.๐๖๖	๕	๐.๓๒๘	๙
กฎกระทรวงการอุดมศึกษาฯ (อว.) มีการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาและให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพการศึกษาทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีโอกาสในการพัฒนา ปรับปรุง ระบบบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษา ระบบการผลิตบัณฑิต ระบบวิจัยและนวัตกรรม	๐.๐๖๑	๕	๐.๓๐๓	๑๐
รวม	๑.๐๐๐		๔.๗๒๙	

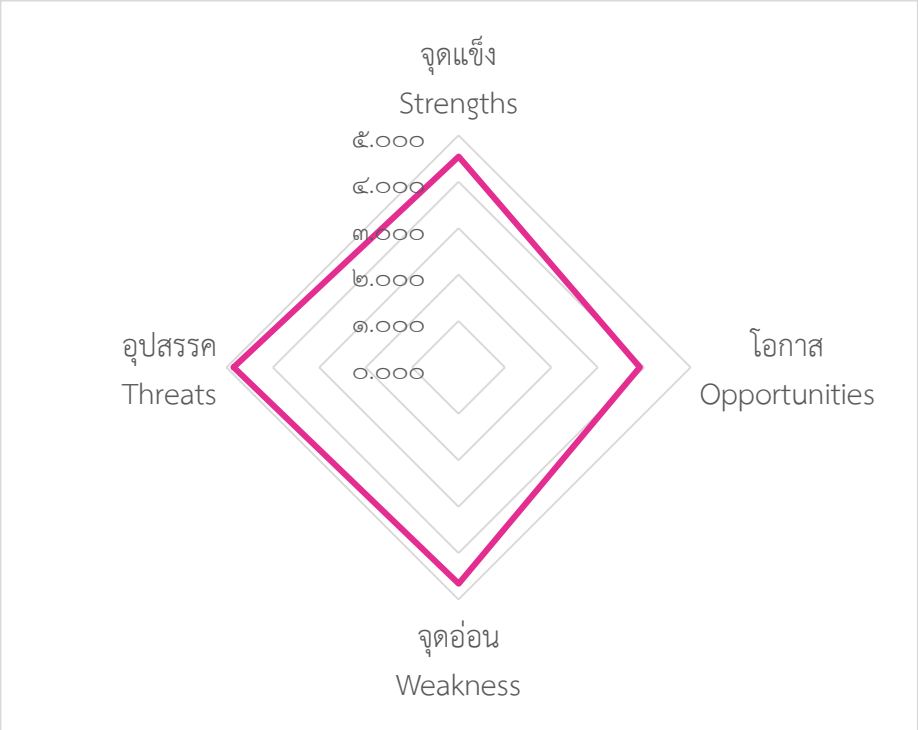
ปัจจัยภายนอก / อุปสรรค	ค่าถ่วงน้ำหนัก (%)	คะแนนที่ใช้	คะแนนที่ได้	ลำดับ
สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งมีการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมทำให้ผู้เรียนมีทางเลือกมากขึ้น และมีค่านิยมในการเลือกเรียนมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง อีกทั้งการแข่งขันด้านอัตราค่าเล่าเรียนระหว่างสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน โดยบางสถาบันเสนอทุนการศึกษาและส่วนลดค่าเล่าเรียนเพื่อดึงดูดผู้เรียนที่มีศักยภาพ ส่งผลให้การตัดสินใจของผู้เรียนและผู้ปกครองคำนึงถึงความคุ้มค่าของการลงทุนทางการศึกษามากขึ้น	๐.๓๑๘	๕	๑.๕๙๒	๑
อิทธิพลทางวัฒนธรรมจากต่างประเทศส่งผลให้รูปแบบวัฒนธรรมไทยในปัจจุบันที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีอิทธิพลต่อการเลือกเสพสื่อของประชากร Generation Z	๐.๑๗๘	๕	๐.๘๙๒	๒
หลักสูตรของสถาบันฯยังไม่ตอบสนองต่อความต้องการทักษะใหม่ๆในตลาดแรงงานที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาหลักสูตรและการผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดในปัจจุบัน	๐.๑๖๘	๕	๐.๘๔๒	๓
สถานการณ์เศรษฐกิจที่ผันผวนมากกว่าปีที่ผ่านมา ส่งผลต่อการหารายได้ของสถาบัน ขณะที่รายได้ครัวเรือนที่ลดลงและภาระค่าครองชีพที่สูงขึ้นมีผลกระทบโดยตรงต่อความสามารถในการสนับสนุนค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของผู้ปกครอง ส่งผลให้การตัดสินใจศึกษาต่อในสาขาศิลปวัฒนธรรมของผู้เรียนต้องพิจารณาถึงความคุ้มค่าและโอกาสในการประกอบอาชีพในอนาคตมากยิ่งขึ้น	๐.๑๓๘	๕	๐.๖๙๒	๔

ปัจจัยภายนอก / อุปสรรค	ค่าถ่วงน้ำหนัก (%)	คะแนนที่ใช้	คะแนนที่ได้	ลำดับ
ประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุและอัตราการเกิดลดลง ส่งผลต่อจำนวนผู้เรียน	๐.๑๑๘	๕	๐.๕๙๒	๕
ภัยพิบัติทางธรรมชาติ ทั้งวาตภัย และอุทกภัย ส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษา ทำให้สถานศึกษาในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต้องปิดการเรียนการสอน และทำให้ทรัพย์สินทางราชการเสียหาย รวมถึงต้องจัดหางบประมาณในการป้องกันและบรรเทาความเสียหายจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ	๐.๐๗๘	๓	๐.๒๓๕	๖
รวม	**๑.๐๐๐**		**๔.๘๔๓**	

๒.๒.๔ สถานการณ์หรือตำแหน่งทางยุทธศาสตร์

จากการวิเคราะห์สถานการณ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สามารถสรุปตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ได้ตามตารางต่อไปนี้

จุดแข็ง (Strengths)	๔.๕๔๒
จุดอ่อน (Weakness)	๓.๙๐๘
โอกาส (Opportunities)	๔.๗๒๙
อุปสรรค (Threats)	๔.๘๔๕

เมื่อนำผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกมากำหนดตำแหน่งยุทธศาสตร์ พบว่า สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีตำแหน่งยุทธศาสตร์อยู่ในพื้นที่ ST (จุดแข็ง – อุปสรรค) ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่มีจุดแข็งและอุปสรรค โดยมีค่าเฉลี่ย ๔.๕๔๒ และ ๔.๘๔๕ ตามลำดับ ดังนั้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์อาจกำหนดยุทธศาสตร์ในเชิงป้องกัน เพื่อใช้จุดแข็งที่มีอยู่มาใช้ในการป้องกันและรับมือกับความผันผวนในเชิงลบของสถานการณ์ภายนอก และนำโอกาสที่เอื้อต่อการขับเคลื่อนการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มากำหนดแนวคิดหรือวิธีใหม่ให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด

๒.๒.๕ การวิเคราะห์ TOWS Matrix สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

	STRENGTHS – S	*WEKNESSES – W*
Internal Factors External Factors	S๑) ศูนย์กลางความร่วมมือด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ระดับชาติและนานาชาติ มีหน่วยงานในสังกัดครอบคลุมทุกภูมิภาคทั่วประเทศ ทำให้สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายในการให้บริการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมและเผยแพร่องค์ความรู้ได้อย่างทั่วถึง S๒) ครู อาจารย์มีทักษะ ความเชี่ยวชาญในการถ่ายทอดความรู้และสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ S๓) บุคลากรมีความรัก ความศรัทธาในองค์กร และมีค่านิยมร่วมกันซึ่งเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญในการพัฒนาสถาบัน S๔) สถาบันมีศิลปินแห่งชาติ ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าต่อการถ่ายทอดองค์ความรู้และสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ S๕) สถาบันได้รับการสนับสนุนเชิงนโยบายจากสภาสถาบันอย่างเข้มแข็งในการพัฒนาระบบการสร้างรายได้จากทุนทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ ส่งผลให้สถาบันสามารถวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการเงินที่ยั่งยืนบนฐานความเชี่ยวชาญด้านศิลปวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ	W๑) การจัดทำแผนพัฒนาของหน่วยงานกิจกรรม/โครงการ ยังไม่สามารถขับเคลื่อนตัวชี้วัด และเป้าประสงค์ ทำให้ไม่สามารถประเมินแผนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และแผนไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ตามองค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษา W๒) การกำกับ ติดตาม และประเมินผลความก้าวหน้า การขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ การวิเคราะห์เชิงลึกมีข้อจำกัด ทำให้การตัดสินใจเชิงนโยบายและการปรับทิศทางของผู้บริหารไม่ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง W๓) ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านการแปลงทุนทางวัฒนธรรมสู่มูลค่าเชิงพาณิชย์ ทักษะสำคัญด้านการตลาด การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การบริหารธุรกิจสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่จำเป็นต่อการต่อยอดองค์ความรู้ทางวัฒนธรรมสู่ผลิตภัณฑ์และบริการที่มีมูลค่าสูงในตลาดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ส่งผลให้ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากทุนทางวัฒนธรรมที่มีอยู่อย่างมหาศาลได้อย่างเต็มศักยภาพ W๔) ขาดกลไกในการสร้างขวัญกำลังใจที่ส่งเสริมสมรรถนะ สนับสนุนทักษะการทำงาน หรือเพิ่มแรงจูงใจในกา

	STRENGTHS – S	*WEKNESSES – W*
	S๖) มีระบบการให้บริการองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ครบถ้วนทุกสาขา ทั้งด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ S๗) สถาบันมีคลังความรู้และผลงานทางศิลปวัฒนธรรมที่เข้มแข็งและหลากหลาย ซึ่งสามารถนำมาต่อยอดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในเชิงเศรษฐกิจสร้างสรรค์ S๘) แผนพัฒนาสถาบันมีความเชื่อมโยงกับนโยบายภาครัฐที่ให้ความสำคัญทั้งด้านการศึกษา ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล S๙) มีการกำหนดวิสัยทัศน์ที่แสดงจุดยืนการเป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ที่มีความก้าวหน้าวิทยาการ เท่าทันเทคโนโลยี ซึ่งสร้างภาพลักษณ์ที่ทันสมัยและโดดเด่นในวงการศิลปวัฒนธรรม	ปฏิบัติงาน โดยเฉพาะกับบุคลากรสายสนับสนุน W๕) ผลงานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม และงานวิจัยได้รับการเผยแพร่ในฐานข้อมูลวารสารระดับชาติหรือนานาชาติค่อนข้างน้อย W๖) สถาบันพึ่งพารายได้หลักจากงบประมาณแผ่นดินและค่าธรรมเนียมการศึกษาเป็นหลัก ในขณะที่แหล่งรายได้อื่น เช่น รายได้จากการบริการวิชาการ งานวิจัย หรือการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สิน ยังมีสัดส่วนไม่มากและขยายตัวได้ไม่เต็มศักยภาพ W๗) สมรรถนะบุคลากรยังไม่เพียงพอและไม่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านการสร้างผลงานทางวิชาการ ด้านเทคโนโลยี และทางด้านภาษา W๘) การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศทั้งด้านการบริหารจัดการและการเรียนการสอนไม่ครอบคลุมทั่วถึง ทำให้ส่งผลต่อการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต W๙) บุคลากรขาดทักษะในการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุงงาน W๑๐) กลไกในการขับเคลื่อนการประชาสัมพันธ์ภายในองค์กรยังไม่เข้มแข็ง สถาบันยังขาดระบบ รวมทั้งวิธีการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพในการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร และสร้างการรับรู้หรือภาพลักษณ์ที่ดีภายในองค์กรเอง รวมถึงต่อกลุ่มเป้าหมายภายนอก

OPPORTUNITIES – O	*SO (เชิงรุก)*	*WO (เชิงแก้ไข)*
O๑) แนวโน้มการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบดิจิทัลแพลตฟอร์มโดยเฉพาะการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) เพื่อการเรียนรู้ เปิดโอกาสในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ การให้บริการวิชาการ และการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมผ่านช่องทางออนไลน์ O๒) เครือข่ายด้านการจัดการศึกษาและศิลปวัฒนธรรมทั้งในประเทศและต่างประเทศเอื้อต่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการพัฒนาความร่วมมือ รวมทั้งเพิ่มโอกาสให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์พัฒนาการสร้างหลักสูตรระดับนานาชาติ หลักสูตรพัฒนาอาจารย์และพัฒนาครูเพื่อรองรับการแข่งขันมากขึ้น O๓) มีหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่สนับสนุนทุนสำหรับสร้างผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ และนวัตกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม เปิดโอกาสให้นักวิจัยของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ขอรับทุนเพื่อจัดทำผลงานได้ O๔) รัฐธรรมนูญกำหนดให้รัฐต้องอนุรักษ์ ฟื้นฟู และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ซึ่งสนับสนุนพันธกิจหลักของสถาบัน O๕) การขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และแผนที่เกี่ยวข้องล้วนมีทิศทางหลักในการปฏิรูปการศึกษาและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ส่งผลให้สถาบันสามารถพัฒนาหลักสูตรที่หลากหลายและตอบสนองความต้องการของผู้เรียน O๖) องค์กรระหว่างประเทศให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับบริบททางสังคมโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยมีการขับเคลื่อนการยกระดับคุณภาพการศึกษาผ่านความร่วมมือในระดับโลก กำหนดนโยบายระดับประเทศ และนำไปสู่การปฏิบัติในระดับหน่วยงาน ซึ่งสถาบัน	๑) พัฒนาหลักสูตรและบริการศิลปวัฒนธรรมผ่านดิจิทัลแพลตฟอร์มเพื่อขยายการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายและสร้างรายได้ใหม่ (S๑, S๖, S๗, O๑, O๕, O๖) ๒) เสริมสร้างความร่วมมือและพัฒนาเครือข่ายศิลปวัฒนธรรม โดยส่งเสริมให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและนานาชาติ ผ่านการพัฒนาหลักสูตรนานาชาติ โครงการแลกเปลี่ยน และการสร้างตลาดแรงงานด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ (S๑, S๒, S๔, O๒, O๗) ๓) การสร้างเศรษฐกิจสร้างสรรค์จากคลังความรู้และทุนทางวัฒนธรรมไปต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการเชิงพาณิชย์ (S๗, S๕, O๘) ๔) พัฒนาศักยภาพนักเรียน นักศึกษาจากต้นทุนวัฒนธรรมไทย เพื่อสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมผ่านโครงการแลกเปลี่ยนศิลปินนิทรรศการ และการแสดงระดับนานาชาติ (S๔, S๖, O๒, O๓, O๔, O๖, O๘) ๕) ส่งเสริมศักยภาพของครู อาจารย์และบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญและค่านิยมร่วมกัน ขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล (S๒, S๓, O๔, O๕, O๖, O๗) ๖) ส่งเสริมการผลิตผลงานวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรม พัฒนาศักยภาพนักวิจัย และสร้างเครือข่ายเพื่อขอรับทุนสนับสนุนจากภาครัฐและหน่วยงานภายนอก (S๔, S๒, O๓, O๔)	๑) พัฒนาทักษะบุคลากรด้านดิจิทัลและการตลาดสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มศักยภาพการต่อยอดทุนวัฒนธรรม และการพัฒนาแหล่งรายได้ใหม่ โดยอาศัยการสนับสนุนจากนโยบายภาครัฐ (W๓, W๖, W๙, O๑, O๕, O๖) ๒) สร้างความยั่งยืนทางการเงิน พัฒนาแหล่งรายได้หลากหลาย (หลักสูตรระยะสั้น, ที่ปรึกษา, บริการวิชาการ, ค่าเช่าอุปกรณ์การแสดง, Event Designer, Event Organizer ฯลฯ) จัดตั้งหน่วยงานสร้างรายได้ (Revenue Generation Unit) (W๖, O๖, O๘, O๓) ๓) ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการและประเมินผล ในการตอบสนองต่อระบบประกันคุณภาพและบริหารจัดการแผนยุทธศาสตร์ โดยพัฒนาระบบเทคโนโลยีและฝึกอบรมบุคลากรให้สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (W๑, W๒, W๖, W๘, W๑๐, O๑, O๔, O๕, O๑๐) ๔) พัฒนาครู อาจารย์ และบุคลากรในการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและภาษาอังกฤษ เพื่อรองรับการเปิดหลักสูตรนานาชาติ การจัดการเรียนการสอนด้านศิลปวัฒนธรรม และการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ (W๓, W๗, O๑, O๖, O๕) ๕) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริการทางวิชาการ บริการองค์ความรู้ และการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น (W๖, W๘, W๙, O๑, O๕, O๖, O๗)

OPPORTUNITIES – O	SO (เชิงรุก)	WO (เชิงแก้ไข)
ต้องเร่งพัฒนาองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการศึกษา เพื่อผลิตผู้สำเร็จการศึกษาที่ตอบโจทย์สังคมโลกในยุคใหม่ O๗) แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติและแผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๗๐ มีแนวทางการยกระดับคุณภาพการศึกษา ส่งผลให้สถาบันต้องพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพ O๘) การเติบโตของความนิยมในศิลปวัฒนธรรมไทยทั้งในประเทศและระดับสากล ควบคู่กับการขยายตัวของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เปิดโอกาสให้สถาบันสามารถสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่หลากหลาย นำเสนอคุณค่าทางวัฒนธรรม และพัฒนาเป็นแหล่งรายได้ที่ยั่งยืน O๙) ภาคประชาชนรุ่นใหม่ให้ความสำคัญกับความหลากหลายของวัฒนธรรมมากขึ้น เปิดโอกาสในการนำเสนอศิลปวัฒนธรรมที่เคารพรากเหง้าดั้งเดิมพร้อมกับเปิดรับการผสมผสานแนวคิดจากวัฒนธรรมทั้งในและต่างประเทศ O๑๐) กฎกระทรวงการอุดมศึกษาฯ (อว.) มีการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา และให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพการศึกษาทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีโอกาสในการพัฒนา ปรับปรุงระบบบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษา ระบบการผลิตบัณฑิต ระบบวิจัยและนวัตกรรม		

THREATS – T	*ST (เชิงป้องกัน)*	*WT (เชิงรับ)*
T๑) สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งมีการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ทำให้ผู้เรียนมีทางเลือกมากขึ้น และมีค่านิยมในการเลือกเรียนมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง อีกทั้งการแข่งขันด้านอัตราค่าเล่าเรียนระหว่างสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน โดยบางสถาบันเสนอทุนการศึกษาและส่วนลดค่าเล่าเรียนเพื่อดึงดูดผู้เรียนที่มีศักยภาพ ส่งผลให้การตัดสินใจของผู้เรียนและผู้ปกครองคำนึงถึงความคุ้มค่าของการลงทุนทางการศึกษามากขึ้น T๒) อิทธิพลทางวัฒนธรรมจากต่างประเทศส่งผลให้รูปแบบวัฒนธรรมไทยในปัจจุบันที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีอิทธิพลต่อการเลือกเสพสื่อของประชากร Generation Z T๓) หลักสูตรของสถาบันฯยังไม่ตอบสนองต่อความต้องการทักษะใหม่ๆในตลาดแรงงานที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาหลักสูตรและการผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดในปัจจุบัน T๔) สถานการณ์เศรษฐกิจที่ผันผวนมากกว่าปีที่ผ่านมา ส่งผลต่อการหารายได้ของสถาบัน ขณะที่รายได้ครัวเรือนที่ลดลงและภาระค่าครองชีพที่สูงขึ้นมีผลกระทบโดยตรงต่อความสามารถในการสนับสนุนค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของผู้ปกครอง ส่งผลให้การตัดสินใจศึกษาต่อในสาขาศิลปวัฒนธรรมของผู้เรียนต้องพิจารณาถึงความคุ้มค่าและโอกาสในการประกอบอาชีพในอนาคตมากยิ่งขึ้น T๕) ประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุและอัตราการเกิดลดลง ส่งผลต่อจำนวนผู้เรียน T๖) ภัยพิบัติทางธรรมชาติ ทั้งวาตภัย และอุทกภัย ส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษา ทำให้สถานศึกษาในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	๑) เสริมสร้างภาพลักษณ์ของสถาบันในฐานะศูนย์กลางศิลปวัฒนธรรมผ่านการสื่อสารเชิงรุก สร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนและองค์กรวัฒนธรรม เพื่อเพิ่มโอกาสการเข้าถึงผู้เรียนและลดการแข่งขันจากสถาบันอื่น (S๑, S๕, S๙, T๑, T๔) ๒) ส่งเสริมความร่วมมือกับเครือข่ายสถาบันการศึกษาในภูมิภาค โดยนำระบบธนาคารหน่วยกิตมาใช้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถโอนสะสมหน่วยกิตข้ามสถาบัน เพิ่มความยืดหยุ่นในการเรียนศิลปวัฒนธรรมและตอบโจทย์การเรียนรู้ตลอดชีวิต (S๑, S๕, S๘, T๑, T๔) ๓) ออกแบบหลักสูตร Micro-Credentials สั้นๆ โดยใช้คลังความรู้ ตอบสนองต่อความต้องการ แสวงหาตลาดใหม่ รวมถึงส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงเชิงประชากร (S๕, S๖, S๗, T๒, T๓, T๕) ๔) ศิลปินแห่งชาติและผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้นำทางความคิดร่วมกับการพัฒนาระบบเครือข่ายศิษย์เก่า(Alumni Network) เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ของสถาบันในกลุ่มเป้าหมายผู้เรียนยุคใหม่ สร้างความภาคภูมิใจในเครือข่ายความสำเร็จของศิษย์เก่า (S๒, S๔, S๙, T๑, T๒)	๑) เพิ่มประสิทธิภาพการประชาสัมพันธ์และสร้างภาพลักษณ์ใหม่ ปรับวิธีการสื่อสารภายในและภายนอกสถาบัน เพื่อลดอุปสรรคจากความเข้าใจคลาดเคลื่อน พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อสร้างการรับรู้ที่ดีพร้อมทั้งสร้างความเข้าใจถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทยในกลุ่มเยาวชน (W๒, W๑๐ , T๑, T๒) ๒) พัฒนาหลักสูตรใหม่ ปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยรองรับทักษะแห่งอนาคต เพื่อลดช่องว่างกับความต้องการแรงงาน เพื่อลดความเสี่ยงจากการแข่งขันและการเปลี่ยนแปลง (W๓, W๗, T๑, T๓) ๓) พัฒนาระบบแรงจูงใจและการให้รางวัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากร (W๔, T๑) ๔) พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและภาษาเพื่อลดปัญหาความไม่เท่าทัน (W๗, W๙, T๓)

THREATS – T	*ST (เชิงป้องกัน)*	*WT (เชิงรับ)*
ต้องปิดการเรียนการสอน และทำให้ทรัพย์สินทางราชการเสียหาย รวมถึงต้องจัดหางบประมาณในการป้องกันและบรรเทาความเสียหายจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ		

๒.๒.๖ สรุปการวิเคราะห์สู่แนวทางการจัดทำกลยุทธ์

๒.๒.๖.๑ กลยุทธ์ SO

๑) พัฒนาหลักสูตรและบริการศิลปวัฒนธรรมผ่านดิจิทัลแพลตฟอร์ม เพื่อขยายการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายและสร้างรายได้ใหม่

๒) เสริมสร้างความร่วมมือและพัฒนาเครือข่ายศิลปวัฒนธรรม โดยส่งเสริมให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและนานาชาติ ผ่านการพัฒนาหลักสูตรนานาชาติ โครงการแลกเปลี่ยน และการสร้างตลาดแรงงานด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์

๓) การสร้างเศรษฐกิจสร้างสรรค์จากคลังความรู้และทุนทางวัฒนธรรมไปต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ และการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการเชิงพาณิชย์

๔) พัฒนาศักยภาพนักเรียน นักศึกษา จากต้นทุนวัฒนธรรมไทย เพื่อสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม ผ่านโครงการแลกเปลี่ยนศิลปิน นิทรรศการ และการแสดงระดับนานาชาติ

๕) ส่งเสริมศักยภาพของครู อาจารย์ และบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญและค่านิยมร่วมกันขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล

๖) ส่งเสริมการผลิตผลงานวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรม พัฒนาศักยภาพนักวิจัย และสร้างเครือข่ายเพื่อขอรับทุนสนับสนุนจากภาครัฐและหน่วยงานภายนอก

๒.๒.๖.๒ กลยุทธ์ WO

๑) พัฒนาทักษะบุคลากรด้านดิจิทัลและการตลาดสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มศักยภาพการต่อยอดทุนวัฒนธรรม และการพัฒนาแหล่งรายได้ใหม่ โดยอาศัยการสนับสนุนจากนโยบายภาครัฐ

๒) สร้างความยั่งยืนทางการเงิน พัฒนาแหล่งรายได้หลากหลาย (หลักสูตรระยะสั้น, ที่ปรึกษา, บริการวิชาการ, ค่าเช่าอุปกรณ์การแสดง, Event Designer, Event Organizer ฯลฯ) จัดตั้งหน่วยงานสร้างรายได้ (Revenue Generation Unit)

๓) ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการและประเมินผล ในการตอบสนองต่อระบบประกันคุณภาพและบริหารจัดการแผนยุทธศาสตร์ โดยพัฒนาระบบเทคโนโลยีและฝึกอบรมบุคลากรให้สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔) พัฒนาครู อาจารย์ และบุคลากรในการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศโดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) และภาษาอังกฤษ เพื่อรองรับการเปิดหลักสูตรนานาชาติ การจัดการเรียนการสอนด้านศิลปวัฒนธรรม และการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ

๕) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริการทางวิชาการ บริการองค์ความรู้ และการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

๒.๒.๖.๓ กลยุทธ์ ST

๑) เสริมสร้างภาพลักษณ์ของสถาบันในฐานะศูนย์กลางศิลปวัฒนธรรมผ่านการสื่อสารเชิงรุก สร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนและองค์กรวัฒนธรรมเพื่อเพิ่มโอกาสการเข้าถึงผู้เรียนและลดการแข่งขันจากสถาบันอื่น

๒) ส่งเสริมความร่วมมือกับเครือข่ายสถาบันการศึกษาในภูมิภาค โดยนำระบบธนาคารหน่วยกิตมาใช้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถโอนสะสมหน่วยกิตข้ามสถาบัน เพิ่มความยืดหยุ่นในการเรียนศิลปวัฒนธรรมและตอบโจทย์การเรียนรู้ตลอดชีวิต

๓) ออกแบบหลักสูตร Micro-Credentials สั้นๆ โดยใช้คลังความรู้ ตอบสนองต่อความต้องการแสวงหาตลาดใหม่ รวมถึงส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงเชิงประชากร

๔) ศิลปินแห่งชาติและผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้นำทางความคิดร่วมกับการพัฒนาระบบเครือข่ายศิษย์เก่า (Alumni Network) เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ของสถาบันในกลุ่มเป้าหมายผู้เรียนยุคใหม่สร้างความภาคภูมิใจในเครือข่ายความสำเร็จของศิษย์เก่า

๒.๒.๖.๔ กลยุทธ์ WT

๑) เพิ่มประสิทธิภาพการประชาสัมพันธ์และสร้างภาพลักษณ์ใหม่ ปรับวิธีการสื่อสารภายในและภายนอกสถาบัน เพื่อลดอุปสรรคจากความเข้าใจคลาดเคลื่อน พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อสร้างการรับรู้ที่ดีพร้อมทั้งสร้างความเข้าใจถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทยในกลุ่มเยาวชน

๒) พัฒนาหลักสูตรใหม่ ปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยรองรับทักษะแห่งอนาคต เพื่อลดช่องว่างกับความต้องการแรงงาน เพื่อลดความเสี่ยงจากการแข่งขันและการเปลี่ยนแปลง

๓) พัฒนาระบบแรงจูงใจและการให้รางวัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากร

๔) พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและภาษาเพื่อลดปัญหาความไม่เท่าทัน

จากการทบทวนบริบทที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นกฎหมายและนโยบายระดับชาติ ประเด็นที่องค์กรระหว่างประเทศให้ความสำคัญ รวมถึงการวิเคราะห์สถานการณ์สิ่งแวดล้อมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตามเนื้อหาสาระทั้ง ๒ ส่วนที่ได้นำเสนอมานี้ ได้ถูกนำมาเป็นกรอบแนวทางในการกำหนดแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ปรับปรุงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙) โดยมีรายละเอียดปรากฏในบทต่อไป

ส่วนที่ ๓
แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙
(ปรับปรุงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ เอกลักษณ์ อัตลักษณ์ ค่านิยมหลัก และยุทธศาสตร์ไว้ดังต่อไปนี้

๓.๑ วิสัยทัศน์ (Vision)

"สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นสถาบันการศึกษาต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ก้าวหน้าวิทยาการ เท่าทันเทคโนโลยี สืบสาน สร้างสรรค์ เสริมสร้างรายได้ด้วยทุนทางวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน เป็นที่ยอมรับระดับชาติและนานาชาติ"

๓.๒ พันธกิจ (Mission)

๑. จัดการศึกษา พัฒนาบุคลากรด้านศิลปวัฒนธรรมโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ให้มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพ

๒. ส่งเสริมการสร้างสรรค์ผลงาน สร้างนวัตกรรม และการวิจัยทางด้านศิลปวัฒนธรรม

๓. อนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ เผยแพร่ จัดการแสดง และบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ ทัศนศิลป์ รวมทั้งภูมิปัญญาไทย

๔. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาครัฐ เอกชน ชุมชน และเครือข่ายนานาชาติ

๕. พัฒนาเสริมสร้างรายได้ด้วยทุนทางวัฒนธรรมทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการให้บริการวิชาการอย่างยั่งยืน

๖. พัฒนาระบบบริหารจัดการและส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีความมั่นคงและเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพตามหลักธรรมาภิบาล

๓.๓ เป้าหมาย (Goals)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีความมุ่งมั่นดำเนินการตามพันธกิจให้บรรลุเป้าหมายสู่ความสำเร็จใน พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ ดังนี้

๑. นักเรียน นักศึกษา และบุคลากรมีศักยภาพ มีคุณภาพสอดคล้องกับการศึกษาในศตวรรษที่ ๒๑ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life Long Learning)

๒. นักเรียน นักศึกษา และบุคลากรมีทักษะการสื่อสารโดยใช้ภาษาต่างประเทศและทักษะการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ตามมาตรฐานการศึกษา

๓. นักเรียน นักศึกษา บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการสร้างสรรค์ การสร้างและใช้สื่อนวัตกรรม เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) เพื่อการเรียนรู้ มีการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับในศักยภาพของบุคลากรและผู้สำเร็จการศึกษา

๔. ระบบโครงข่าย Internet ระบบสื่อสารและช่องทาง Online มีประสิทธิภาพ สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การติดต่อประสานงานทุกสายงานทั้งภายในและหน่วยงานภายนอก

๕. ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษามีตำแหน่งทางวิชาการและเลื่อนวิทยฐานะ ตลอดทั้งได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

๖. บุคลากรในสายสนับสนุนมีความก้าวหน้าและมั่นคงในวิชาชีพ

๗. มีงานสร้างสรรค์ การสร้างนวัตกรรมและงานวิจัยด้านการศึกษา ด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น มีคุณภาพเป็นไปตามเกณฑ์และมาตรฐานที่กำหนด

๘. สร้างเครือข่าย ประสานความร่วมมืองานด้านวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความก้าวหน้าและการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมทั้งในและต่างประเทศ

๙. เป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรม ผลงานทางวิชาการสร้างคุณค่าสู่ชุมชนและสังคมด้านวิชาชีพ

๑๐. อนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ ทัศนศิลป์ และภูมิปัญญาพื้นบ้านให้เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ

๑๑. สร้างรายได้ให้แก่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จากทรัพยากร และการต่อยอดทุนทางวัฒนธรรม

๑๒. พัฒนาระบบบริการจัดการภายในองค์กรให้มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล

๓.๔ วัตถุประสงค์ (Objective)

เพื่อพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ โดยการยกระดับคุณภาพการศึกษาเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีสมรรถนะที่ตอบสนองต่อความต้องการและการเปลี่ยนแปลงของบริบททางสังคมโลก ผู้เรียน ครู อาจารย์ สามารถสร้างผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัยที่มีคุณภาพสูง รวมถึงทำการอนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ บริการทางวิชาการ จัดการแสดง เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม และพัฒนาธุรกิจสร้างสรรค์เพื่อสร้างรายได้ให้แก่สถาบัน ตลอดจนยกระดับการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพสูงตามมาตรฐานสากลและหลักธรรมาภิบาล

๓.๕ ปณิธาน

“มุ่งมั่นศึกษา ส่งเสริม อนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม”

๓.๖ เอกลักษณ์ และอัตลักษณ์

๓.๖.๑ เอกลักษณ์ (Uniqueness)

วัฒนธรรมเด่น เน้นเทคโนโลยี สร้างคนดีสู่สังคม

๓.๖.๒ อัตลักษณ์ (Identity)

๓.๖.๒.๑ อัตลักษณ์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

มืออาชีพงานศิลป์

๓.๖.๒.๒ อัตลักษณ์ของผู้สำเร็จการศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

มีคุณธรรม นำความรู้ มืออาชีพ

๓.๗ ค่านิยมหลักของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

มุ่งมั่นพัฒนา	Strive for Development
ก้าวหน้าวิชาการ	Progress on Academic
สืบสานงานศิลป์	Inherit the Artistry

๓.๘ ยุทธศาสตร์ (Strategies) ประกอบด้วย ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยกระดับคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนแห่งอนาคต

ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๕ กลยุทธ์

เป้าประสงค์ : ๑. ผู้สำเร็จการศึกษามีสมรรถนะสูงและเป็นต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์

กลยุทธ์ : ๑. พัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องและตอบสนองต่อความต้องการและการเปลี่ยนแปลงของบริบททางสังคมโลก

๒. สร้างระบบคลังหน่วยกิตเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๓. พัฒนาระบบนิเวศที่เอื้อต่อการเรียนรู้

๔. ส่งเสริมทักษะภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร และทักษะการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี

๕. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการผลิตผู้สำเร็จการศึกษาสมรรถนะสูง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัยที่สามารถต่อยอดได้

ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๓ กลยุทธ์

เป้าประสงค์ : ๑. ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัย ด้านศิลปวัฒนธรรมมีปริมาณและคุณภาพสูงขึ้นสามารถต่อยอดทางสังคมหรือเศรษฐกิจได้

กลยุทธ์ : ๑. พัฒนาศักยภาพการสร้างผลงานด้วยเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์

๒. ส่งเสริมการสร้างผลงานที่สามารถต่อยอดทางสังคมหรือเศรษฐกิจได้

๓. ยกระดับความร่วมมือทางวิชาชีพและวิชาการในระดับชาติและนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ อนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ บริการทางวิชาการ จัดการแสดง และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอย่างมืออาชีพ ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๓ กลยุทธ์

เป้าประสงค์ : ๑. อนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ บริการทางวิชาการ จัดการแสดง และเผยแพร่อย่างเป็นระบบ

กลยุทธ์ : ๑. พัฒนา “คลังองค์ความรู้ศิลปวัฒนธรรม” เพื่อเป็นศูนย์กลางของแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม

๒. พัฒนาศักยภาพการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมสู่สากลด้วยทูตวัฒนธรรม

๓. ให้บริการวิชาการเชิงรุก

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมการสร้างรายได้และพัฒนาธุรกิจสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน

ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๑ กลยุทธ์

เป้าประสงค์ :๑. สร้างความมั่นคงทางการเงินให้กับสถาบัน

กลยุทธ์ : ๑. พัฒนาพื้นที่วังหน้าสู่การเป็น Landmark Art รวมทั้งการสร้างรายได้จากทรัพย์สินและทุนทางวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ บริหารองค์กรด้วยหลักธรรมาภิบาลสู่ความยั่งยืน

ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๔ กลยุทธ์

เป้าประสงค์ : ๑. สถาบันมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพสูงตามมาตรฐานสากลและหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์ : ๑. ยกระดับการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลและการบริหารสถาบันสู่ความเป็นเลิศ

๒. ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพบุคลากร

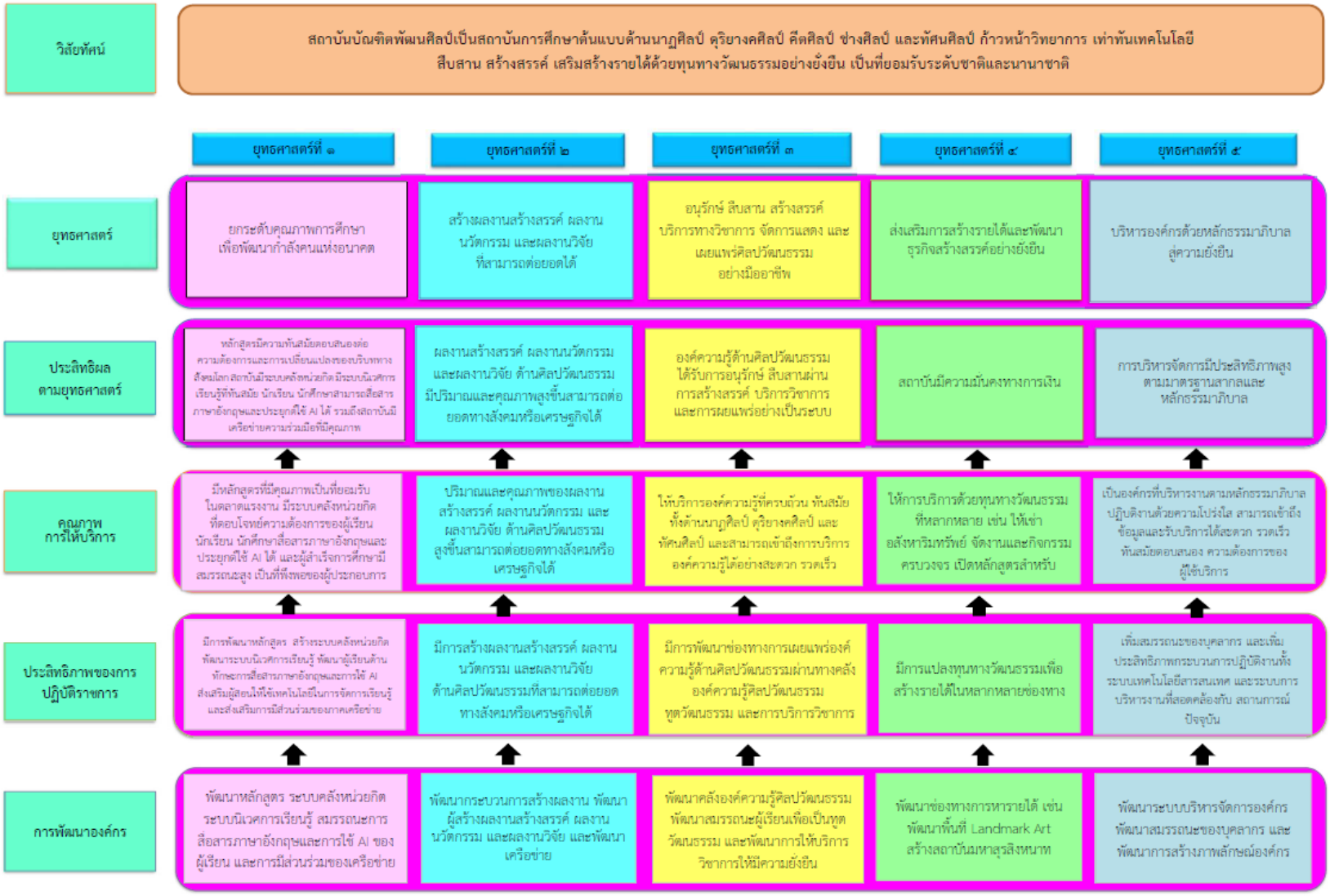
๓. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน

๔. ยกระดับการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์องค์กรสู่ความเป็นเลิศ

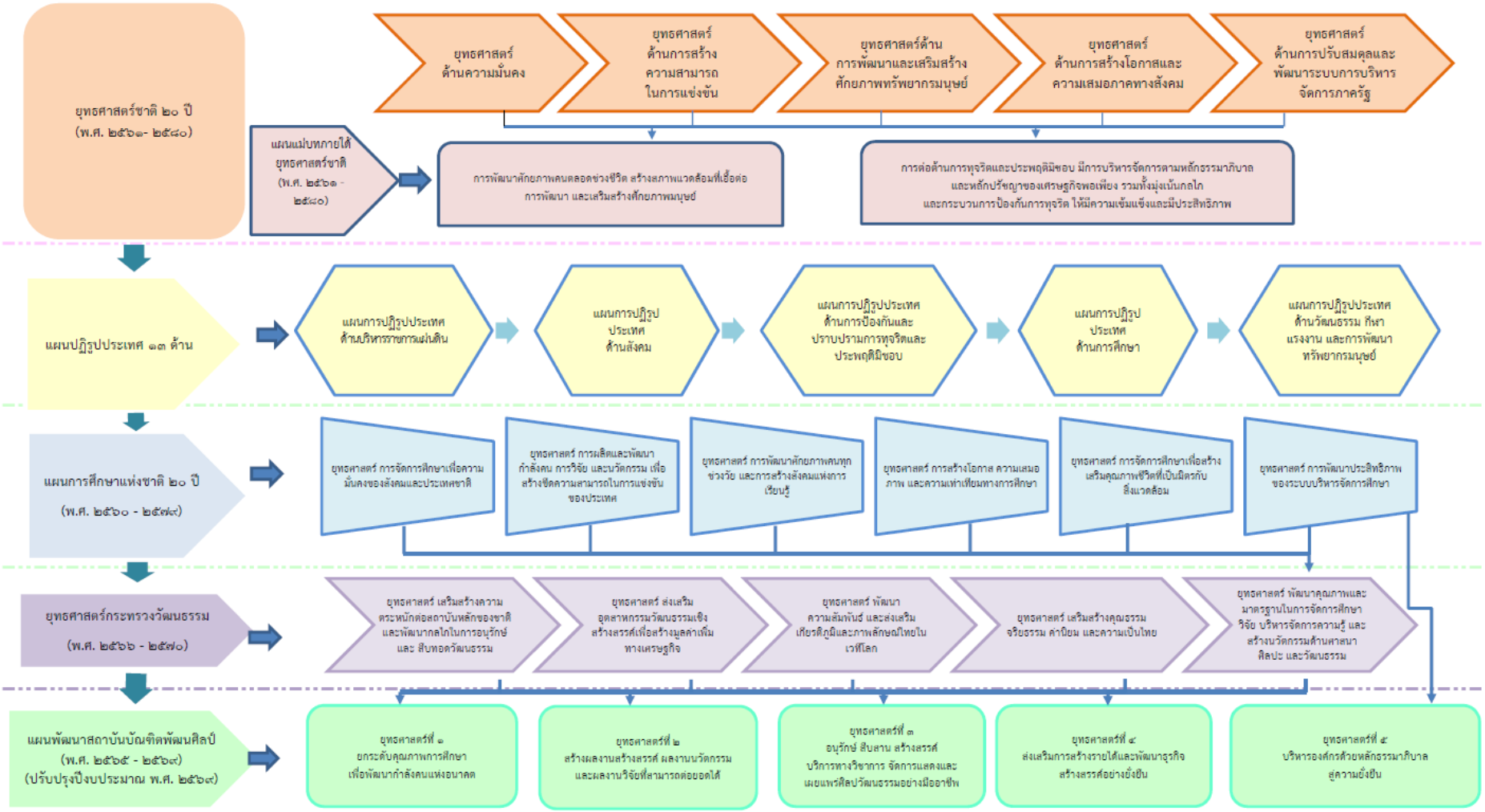
ในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้กำหนดตัวชี้วัดประกอบด้วย ๕ ยุทธศาสตร์ ๕ เป้าประสงค์ ๗ ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ๑๖ กลยุทธ์ และ ๓๐ ตัวชี้วัดกลยุทธ์

รายละเอียดของแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ กลยุทธ์ ตัวชี้วัดกลยุทธ์ ดังนี้

๓.๙ แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map)

๓.๑๐ ความเชื่อมโยงแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ กับ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ ๑๓ ด้าน แผนการศึกษาแห่งชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกระทรวงวัฒนธรรม

๓.๑๑ รายละเอียดยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัด ภายใต้แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ปรับปรุงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙) ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ยกระดับคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนแห่งอนาคต

เป้าประสงค์ : ๑. ผู้สำเร็จการศึกษามีสมรรถนะสูงและเป็นต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมายของเป้าประสงค์		ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
	หน่วยนับ	๒๕๖๙	
๑.๑ ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีสมรรถนะสูง	ร้อยละ	๙๐	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย
๑.๒ ร้อยละความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต	ร้อยละ	-	

คำนิยาม

ผู้สำเร็จการศึกษาที่มีสมรรถนะสูง หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในโครงการพัฒนาความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาและพัฒนากำลังคนขั้นสูง (Reinventing University) และหลักสูตรใหม่ที่ทันสมัย และตอบสนองต่อความต้องการและการเปลี่ยนแปลงของบริบททางสังคมโลก

สมรรถนะสูง หมายถึง มีความรู้และทักษะด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ด้านภาษาต่างประเทศ และด้านการบริหารจัดการวัฒนธรรม โดยกำหนดไว้ในทุกหลักสูตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ยกระดับคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนแห่งอนาคต

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์		ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
		หน่วยนับ	๒๕๖๙	
๑. พัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องและตอบสนองต่อความต้องการและการเปลี่ยนแปลงของบริบททางสังคมโลก	๑.๑ จำนวนหลักสูตรใหม่ที่สอดคล้องและตอบสนองต่อความต้องการและการเปลี่ยนแปลงของบริบททางสังคมโลก	หลักสูตร	๓	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย
	๑.๒ ผลการประเมินหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานสากลของการประเมินคุณภาพหลักสูตร	ร้อยละ	หลักสูตรมีคุณภาพการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานสากล (ระดับ ๒) ร้อยละ ๘๐	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านประกันคุณภาพ **ผู้รับผิดชอบหลัก** กลุ่มประกันคุณภาพ
๒. สร้างระบบคลังหน่วยกิตเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต	๒.๑ จำนวนชุดวิชา (Module) ในระบบคลังหน่วยกิต	ชุดวิชา	๓	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย
	๒.๒ จำนวนผู้เรียนในระบบคลังหน่วยกิต	คน	๑๐๐	
๓. พัฒนาระบบนิเวศที่เอื้อต่อการเรียนรู้	๓.๑ จำนวนห้องเรียนอัจฉริยะ ไฮบริด (Smart Hybrid Classroom) และห้องเรียนคุณภาพด้านวิชาการและวิชาชีพในการจัดการเรียนรู้	ห้อง	๑๘	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย
	๓.๒ อัตราการคงอยู่ของผู้เรียน	ร้อยละ	**๑. กลุ่มวิทยาลัยนาฏศิลป** ร้อยละ ๙๕ **๒. กลุ่มวิทยาลัยช่างศิลป** ร้อยละ ๙๐ **๓. กลุ่มคณะวิชา** ร้อยละ ๙๖	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านกิจการนักเรียน นักศึกษา **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองกิจการนักเรียน นักศึกษา

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์		ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
		หน่วยนับ	๒๕๖๙	
	๓.๓ อัตราการสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาของหลักสูตร	ร้อยละ	**๑. กลุ่มวิทยาลัยนาฏศิลป** ร้อยละ ๙๐ **๒. กลุ่มวิทยาลัยช่างศิลป** ร้อยละ ๗๐ **๓. กลุ่มคณะวิชา** ร้อยละ ๘๕	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย
๔. ส่งเสริมทักษะภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร และทักษะการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี	๔.๑ ร้อยละของนักเรียนและนักศึกษาที่มีทักษะการสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศผ่านเกณฑ์การประเมินที่สถาบันกำหนด	ร้อยละ	๖๐	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย
	๔.๒ ร้อยละของนักเรียนและนักศึกษาที่มีทักษะการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลผ่านเกณฑ์การประเมินที่สถาบันกำหนด	ร้อยละ	๗๐	
	๔.๓ ร้อยละของครู อาจารย์ที่ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้	ร้อยละ	๗๕	
๕. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการผลิตผู้สำเร็จการศึกษาสมรรถนะสูง	๕.๑ จำนวนเครือข่ายที่มีความร่วมมือในการผลิตผู้สำเร็จการศึกษาสมรรถนะสูง	เครือข่าย	๒	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : สร้างผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัยที่สามารถต่อยอดได้

เป้าประสงค์ : ๑. ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัย ด้านศิลปวัฒนธรรมมีปริมาณและคุณภาพสูงขึ้นสามารถต่อยอดทางสังคมหรือเศรษฐกิจได้

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมายของเป้าประสงค์		ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
	หน่วยนับ	๒๕๖๙	
๑.๑ จำนวนผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัยที่ได้รับการต่อยอดทางสังคมหรือเศรษฐกิจ และนำไปใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น	เรื่อง	๕๐	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านศิลปวัฒนธรรม **ผู้รับผิดชอบหลัก** กลุ่มศิลปวัฒนธรรม
๑.๒ จำนวนผลงานวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) เพิ่มขึ้น	เรื่อง	๒๐	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย

คำนิยาม

ผลงานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานที่จัดทำขึ้นใหม่ เกิดจากความคิดและกระบวนการสร้างสรรค์ของผู้สร้างผลงานด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์

ผลงานนวัตกรรม หมายถึง ผลงานที่ประดิษฐ์คิดค้นขึ้นใหม่ หรือเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ซึ่งอาจเป็นเทคโนโลยี ความคิด หรือผลิตภัณฑ์ เช่น สื่อการสอน

ผลงานวิจัย หมายถึง งานค้นคว้าวิจัยอย่างเป็นระบบโดยใช้วิธีการที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล คำตอบ หรือข้อสรุปที่นำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการหรือการนำไปประยุกต์ใช้

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : สร้างผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัยที่สามารถต่อยอดได้

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์		ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
		หน่วยนับ	๒๕๖๙	
๑. พัฒนาศักยภาพการสร้างผลงานด้วยเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์	๑.๑ จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่ผ่านกระบวนการ Creative Lab and Maker Space	เรื่อง	๑๘	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านศิลปวัฒนธรรม **ผู้รับผิดชอบหลัก** กลุ่มศิลปวัฒนธรรม **ผู้รับผิดชอบร่วม** ๑. กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย ๒. กลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศ
	๑.๒ จำนวนผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัยที่ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในกระบวนการผลิต และประชาสัมพันธ์	เรื่อง	๑๘	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านศิลปวัฒนธรรม **ผู้รับผิดชอบหลัก** กลุ่มศิลปวัฒนธรรม **ผู้รับผิดชอบร่วม** ๑. กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย ๒. กลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศ ๓. ฝ่ายเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
๒. ส่งเสริมการสร้างผลงานที่สามารถต่อยอดทางสังคมหรือเศรษฐกิจได้	๒.๑ จำนวนครั้งที่เผยแพร่ จัดแสดง ผลงานที่สร้างรายได้	ครั้ง	๑๕๐	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านศิลปวัฒนธรรม **ผู้รับผิดชอบหลัก** กลุ่มศิลปวัฒนธรรม
๓. ยกระดับความร่วมมือทางวิชาชีพและวิชาการในระดับชาติหรือนานาชาติ	๓.๑ ร้อยละของผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัยที่นำเสนอ เผยแพร่ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ หรือจัดแสดงร่วมกับหน่วยงาน องค์กร หรือเครือข่ายในระดับชาติหรือนานาชาติ	ร้อยละ	๗๐	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านศิลปวัฒนธรรม **ผู้รับผิดชอบหลัก** กลุ่มศิลปวัฒนธรรม **ผู้รับผิดชอบร่วม** กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : อนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ บริการทางวิชาการ จัดการแสดง และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอย่างมืออาชีพ

เป้าประสงค์ : ๑. อนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ บริการทางวิชาการ จัดการแสดง และเผยแพร่อย่างเป็นระบบ

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมายของเป้าประสงค์		ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
	หน่วยนับ	๒๕๖๙	
๑.๑ จำนวนผู้ได้รับองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมจากการเผยแพร่อย่างเป็นระบบ	คน	๒๗,๐๐๐	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย

คำนิยาม

การเผยแพร่อย่างเป็นระบบ หมายถึง การเผยแพร่องค์ความรู้ เช่น การให้บริการวิชาการ เผยแพร่ออนไลน์

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : อนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ บริการทางวิชาการ จัดการแสดง และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอย่างมืออาชีพ

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์		ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
		หน่วยนับ	๒๕๖๙	
๑. พัฒนา “คลังองค์ความรู้ศิลปวัฒนธรรม” เพื่อเป็นศูนย์กลางของแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม	๑.๑ จำนวนผู้เข้าใช้งาน “คลังองค์ความรู้ศิลปวัฒนธรรม” **คำนิยาม** **คลังองค์ความรู้ศิลปวัฒนธรรม** ประกอบด้วย เว็บไซต์ ศูนย์รักษ์ศิลป์ ห้องสมุด และสื่อการเรียนรู้ ในช่องทางต่าง ๆ	คน	๓,๐๐๐	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย **ผู้รับผิดชอบร่วม** ๑. กลุ่มศิลปวัฒนธรรม ๒. กลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศ
	๑.๒ จำนวนองค์ความรู้ในคลังองค์ความรู้ศิลปวัฒนธรรมที่เพิ่มขึ้น	ชิ้น	๔๐๐	
๒. พัฒนาศักยภาพการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมสู่สากลด้วยทูตวัฒนธรรม	๒.๑ จำนวนทูตวัฒนธรรมที่เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม	คน	๕๔	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย **ผู้รับผิดชอบร่วม** ๑. กองกิจการนักเรียน นักศึกษา ๒. กลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศ
๓. ให้บริการวิชาการเชิงรุก	๓.๑ จำนวนผู้รับบริการวิชาการเพิ่มขึ้น	คน	๒๕,๐๐๐	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย
	๓.๒ จำนวนชุมชน/องค์กร/สถานศึกษาที่ได้รับบริการวิชาการอย่างต่อเนื่อง	ชุมชน/องค์กร/สถานศึกษา	๒๐	

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : ส่งเสริมการสร้างรายได้และพัฒนาธุรกิจสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์ : ๑. สร้างความมั่นคงทางการเงินให้กับสถาบัน

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมายของเป้าประสงค์		ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
	หน่วยนับ	๒๕๖๙	
๑.๑ จำนวนรายได้ที่เพิ่มขึ้น	ล้านบาท	๑๐	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านบริหาร **ผู้รับผิดชอบหลัก** สำนักงานอธิการบดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : ส่งเสริมการสร้างรายได้และพัฒนาธุรกิจสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์		ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
		หน่วยนับ	๒๕๖๙	
๑. พัฒนาพื้นที่วังหน้าสู่การเป็น Landmark Art รวมทั้งการสร้างรายได้จากทรัพย์สินและทุนทางวัฒนธรรม	๑.๑ รายได้จากการบริการที่เพิ่มขึ้น	ล้านบาท	๑๐	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านบริหาร **ผู้รับผิดชอบหลัก** สำนักงานอธิการบดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : บริหารองค์กรด้วยหลักธรรมาภิบาลสู่ความยั่งยืน

เป้าประสงค์ : ๑. สถาบันมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพสูงตามมาตรฐานสากลและหลักธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมายของเป้าประสงค์		ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
	หน่วยนับ	๒๕๖๙	
๑.๑ ร้อยละความสำเร็จของการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพสูงตามมาตรฐานสากลและหลักธรรมาภิบาล	ร้อยละ	๗๐	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านบริหาร **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองบริหารทรัพยากรบุคคล

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : บริหารองค์กรด้วยหลักธรรมาภิบาลสู่ความยั่งยืน

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์		ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
		หน่วยนับ	๒๕๖๙	
๑. ยกระดับการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลและการบริหารสถาบันสู่ความเป็นเลิศ	๑.๑ ร้อยละของงานที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในงานบริหาร	ร้อยละ	๕๐	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านบริหาร **ผู้รับผิดชอบหลัก** กลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศ
	๑.๒ ผลคะแนนการประเมินองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพสู่ความเป็นเลิศ	คะแนน	-	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านประกันคุณภาพการศึกษา **ผู้รับผิดชอบหลัก** กลุ่มประกันคุณภาพ
๒. ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพบุคลากร	๒.๑ ร้อยละของบุคลากรที่มีสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลผ่านเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด	ร้อยละ	๖๐	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านบริหาร **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองบริหารทรัพยากรบุคคล
	๒.๒ ร้อยละของผู้บริหารและหัวหน้างานที่มีสมรรถนะด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีดิจิทัลและธรรมมาภิบาล	ร้อยละ	๖๐	
	๒.๓ จำนวนครูที่มีวิทยฐานะ และอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการสูงขึ้น **คำนิยาม** **ครูที่มีวิทยฐานะ และอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการสูงขึ้น** ให้หมายรวมถึงผู้ที่ขอมีวิทยฐานะหรือตำแหน่งทางวิชาการด้วย	คน	๑๐	
	๒.๔ จำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีวุฒิทางการศึกษาที่สูงขึ้น หรือพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน	คน	๓	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์		ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
		หน่วยนับ	๒๕๖๙	
๓. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน	๓.๑ ร้อยละปริมาณการใช้พลังงานไฟฟ้าลดลง	ร้อยละ	๒	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านบริหาร **ผู้รับผิดชอบหลัก** สำนักงานอธิการบดี
๔. ยกระดับการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์องค์กรสู่ความเป็นเลิศ	๔.๑ ร้อยละของกลุ่มเป้าหมายมีการรับรู้ภาพลักษณ์องค์กรอยู่ในระดับดี	ร้อยละ	๘๐	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านศิลปวัฒนธรรม **ผู้รับผิดชอบหลัก** ฝ่ายเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
	๔.๒ อัตราการเติบโตของผู้ติดตาม Social Platform ของสถาบัน	ร้อยละ	๕	

ส่วนที่ ๔
บทสรุป

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม และมีการเชื่อมโยงกับกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม โดยมีบทบาทและหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาตามกฎกระทรวงการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๔ กลุ่มผลิตบัณฑิตและพัฒนาบุคลากรวิชาชีพและสาขาจำเพาะ ที่มุ่งสู่การผลิตและพัฒนาบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง มีความสามารถทางวิชาชีพระดับสูง หรือบัณฑิตสาขาจำเพาะตามความต้องการของประเทศในแต่ละขณะ พัฒนาความรู้และนวัตกรรมรวมทั้งถ่ายทอดความรู้เชิงทฤษฎีสู่การปฏิบัติ โดยต้องเน้นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ทักษะ และทัศนคติที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ จรรโลงศิลปะและวัฒนธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และยกระดับสมรรถนะทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

สถาบันดำเนินงานภายใต้การบริหารจัดการโดยใช้หลักธรรมาภิบาล เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและมีคุณภาพตามมาตรฐานระดับชาติ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาองค์กรไปสู่เป้าหมายเพื่อการตอบสนองความต้องการของสังคม ดังนี้

๑. นักเรียน นักศึกษา และบุคลากรมีศักยภาพ มีคุณภาพสอดคล้องกับการศึกษาในศตวรรษที่ ๒๑ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life Long Learning)

๒. นักเรียน นักศึกษา และบุคลากรมีทักษะการสื่อสารโดยใช้ภาษาต่างประเทศและทักษะการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ตามมาตรฐานการศึกษา

๓. นักเรียน นักศึกษา บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการสร้างสรรค์ การสร้างและใช้สื่อนวัตกรรม เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) เพื่อการเรียนรู้ มีการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับในศักยภาพของบุคลากรและผู้สำเร็จการศึกษา

๔. ระบบโครงข่าย Internet ระบบสื่อสารและช่องทาง Online มีประสิทธิภาพ สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การติดต่อประสานงานทุกสายงานทั้งภายในและหน่วยงานภายนอก

๕. ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษามีตำแหน่งทางวิชาการและเลื่อนวิทยฐานะ ตลอดทั้งได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

๖. บุคลากรในสายสนับสนุนมีความก้าวหน้าและมั่นคงในวิชาชีพ

๗. มีงานสร้างสรรค์ การสร้างนวัตกรรมและงานวิจัยด้านการศึกษา ด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น มีคุณภาพเป็นไปตามเกณฑ์และมาตรฐานที่กำหนด

๘. สร้างเครือข่าย ประสานความร่วมมืองานด้านวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความก้าวหน้าและการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมทั้งในและต่างประเทศ

๙. เป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรม ผลงานทางวิชาการสร้างคุณค่าสู่ชุมชนและสังคมด้านวิชาชีพ

๑๐. อนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ ทัศนศิลป์ และภูมิปัญญาพื้นบ้านให้เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ

๑๑. สร้างรายได้ให้แก่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จากทรัพยากร และการต่อยอดทุนทางวัฒนธรรม

๑๒. พัฒนาระบบบริการจัดการภายในองค์กรให้มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล

เป้าหมายที่มุ่งเน้นการตอบสนองความต้องการของสังคม มุ่งเน้นการไปสู่วิสัยทัศน์ “เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ก้าวหน้าวิทยาการ เท่าทันเทคโนโลยี สืบสาน สร้างสรรค์ เสริมสร้างรายได้ด้วยทุนทางวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน เป็นที่ยอมรับระดับชาติและนานาชาติ” ในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ปรับปรุงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙) ประกอบด้วย ๕ ยุทธศาสตร์ ๕ เป้าประสงค์ ๗ ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ๑๖ กลยุทธ์ และ ๓๐ ตัวชี้วัดกลยุทธ์

๔.๑ เงื่อนไขความสำเร็จ

แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ปรับปรุงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙) จะบรรลุเป้าหมายที่กำหนดโดยผู้บริหารและบุคลากรในองค์กรทุกระดับจะต้องดำเนินการตามเงื่อนไข ดังนี้

๔.๑.๑ ผู้บริหารที่รับผิดชอบภาระงานในแต่ละฝ่ายควรมีการกำหนดกรอบแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจน

๔.๑.๒ มีการประกาศกรอบแนวทางการปฏิบัติโดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตามที่สภาสถาบันมีมติอนุมัติแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๔.๑.๓ ให้ความสำคัญและความร่วมมือในการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตามบทบาทและพันธกิจหลักทั้ง ๖ ด้าน

๔.๑.๔ มีการวางแผนและการบริหารในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผล ภายใต้การบริหารจัดการที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

๔.๑.๕ มีการวางแผนในการพัฒนาบุคลากรให้มีความสอดคล้องกับการพัฒนางานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๔.๑.๖ จัดสรรและจัดหางบประมาณภายใต้การบริหารจัดการที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่า

๔.๑.๗ มีการจัดทำแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีส่วนร่วมคิด ร่วมทำและมีแนวทางนำนโยบายสู่การปฏิบัติสู่หน่วยงานอย่างเป็นระบบ ชัดเจน และทั่วถึง

๔.๑.๘ มีการนำนโยบายและสร้างแนวทางการปฏิบัติสู่ระดับบุคคลได้อย่างชัดเจน

๔.๑.๙ มีการตรวจสอบ ประเมินผล และติดตามการบริหารจัดการอย่างต่อเนื่อง

๔.๒ เป้าหมายแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ปรับปรุงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙)

๔.๒.๑ การยกระดับคุณภาพการศึกษา

๔.๒.๑.๑ มีหลักสูตรที่ทันสมัยและตอบสนองต่อความต้องการและการเปลี่ยนแปลงของบริบททางสังคมโลก

๔.๒.๑.๒ มีระบบคลังหน่วยกิต

๔.๒.๑.๓ มีระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนในทุกมิติ

๔.๒.๑.๔ ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและทักษะการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

๔.๒.๑.๕ ครู อาจารย์สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้

๔.๒.๑.๖ มีการดำเนินกิจกรรมร่วมกันระหว่างสถาบันกับภาคีเครือข่าย

๔.๒.๒ การสร้างผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัย

๔.๒.๒.๑ มีผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัยที่มีคุณภาพสูง สามารถต่อยอดทางสังคมหรือเศรษฐกิจได้

๔.๒.๓ การอนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ บริการทางวิชาการ จัดการแสดง และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม

๔.๒.๓.๑ มีผู้ได้รับองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมจากการเผยแพร่อย่างเป็นระบบและนำไปใช้ประโยชน์

๔.๒.๔ การสร้างรายได้และพัฒนาธุรกิจสร้างสรรค์

๔.๒.๔.๑ มีรายได้เพิ่มขึ้น

๔.๒.๕ การบริหารจัดการองค์กร

๔.๒.๕.๑ มีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพสูงตามมาตรฐานสากลและหลักธรรมาภิบาลตามค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๗๐

๔.๓ การแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ การติดตามและประเมินผล

๔.๓.๑ การแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ

การถ่ายทอดแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ปรับปรุงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙) ไปยังหน่วยงานระดับคณะและวิทยาลัย และจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้หน่วยงานในสังกัดนำไปใช้ประโยชน์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้นำวิธีการ Cascade KPI มาใช้ในการกำหนดบทบาทของคณะ/วิทยาลัย ในการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบตามค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแต่ละตัวชี้วัด เพื่อให้การขับเคลื่อนตัวชี้วัดมีความชัดเจนและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยวิธีการนี้เป็นการกำหนดลำดับขั้นในการดำเนินการขับเคลื่อนตัวชี้วัดในระดับสถาบัน สู่คณะ/วิทยาลัย

การถ่ายทอดตัวชี้วัดด้วยวิธี Cascade มี ๓ รูปแบบ ดังนี้

แบบที่ ๑ เป็นการถ่ายทอดลงมาโดยตรงที่มอบหมายทั้งตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายให้กับคณะ/วิทยาลัยให้เหมือนกับของสถาบันฯ

แบบที่ ๒ การถ่ายทอดโดยการแบ่งปันค่าเป้าหมายให้คณะ/วิทยาลัย ร่วมกันขับเคลื่อนตัวชี้วัดให้บรรลุค่าเป้าหมายในระดับสถาบันฯ

แบบที่ ๓ การมอบหมายการดำเนินการเพียงบางด้านที่คณะ/วิทยาลัย จะสามารถดำเนินการได้โดยสถาบันฯ จะต้องกำหนดบทบาท/ภารกิจ ให้กับคณะ/วิทยาลัย สำหรับให้คณะ/วิทยาลัยนำไปกำหนดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของคณะ/วิทยาลัยเอง

๔.๓.๒ การติดตามและประเมินผล

แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ปรับปรุงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙) กำหนดรอบในการติดตามและรายงานนความก้าวหน้าของแผน รอบ ๖ เดือน และ รอบ ๙ เดือน โดยจะเป็นการรายงานความก้าวหน้าของตัวชี้วัดในระดับเป้าประสงค์ และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ เทียบกับค่าเป้าหมายในแต่ละปี ปัญหาและอุปสรรค แนวทางในการแก้ไข รวมทั้งแผนที่จะดำเนินการต่อในระยะเวลาที่เหลือในรอบ ๑๒ เดือน จะเป็นการรายงานผลการดำเนินงาน และมีการประเมินผลความสำเร็จของแผนฉบับดังกล่าวเมื่อสิ้นสุดแผนในแต่ละปี เพื่อสะท้อนความสำเร็จของแผนเทียบกับวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

ข้อมูลรายงานผลการดำเนินงานตามแผนฯ ได้มาจากผู้รับผิดชอบโครงการ/กิจกรรมที่รายงานต่อ รองคณบดี/รองผู้อำนวยการวิทยาลัย แล้วเสนอต่อคณบดี/ผู้อำนวยการวิทยาลัย เพื่อนำเสนอต่ออธิการบดี คณะอนุกรรมการกลั่นกรองกระบวนการพัฒนาแผน คณะกรรมการติดตามและประเมินการปฏิบัติงานของอธิการบดี และสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตามลำดับ

กรอบในการติดตามและประเมินผล ได้กำหนดมิติการติดตามและประเมินเป็น ๔ มิติ ดังนี้

มิติที่ ๑ ติดตามการใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อให้รับทราบถึงการใช้ทรัพยากรในการขับเคลื่อนแผนพัฒนาองค์กร ต้นทุนที่ใช้ดำเนินการ ความคุ้มค่า ความเหมาะสม

มิติที่ ๒ ติดตามการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการ ติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงาน

มิติที่ ๓ ติดตามปัญหา อุปสรรค และผลสะท้อนกลับจากการดำเนินการ ประโยชน์ที่ได้รับ

มิติที่ ๔ ติดตามผลการดำเนินงาน และประเมินผลเมื่อสิ้นสุดแผน

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

คู่มือการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2565 – 2569 (ปรับปรุงปีงบประมาณ พ.ศ. 2569)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑

ยกระดับคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนแห่งอนาคต

คู่มือการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙
(ปรับปรุงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙)

ตารางแสดงความเชื่อมโยงระหว่างเป้าประสงค์และกลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยกระดับคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนแห่งอนาคต

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
๑. ผู้สำเร็จการศึกษามีสมรรถนะสูงและเป็นต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์	๑.๑ ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีสมรรถนะสูง	๑. พัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้อง และตอบสนองต่อความต้องการและการเปลี่ยนแปลงของบริบททางสังคมโลก	๑.๑ จำนวนหลักสูตรใหม่ที่สอดคล้องและตอบสนองต่อความต้องการ และการเปลี่ยนแปลงของบริบททางสังคมโลก
			๑.๒ ผลการประเมินหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานสากลของการประเมินคุณภาพหลักสูตร
	๑.๒ ร้อยละความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต	๒. สร้างระบบคลังหน่วยกิตเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต	๒.๑ จำนวนชุดวิชา (Module) ในระบบคลังหน่วยกิต
			๒.๒ จำนวนผู้เรียนในระบบคลังหน่วยกิต
		๓. พัฒนาระบบนิเวศที่เอื้อต่อการเรียนรู้	๓.๑ จำนวนห้องเรียนอัจฉริยะ ไฮบริด (Smart Hybrid Classroom) และห้องเรียนคุณภาพด้านวิชาการและวิชาชีพในการจัดการเรียนรู้
			๓.๒ อัตราการคงอยู่ของผู้เรียน
			๓.๓ อัตราการสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาของหลักสูตร
		๔. ส่งเสริมทักษะภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร และทักษะการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี	๔.๑ ร้อยละของนักเรียนและนักศึกษาที่มีทักษะการสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศผ่านเกณฑ์การประเมินที่สถาบันกำหนด
			๔.๒ ร้อยละของนักเรียนและนักศึกษาที่มีทักษะการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลผ่านเกณฑ์การประเมินที่สถาบันกำหนด
			๔.๓ ร้อยละของครู อาจารย์ที่ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้
		๕. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการผลิตผู้สำเร็จการศึกษาสมรรถนะสูง	๕.๑ จำนวนเครือข่ายที่มีความร่วมมือในการผลิตผู้สำเร็จการศึกษาสมรรถนะสูง

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยกระดับคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนแห่งอนาคต

ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๒ ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ๕ กลยุทธ์ ๑๑ ตัวชี้วัดกลยุทธ์ มีมาตรการ/แนวทาง วิธีการดำเนินงาน เกณฑ์การประเมิน วิธีการวัด และการติดตาม ดังนี้

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
<u>เป้าประสงค์ที่ ๑</u> **ผู้สำเร็จการศึกษามีสมรรถนะสูงและเป็นต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์** **<u>คำนิยาม</u>** **ผู้สำเร็จการศึกษาที่มีสมรรถนะสูง** หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในโครงการพัฒนาความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาและพัฒนากำลังคนขั้นสูง (Reinventing University) และหลักสูตรใหม่ที่ทันสมัย และตอบสนองต่อความต้องการและการเปลี่ยนแปลงของบริบททางสังคมโลก **สมรรถนะสูง** หมายถึง มีความรู้และทักษะด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ด้านภาษาต่างประเทศ และการบริหารจัดการวัฒนธรรม โดยกำหนดไว้ในทุกหลักสูตร	**<u>ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๑.๑</u>** **ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีสมรรถนะสูง**	**<u>ค่าเป้าหมาย</u>** **ปี ๒๕๖๙ : ร้อยละ ๙๐** **<u>เกณฑ์การประเมิน</u>** จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่มีสมรรถนะสูงเทียบกับผู้เรียนในแต่ละรุ่น **<u>วิธีการวัด</u>** วัดจากผู้สำเร็จการศึกษาที่มีสมรรถนะสูง **<u>การติดตาม</u>** รายงานผลการประเมินสมรรถนะของผู้สำเร็จการศึกษา	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย
	<u>ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๑.๒</u> **ร้อยละความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต**	**<u>ค่าเป้าหมาย</u>** ปี ๒๕๖๙ : - **<u>เกณฑ์การประเมิน</u>** ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตในโครงการพัฒนาความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาและพัฒนากำลังคนขั้นสูง (Reinventing University) และหลักสูตรใหม่ที่ทันสมัย และตอบสนองต่อความต้องการและการเปลี่ยนแปลงของบริบททางสังคมโลก อยู่ในระดับดีมาก (๓.๕๐ - ๔.๔๙)	

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
		<u>วิธีการวัด</u> วัดจากแบบสอบถามความพึงพอใจของความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตตามหลักสูตรในโครงการพัฒนาความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาและพัฒนากำลังคนขั้นสูง (Reinventing University) และหลักสูตรใหม่ที่ทันสมัย และตอบสนองต่อความต้องการและการเปลี่ยนแปลงของบริบททางสังคมโลก **<u>การติดตาม</u>** รายงานผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
๑. พัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องและตอบสนองต่อความต้องการและการเปลี่ยนแปลงของบริบททางสังคมโลก	**<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๑.๑</u>** **จำนวนหลักสูตรใหม่ที่สอดคล้องและตอบสนองต่อความต้องการและการเปลี่ยนแปลงของบริบททางสังคมโลก** **<u>ค่าเป้าหมาย</u>** ปี ๒๕๖๙ : ๓ หลักสูตร	**<u>ระดับสถาบันฯ</u>** กำหนดนโยบายในการพัฒนาหลักสูตรใหม่หรือปรับปรุงหลักสูตร **<u>ระดับหน่วยงาน</u>** จัดทำหลักสูตรใหม่ หรือปรับปรุงหลักสูตร	**<u>วิธีการดำเนินงาน</u>** <u>ระดับสถาบันฯ</u> ๑. กำหนดนโยบายในการพัฒนาหลักสูตรใหม่หรือปรับปรุงหลักสูตร ๒. ถ่ายทอดนโยบายไปยังคณะ วิทยาลัย <u>ระดับหน่วยงาน</u> จัดทำหลักสูตรใหม่ หรือปรับปรุงหลักสูตร **<u>เกณฑ์การประเมิน</u>** จำนวนหลักสูตรที่เปิดสอน **<u>วิธีการวัด</u>** นับจำนวนหลักสูตร **<u>การติดตาม</u>** คณะ วิทยาลัย รายงานผลการดำเนินงานเป็นรายไตรมาส ตามแบบฟอร์มที่สถาบันฯ กำหนด	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
	<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๑.๒</u> **ผลการประเมินหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานสากลของการประเมินคุณภาพหลักสูตร** **<u>ค่าเป้าหมาย</u>** ปี ๒๕๖๙ : หลักสูตรมีคุณภาพการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานสากล (ระดับ ๒) ร้อยละ ๘๐	**<u>ระดับสถาบันฯ</u>** ๑. กำหนดนโยบายและวางแผนการประเมินหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานสากล ๒. เตรียมความพร้อมและเสริมสร้างศักยภาพให้แก่คณาจารย์และบุคลากรเพื่อทำความเข้าใจเกณฑ์ ๓. ดำเนินการประเมินและติดตามผลการประเมิน ๔. รายงานสรุปผลการประเมินเสนอผู้บริหารและรายงานต่อสภาสถาบันฯ **<u>ระดับหน่วยงาน</u>** ๑. แต่งตั้งคณะทำงานประกันคุณภาพหลักสูตร ๒. เก็บข้อมูลและการจัดทำ SAR ๓. เตรียมความพร้อมรับการประเมิน ๔. รายงานผลการประเมินให้สถาบัน	**<u>วิธีการดำเนินงาน</u>** <u>ระดับสถาบันฯ</u> ๑. กำหนดนโยบายและวางแผนการพัฒนาและประเมินหลักสูตรเพื่อเข้าสู่มาตรฐานสากล ๒. ประชุมถ่ายทอดนโยบายของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และชี้แจงปฏิทินการดำเนินงานแนวทางการดำเนินงาน ๓. จัดอบรมให้ความรู้ แก่คณาจารย์และบุคลากรของหลักสูตร เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกณฑ์มาตรฐานสากล ๔. แต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลการประกันคุณภาพ ระดับหลักสูตร และกำหนดให้ทุกหลักสูตรจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ตามกรอบมาตรฐานสากลที่สถาบันฯ ๕. ดำเนินการประเมินและติดตามผลการประเมิน ๖. รวบรวมและสรุปผลการประเมินเสนอผู้บริหารและรายงานต่อสภาสถาบันฯ <u>ระดับหน่วยงาน</u> ๑. แต่งตั้งคณะทำงานประกันคุณภาพหลักสูตร ๒. รวบรวมข้อมูลหลักฐานและเขียนรายงานการประเมินตนเอง ๓. เตรียมความพร้อมบุคลากรและนักศึกษาเพื่อรับการตรวจประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ๔. รายงานผลการประเมินให้สถาบัน	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านประกันคุณภาพการศึกษา **ผู้รับผิดชอบหลัก** กลุ่มประกันคุณภาพ

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<u>เกณฑ์การประเมิน</u> ร้อยละของหลักสูตรที่ได้รับการประเมินมีคุณภาพการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานสากล (AUN-QA) (ระดับ ๒) หมายถึง มีการวางแผนแต่ยังไม่ได้เริ่มดำเนินการ เนื่องจากมีข้อมูลเอกสารและหลักฐานไม่เพียงพอในการดำเนินการ จึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุง แก้ไขหรือพัฒนา **<u>วิธีการวัด</u>** ร้อยละของหลักสูตรที่ได้รับการประเมินมีคุณภาพการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานสากล (AUN-QA) ระดับ ๒ **<u>การติดตาม</u>** ติดตามผลการประเมินและข้อเสนอแนะ และสรุปผลการประเมิน พร้อมรายงานต่อผู้บริหารและสภาสถาบันฯ	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
๒. สร้างระบบคลังหน่วยกิตเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต	**ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๒.๑** **จำนวนชุดวิชา (Module) ในระบบคลังหน่วยกิต** **ค่าเป้าหมาย** ปี ๒๕๖๙ : ๓ ชุดวิชา	**ระดับสถาบันฯ** ๑. พัฒนาระบบคลังหน่วยกิตเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ๒. พัฒนาชุดวิชาเพื่อจัดการเรียนการสอนในระบบคลังหน่วยกิต **ระดับหน่วยงาน** พัฒนาชุดวิชาเพื่อจัดการเรียนการสอนในระบบคลังหน่วยกิต	**วิธีการดำเนินงาน** ระดับสถาบันฯ ๑. ขอขึ้นทะเบียนดำเนินการคลังหน่วยกิตของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต่อคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา ๒. จัดทำระเบียบ ประกาศที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานคลังหน่วยกิต ๓. พัฒนาระบบคลังหน่วยกิตเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตของสถาบัน ๔. พัฒนาชุดวิชาเพื่อจัดการเรียนการสอนในระบบคลังหน่วยกิต ระดับหน่วยงาน ๑. พัฒนาชุดวิชาเพื่อจัดการเรียนการสอนในระบบคลังหน่วยกิต ๒. เสนอชุดวิชาที่พัฒนาต่อคณะกรรมการดำเนินงานคลังหน่วยกิตและคณะกรรมการอำนวยการคลังหน่วยกิตพิจารณาอนุมัติ **เกณฑ์การประเมิน** เปิดสอนชุดวิชาในระบบคลังหน่วยกิตตามค่าเป้าหมายตัวชี้วัด **วิธีการวัด** จำนวนชุดวิชาที่เปิดสอน **การติดตาม** รายงานผลการดำเนินงานคลังหน่วยกิตต่อคณะกรรมการดำเนินงานคลังหน่วยกิตและคณะกรรมการอำนวยการคลังหน่วยกิต	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
	<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๒.๒</u> **จำนวนผู้เรียนในระบบคลังหน่วยกิต** **<u>ค่าเป้าหมาย</u>** ปี ๒๕๖๙ : ๑๐๐ คน	**<u>ระดับสถาบันฯ</u>** เปิดสอนจำนวน ๓ ชุดวิชา **<u>ระดับหน่วยงาน</u>** สนับสนุนให้บุคลากร นักศึกษาลงทะเบียนเรียนในระบบคลังหน่วยกิต	**<u>วิธีการดำเนินงาน</u>** <u>ระดับสถาบันฯ</u> ๑. ประชาสัมพันธ์หลักสูตร ๒. เปิดรับสมัคร ๓. จัดการเรียนการสอน <u>ระดับหน่วยงาน</u> ๑. ประชาสัมพันธ์หลักสูตร ๒. ส่งบุคลากร นักศึกษาเข้าศึกษาในระบบคลังหน่วยกิต **<u>เกณฑ์การประเมิน</u>** จำนวนผู้เรียนในระบบคลังหน่วยกิต **<u>วิธีการวัด</u>** นับจำนวนผู้ลงทะเบียนเรียน **<u>การติดตาม</u>** ติดตามจากระบบทะเบียนคลังหน่วยกิต	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
๓. พัฒนาระบบนิเวศที่เอื้อต่อการเรียนรู้	**<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๓.๑</u>** **จำนวนห้องเรียนอัจฉริยะ ไฮบริด (Smart Hybrid Classroom) และห้องเรียนคุณภาพด้านวิชาการและวิชาชีพในการจัดการเรียนรู้** **<u>ค่าเป้าหมาย</u>** ปี ๒๕๖๙ : ๑๘ ห้อง	**<u>ระดับสถาบันฯ</u>** แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อกำหนดรูปแบบนโยบายและแนวทางในการดำเนินงานของห้องเรียนอัจฉริยะไฮบริด และห้องเรียนคุณภาพด้านวิชาการและวิชาชีพในการจัดการเรียนรู้ **<u>ระดับหน่วยงาน</u>** ๑. แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินงานระดับหน่วยงาน ๒. เสนอขอรับจัดสรรงบประมาณในการจัดทำห้องเรียนอัจฉริยะไฮบริดและห้องเรียนคุณภาพด้านวิชาการและวิชาชีพในการจัดการเรียนรู้ ๓. ดำเนินการจัดทำห้องเรียนอัจฉริยะไฮบริดและห้องเรียนคุณภาพด้านวิชาการและวิชาชีพในการจัดการเรียนรู้ (กำหนดโครงสร้างและองค์ประกอบของคณะกรรมการทั้ง ๒ ระดับ เพื่อให้มีมาตรฐานเดียวกัน)	**<u>วิธีการดำเนินงาน</u>** <u>ระดับสถาบันฯ</u> ๑. จัดประชุมคณะกรรมการ ๒. กำหนดรูปแบบ มาตรฐาน นโยบายและแนวทางในการดำเนินงานของห้องเรียนอัจฉริยะไฮบริดและห้องเรียนคุณภาพด้านวิชาการและวิชาชีพในการจัดการเรียนรู้ ๓. ถ่ายทอดรูปแบบ นโยบายและแนวทางในการดำเนินงานของห้องเรียนอัจฉริยะไฮบริดและห้องเรียนคุณภาพด้านวิชาการและวิชาชีพในการจัดการเรียนรู้ <u>ระดับหน่วยงาน</u> ๑. ดำเนินงานตามนโยบายและแนวทางในการดำเนินงานของห้องเรียนอัจฉริยะไฮบริดและห้องเรียนคุณภาพด้านวิชาการและวิชาชีพในการจัดการเรียนรู้ ๒. รายงานความก้าวหน้าในการจัดทำห้องเรียนอัจฉริยะไฮบริดและห้องเรียนคุณภาพด้านวิชาการและวิชาชีพในการจัดการเรียนรู้ **<u>เกณฑ์การประเมิน</u>** จำนวนห้องเรียนอัจฉริยะไฮบริดหรือห้องเรียนคุณภาพด้านวิชาการและวิชาชีพในการจัดการเรียนรู้ หน่วยงานละ ๑ ห้องเรียน **<u>วิธีการวัด</u>** นับจากจำนวนห้องเรียนที่ได้รับการพัฒนาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ **<u>การติดตาม</u>** ติดตามจากการรายงานผลการดำเนินงาน	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
	<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๓.๒</u> **อัตราการคงอยู่ของผู้เรียน** **<u>ค่าเป้าหมาย</u>** **<u>กลุ่มวิทยาลัยนาฏศิลป</u>** ปี ๒๕๖๙ : ร้อยละ ๙๕ **<u>กลุ่มวิทยาลัยช่างศิลป</u>** ปี ๒๕๖๙ : ร้อยละ ๙๐ **<u>กลุ่มคณะวิชา</u>** ปี ๒๕๖๙ : ร้อยละ ๙๖ (ใช้ค่าเฉลี่ย ๓ ปีย้อนหลังเป็นฐาน ค่าเป้าหมายของปี ๒๕๖๙)	**<u>ระดับสถาบันฯ</u>** พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา เป็นคนดีมีคุณธรรม สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างสมบูรณ์ **<u>ระดับหน่วยงาน</u>** ดำเนินการตามระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา เป็นคนดีมีคุณธรรม สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างสมบูรณ์	**<u>วิธีการดำเนินงาน</u>** <u>ระดับสถาบันฯ</u> ๑. สำรวจจำนวน ปัญหา และสาเหตุเกี่ยวกับอัตราการคงอยู่ของผู้เรียน ๒. วิเคราะห์ปัจจัย เงื่อนไข และแนวทางการแก้ปัญหาเกี่ยวกับอัตราการคงของผู้เรียน ๓. จัดอบรมครู/อาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพัฒนาทักษะในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ๔. พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาเป็นคนดีมีคุณธรรม สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างสมบูรณ์ ๕. ติดตามอัตราการคงอยู่ของผู้เรียนจากการใช้ระบบดูแลนักเรียน นักศึกษาของวิทยาลัย <u>ระดับหน่วยงาน</u> ๑. รายงานจำนวน และให้ข้อมูลปัญหาเกี่ยวกับอัตราการคงอยู่ของผู้เรียน ๒. คัดเลือกครู/อาจารย์ที่ปรึกษา เข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาทักษะในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาเป็นคนดีมีคุณธรรม สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างสมบูรณ์ตามที่สถาบันกำหนด ๓. ดำเนินการตามระบบ **<u>เกณฑ์การประเมิน</u>** ค่าเฉลี่ยอัตราการคงอยู่ของผู้เรียนประจำปีการศึกษา จำแนกได้ ๓ กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มวิทยาลัยนาฏศิลป ร้อยละ ๙๕ กลุ่มวิทยาลัยช่างศิลป ร้อยละ ๙๐ กลุ่มคณะวิชา ร้อยละ ๙๖	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านกิจการนักเรียนนักศึกษา **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองกิจการนักเรียน นักศึกษา

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<u>วิธีการวัด</u> เปรียบเทียบอัตราการคงอยู่ของผู้เรียนตามค่าเป้าหมายตัวชี้วัด โดยคำนวณจากนักเรียนนักศึกษา ณ สิ้นปีการศึกษาของปีงบประมาณนั้น **<u>การติดตาม</u>** ๑. ติดตามจากรายงานผลการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน โดยคณะ/วิทยาลัยรายงานมายังกองกิจการนักเรียนนักศึกษา ภาคการศึกษาละ ๑ ครั้ง ๒. ติดตามจากรายงานอัตราการคงอยู่ของผู้เรียนปีการศึกษาละ ๑ ครั้ง	
	<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๓.๓</u> **อัตราการสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาของหลักสูตร** **<u>ค่าเป้าหมาย</u>** **<u>กลุ่มวิทยาลัยนาฏศิลป</u>** ปี ๒๕๖๙ : ร้อยละ ๙๐ **<u>กลุ่มวิทยาลัยช่างศิลป</u>** ปี ๒๕๖๙ : ร้อยละ ๗๐ **<u>กลุ่มคณะวิชา</u>** ปี ๒๕๖๙ : ร้อยละ ๘๕ (ใช้ค่าเฉลี่ย ๓ ปีย้อนหลังเป็นฐานค่าเป้าหมายของปี ๒๕๖๙)	**<u>ระดับสถาบันฯ</u>** ๑. กำกับติดตามการจัดการเรียนการสอนของหน่วยงานในสังกัดตามแผนฟันฝ่าวิกฤตการณ์การจัดการศึกษา (ปีการศึกษา ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ๒. กำกับติดตามผลการเรียนของนักเรียนนักศึกษาทุกระดับชั้น <u>ระดับหน่วยงาน</u>** ๑. รายงานข้อมูลเพื่อประกอบการจัดทำรายงานตัวชี้วัดของแผนพันฝ่าวิกฤตการณ์การจัดการศึกษา (แบบติดตามความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน แบบติดตามการเรียนการสอนประจำเดือน แบบติดตามการจัดการเรียนการสอนประจำภาคเรียน)	**<u>วิธีการดำเนินงาน</u>** <u>ระดับสถาบันฯ</u> ๑. ประชุมชี้แจงหน่วยงานในสังกัดในการดำเนินงาน ๒. กำหนดรูปแบบการรายงาน ๓. แจ้งเวียนแบบฟอร์มการรายงาน ๔. จัดทำรายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของแผนพันฝ่าวิกฤตการณ์การจัดการศึกษา <u>ระดับหน่วยงาน</u> ๑. ดำเนินการตามแผนพันฝ่าวิกฤตการณ์การจัดการศึกษา ๒. รายงานข้อมูลผลการดำเนินงานตามแผนฟันฝ่าวิกฤตการณ์การจัดการศึกษา ๓. รายงานผลการเรียนของนักเรียนนักศึกษาที่มีผลการเรียนไม่ผ่านทุกเดือน	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
		๒. รายงานผลการเรียนของนักเรียน นักศึกษาที่มีผลการเรียนไม่ผ่าน ในทุกรายวิชา	๔. รายงานข้อมูลจำนวนนักเรียนนักศึกษาและจำนวนผู้สำเร็จการศึกษา **<u>เกณฑ์การประเมิน</u>** อัตราการสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาของหลักสูตร **<u>วิธีการวัด</u>** นับจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาเทียบกับจำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายของหลักสูตร **<u>การติดตาม</u>** ติดตามจากการรายงานจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาของคณะ/วิทยาลัย	
๔. ส่งเสริมทักษะภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร และทักษะการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี	**<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๔.๑</u>** **ร้อยละของนักเรียนและนักศึกษาที่มีทักษะการสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศผ่านเกณฑ์การประเมินที่สถาบันกำหนด** **<u>ค่าเป้าหมาย</u>** ปี ๒๕๖๙ : ร้อยละ ๖๐	**<u>ระดับสถาบันฯ</u>** ๑. จัดสรรงบประมาณจ้างครูต่างชาติสอนภาษาอังกฤษ ๒. จัดทำหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนนักศึกษาทุกระดับชั้น **<u>ระดับหน่วยงาน</u>** ๑. จัดหาครูต่างชาติสอนภาษาอังกฤษ ๒. นำหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนนักศึกษาไปใช้ ๓. ประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนทุกระดับชั้น	**<u>วิธีการดำเนินงาน</u>** <u>ระดับสถาบันฯ</u> ๑. กำหนดนโยบายในการจ้างครูต่างชาติของสถาบัน ๒. จัดสรรงบประมาณให้คณะ วิทยาลัยเพื่อจ้างครูต่างชาติสอนภาษาอังกฤษ ๓. จัดทำหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ๔. ติดตามผลการประเมินทักษะการสื่อสารของผู้เรียน <u>ระดับหน่วยงาน</u> ๑. คณะ วิทยาลัยจ้างครูต่างชาติสอนภาษาอังกฤษ ๒. จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่สถาบันกำหนด ๓. ประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียน ๔. รายงานผลการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<u>เกณฑ์การประเมิน</u> นักเรียน นักศึกษา ผ่านเกณฑ์การประเมินทักษะภาษาอังกฤษ ร้อยละ ๖๐ **<u>วิธีการวัด</u>** นับจากจำนวนนักเรียน นักศึกษาที่มีผลการประเมินผ่านเกณฑ์ **<u>การติดตาม</u>** คณะ วิทยาลัย รายงานการดำเนินงานเมื่อสิ้นภาคการศึกษา	
	<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๔.๒</u> **ร้อยละของนักเรียนและนักศึกษาที่มีทักษะการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลผ่านเกณฑ์การประเมินที่สถาบันกำหนด** **<u>ค่าเป้าหมาย</u>** ปี ๒๕๖๙ : ร้อยละ ๗๐	**<u>ระดับสถาบันฯ</u>** จัดสรรงบประมาณดำเนินโครงการ/กิจกรรมพัฒนาทักษะการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ปวช. ๑ ปริญญาตรีปี ๑ **<u>ระดับหน่วยงาน</u>** ดำเนินโครงการ/กิจกรรมพัฒนาทักษะการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในระดับชั้น ม. ๑ ปวช. ๑ และปริญญาตรี ปี ๑	**<u>วิธีการดำเนินงาน</u>** <u>ระดับสถาบันฯ</u> ๑. จัดสรรงบประมาณให้คณะวิทยาลัยจัดโครงการ/กิจกรรมพัฒนาทักษะการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ๒. ติดตามผลการประเมินทักษะการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของผู้เข้าร่วมโครงการ <u>ระดับหน่วยงาน</u> ๑. คณะ วิทยาลัยจัดโครงการ/กิจกรรมพัฒนาทักษะการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ๒. ประเมินทักษะการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลก่อน – หลัง การเข้าร่วมโครงการ	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<u>เกณฑ์การประเมิน</u> นักเรียน นักศึกษา ผ่านเกณฑ์การประเมินทักษะการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ร้อยละ ๖๐ **<u>วิธีการวัด</u>** นับจากจำนวนนักเรียน นักศึกษาที่มีผลการประเมินหลังเข้าร่วมโครงการผ่านเกณฑ์การประเมิน **<u>การติดตาม</u>** คณะ วิทยาลัย รายงานการดำเนินงานเมื่อสิ้นสุดโครงการ	
	<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๔.๓</u> **ร้อยละของครู อาจารย์ที่ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้** **<u>ค่าเป้าหมาย</u>** ปี ๒๕๖๙ : ร้อยละ ๗๕	**<u>ระดับสถาบันฯ</u>** กำหนดนโยบายและวางแนวทางในการดำเนินงานพัฒนาครูและอาจารย์เพื่อให้มีทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ **<u>ระดับหน่วยงาน</u>** ดำเนินการตามนโยบายที่สถาบันกำหนด	**<u>วิธีการดำเนินงาน</u>** <u>ระดับสถาบันฯ</u> ๑. วางแผนการดำเนินงานในการพัฒนาครูและอาจารย์เพื่อให้มีทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ ๒. จัดโครงการตามแผน ๓. จัดตั้งศูนย์เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาและผลิตสื่อด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์ศิลป์ ทัศนศิลป์ และการประชาสัมพันธ์ ๔. กำกับติดตามการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			ระดับหน่วยงาน ๑. ผู้เข้าร่วมโครงการต้องนำผลการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ๒. แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อติดตามการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ ๓. นำสื่อการเรียนรู้ที่ผลิตขึ้นไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ ๔. รายงานผลการติดตาม **เกณฑ์การประเมิน** ผู้เข้าร่วมโครงการนำผลการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ตามค่าเป้าหมายที่กำหนด **วิธีการวัด** นับจำนวนครู อาจารย์ที่ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ **การติดตาม** รายงานผลการดำเนินงาน	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
๕. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการผลิตผู้สำเร็จการศึกษาสมรรถนะสูง	**<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๕.๑</u>** **จำนวนเครือข่ายที่มีความร่วมมือในการผลิตผู้สำเร็จการศึกษาสมรรถนะสูง** **<u>ค่าเป้าหมาย</u>** ปี ๒๕๖๙ : ๒ เครือข่าย	**<u>ระดับสถาบันฯ</u>** สร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายในการผลิตผู้สำเร็จการศึกษาสมรรถนะสูง **<u>ระดับหน่วยงาน</u>** -	**<u>วิธีการดำเนินงาน</u>** <u>ระดับสถาบันฯ</u> จัดทำข้อตกลงร่วมมืออย่างเป็นทางการ (MOU) กับภาคีเครือข่าย <u>ระดับหน่วยงาน</u> - **<u>เกณฑ์การประเมิน</u>** จำนวนเครือข่ายที่มีความร่วมมือในการผลิตผู้สำเร็จการศึกษาสมรรถนะสูง **<u>วิธีการวัด</u>** นับจำนวนเครือข่ายที่มีความร่วมมือในการผลิตผู้สำเร็จการศึกษาสมรรถนะสูง **<u>การติดตาม</u>** รายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการดำเนินโครงการพัฒนาความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาและพัฒนากำลังคนขั้นสูง (Reinventing University)	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒

สร้างผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัยที่สามารถต่อยอดได้

ตารางแสดงความเชื่อมโยงระหว่างเป้าประสงค์และกลยุทธ์
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัยที่สามารถต่อยอดได้

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
๑. ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัย ด้านศิลปวัฒนธรรมมีปริมาณและคุณภาพสูงขึ้นสามารถต่อยอดทางสังคมหรือเศรษฐกิจได้	๑.๑ จำนวนผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัยที่ได้รับการต่อยอดทางสังคมหรือเศรษฐกิจ และนำไปใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น	๑. พัฒนาศักยภาพการสร้างผลงานด้วยเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์	๑.๑ จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่ผ่านกระบวนการ Creative Lab and Maker Space
			๑.๒ จำนวนผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานงานวิจัยที่ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในกระบวนการผลิต และประชาสัมพันธ์
	๑.๒ จำนวนผลงานวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) เพิ่มขึ้น	๒. ส่งเสริมการสร้างผลงานที่สามารถต่อยอดทางสังคมหรือเศรษฐกิจได้	๒.๑ จำนวนครั้งที่เผยแพร่หรือจัดแสดงผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัยที่สร้างรายได้
		๓. ยกระดับความร่วมมือทางวิชาชีพและวิชาการในระดับชาติและนานาชาติ	๓.๑ ร้อยละของผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัยที่นำเสนอ เผยแพร่หรือจัดแสดงร่วมกับเครือข่ายในระดับชาติและนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัยที่สามารถต่อยอดได้

ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๒ ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ๓ กลยุทธ์ ๔ ตัวชี้วัดกลยุทธ์ มีมาตรการ/แนวทาง วิธีการดำเนินงาน เกณฑ์การประเมิน วิธีการวัด และการติดตาม ดังนี้

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
เป้าประสงค์ที่ ๑ **ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัย ด้านศิลปวัฒนธรรมมีปริมาณและคุณภาพสูงขึ้นสามารถต่อยอดทางสังคมหรือเศรษฐกิจได้**	**ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๑.๑** **จำนวนผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัยที่ได้รับการต่อยอดทางสังคมหรือเศรษฐกิจ และนำไปใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น** **คำนิยาม** **ผลงานสร้างสรรค์** หมายถึง ผลงานที่จัดทำขึ้นใหม่ เกิดจากความคิดและกระบวนการสร้างสรรค์ของผู้สร้างผลงานด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ **ผลงานนวัตกรรม** หมายถึง ผลงานที่ประดิษฐ์คิดค้นขึ้นใหม่ หรือเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ซึ่งอาจเป็นเทคโนโลยี ความคิด หรือผลิตภัณฑ์ เช่น สื่อการสอน **ผลงานวิจัย** หมายถึง งานค้นคว้าวิจัยอย่างเป็นระบบ โดยใช้วิธีการที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล คำตอบ หรือข้อสรุปที่นำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือการนำไปประยุกต์ใช้	**ค่าเป้าหมาย** ปี ๒๕๖๙ : ๕๐ เรื่อง **เกณฑ์การประเมิน** จำนวนผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัยที่ได้รับการต่อยอดทางสังคมหรือเศรษฐกิจ และนำไปใช้ประโยชน์ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ **วิธีการวัด** นับจำนวนของผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัยที่ได้รับการต่อยอดทางสังคมหรือเศรษฐกิจ และนำไปใช้ประโยชน์ **การติดตาม** ติดตามรายงานผลการนำผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรมที่ได้รับการต่อยอดทางสังคมหรือเศรษฐกิจ และนำไปใช้ประโยชน์ตามเครื่องมือแบบฟอร์มที่สถาบันกำหนด	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านศิลปวัฒนธรรม **ผู้รับผิดชอบหลัก** กลุ่มศิลปวัฒนธรรม

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
	<u>ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๑.๒</u> **จำนวนผลงานวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) เพิ่มขึ้น**	**<u>ค่าเป้าหมาย</u>** ปี ๒๕๖๙ : ๒๐ เรื่อง **<u>เกณฑ์การประเมิน</u>** สถาบันมีจำนวนผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) จากฐาน TCI หรือ Scopus ตามค่าเป้าหมายที่กำหนด **<u>วิธีการวัด</u>** นับจำนวนผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัย ที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) จากฐาน TCI หรือ Scopus **<u>การติดตาม</u>** คณะ/วิทยาลัยรายงานผลการอ้างอิง (Citation) ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัย	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
๑. พัฒนาศักยภาพการสร้างผลงานด้วยเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์	**<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๑.๑</u>** **จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่ผ่านกระบวนการ Creative Lab and Maker Space** **<u>ค่าเป้าหมาย</u>** ปี ๒๕๖๙ : ๑๘ เรื่อง	**<u>ระดับสถาบันฯ</u>** ๑. กำหนดนโยบายการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ที่ผ่านกระบวนการ Creative Lab and Maker Space ๒. กำหนดให้กระบวนการผลิตผลงานสร้างสรรค์ต้องผ่านการเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญของสถาบัน **<u>ระดับหน่วยงาน</u>** ๑. กำหนดให้บุคลากร ในหน่วยงานร่วมกันผลิตผลงานสร้างสรรค์ และปรึกษาผู้เชี่ยวชาญในการผลิตผลงานสร้างสรรค์ ๒. จัดให้มีที่ปรึกษาในการจัดทำผลงานสร้างสรรค์	**<u>วิธีการดำเนินงาน</u>** <u>ระดับสถาบันฯ</u> ๑. ประชุมชี้แจงแผนงานพัฒนาและหลักเกณฑ์การสร้างผลงานสร้างสรรค์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต่อคณะและวิทยาลัย ๒. แต่งตั้งคณะกรรมการ Creative Lab and Maker Space ๓. สนับสนุนงบประมาณให้กับหน่วยงานเพื่อผลิตผลงานสร้างสรรค์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ๔. จัดเวทีสำหรับเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ <u>ระดับหน่วยงาน</u> ๑. ผลิตผลงานสร้างสรรค์ตามกระบวนการ Creative Lab ตามการคิดค้นของหน่วยงานและผ่านการแนะนำจากครูผู้เชี่ยวชาญ ๒. นำเสนอผลงานสร้างสรรค์แก่คณะกรรมการพิจารณา ๓. เข้าร่วมโครงการ/จัดแสดงผลงาน เพื่อทำให้เกิด Maker Space **<u>เกณฑ์การประเมิน</u>** นำเสนอผลงานสร้างสรรค์ต่อคณะกรรมการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดรูปแบบหรือหัวข้อ **<u>วิธีการวัด</u>** นับจำนวนผลงานของผลงานสร้างสรรค์ที่ผ่านกระบวนการ Creative Lab and Maker Space ตามเกณฑ์การประเมินที่ได้รับ	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านศิลปวัฒนธรรม **ผู้รับผิดชอบหลัก** กลุ่มศิลปวัฒนธรรม **ผู้รับผิดชอบร่วม** ๑. กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย ๒. กลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศ

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<u>การติดตาม</u> ติดตามรายงานผลการนำผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัย ด้านศิลปวัฒนธรรมที่ไปเผยแพร่ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ในระดับชาติ หรือนานาชาติ โดยรายงานผลเป็นรายไตรมาส ตามเครื่องมือแบบฟอร์มที่สถาบันกำหนด	
	<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๑.๒</u> **จำนวนผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัยที่ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในกระบวนการผลิต และประชาสัมพันธ์** **<u>ค่าเป้าหมาย</u>** **ปี ๒๕๖๙** : จำนวน ๑๘ เรื่อง	**<u>ระดับสถาบันฯ</u>** ๑. กำหนดนโยบายการจัดทำผลงานสร้างสรรค์ที่มีขั้นตอนการผลิตจะต้องมีเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ผสมผสานในตัวชิ้นงาน ๒. กำหนดให้มีการประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่ผลงานผ่านระบบออนไลน์ และเวทีการแสดง **<u>ระดับหน่วยงาน</u>** ให้บุคลากรในหน่วยงานร่วมมือกันเรียนรู้และผลิตผลงานโดยมีเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ผสมผสานในผลงานและนำเสนอต่อคณะกรรมการ	**<u>วิธีการดำเนินงาน</u>** <u>ระดับสถาบันฯ</u> ๑. ประชุมชี้แจงแผนงานพัฒนาและหลักเกณฑ์การสร้างผลงานสร้างสรรค์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต่อคณะและวิทยาลัย ๒. จัดตั้งคณะกรรมการพิจารณาผลงานและงบประมาณในการสร้างสรรค์ผลงาน ๓. สนับสนุนงบประมาณในการสร้างสรรค์ผลงาน ๔. มีการเผยแพร่ผลงานผ่านทางระบบออนไลน์ <u>ระดับหน่วยงาน</u> ๑. คิดค้นและสร้างผลงานสร้างสรรค์โดยนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ผสมผสาน ๒. นำเสนอรูปแบบกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานต่อกรรมการพิจารณาตามลำดับ ๓. นำเสนอผลงานเต็มรูปแบบ	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านศิลปวัฒนธรรม **ผู้รับผิดชอบหลัก** กลุ่มศิลปวัฒนธรรม **ผู้รับผิดชอบร่วม** ๑. กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย ๒. กลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศ ๓. ฝ่ายเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<u>เกณฑ์การประเมิน</u> นำเสนอผลงานสร้างสรรค์ที่มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) เสนอต่อคณะกรรมการ **<u>วิธีการวัด</u>** จำนวนผลงานที่ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการ **<u>การติดตาม</u>** การนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ต่อคณะกรรมการตามแต่ละไตรมาส	
๒. ส่งเสริมการสร้างผลงานที่สามารถต่อยอดทางสังคมหรือเศรษฐกิจได้	**<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๒.๑</u>** **จำนวนครั้งที่เผยแพร่ จัดแสดงผลงานที่สร้างรายได้** **<u>ค่าเป้าหมาย</u>** **ปี ๒๕๖๙** : จำนวน ๑๕๐ ครั้ง	**<u>ระดับสถาบันฯ</u>** ๑. กำหนดแนวทางการเผยแพร่ และการจัดการแสดงผลงานที่สร้างรายได้ ๒. ออกแบบการสร้างสรรค์ผลงานการแสดง ๓. ประชาสัมพันธ์การเผยแพร่และจัดการแสดงผลงานที่สร้างรายได้ **<u>ระดับหน่วยงาน</u>** ๑. จัดหาหน่วยรับบริการ ๒. เผยแพร่และจัดการแสดงผลงานที่สร้างรายได้	**<u>วิธีการดำเนินงาน</u>** <u>ระดับสถาบันฯ</u> ๑. ประชุมชี้แจงแนวทางการเผยแพร่ และการจัดการแสดงผลงานที่สร้างรายได้ ๒. มอบหมายหน่วยงานในสังกัด ดำเนินกานตามที่สถาบันฯ กำหนด ตลอดปีงบประมาณ ๓. ผลิตสื่อประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การจัดการแสดงผลงานที่สร้างรายได้ ๔. กำกับติดตาม ประเมินผลและสรุปรายงานผลการดำเนินงานตามแผน รอบ ๖ เดือน ๙ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน <u>ระดับหน่วยงาน</u> ๑. ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ให้หน่วยงานรับบริการทั้งภาครัฐและเอกชน	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านศิลปวัฒนธรรม **ผู้รับผิดชอบหลัก** กลุ่มศิลปวัฒนธรรม

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			๒. คัดเลือกนักเรียน นักศึกษา คณาจารย์ และบุคลากร เพื่อเตรียมความพร้อมและให้บริการ ๓. รายงานผลการดำเนินงาน **<u>เกณฑ์การประเมิน</u>** จำนวนครั้งที่เผยแพร่ จัดแสดงผลงานที่สร้างรายได้ **<u>วิธีการวัด</u>** จำนวนครั้งที่ให้บริการ **<u>การติดตาม</u>** กำกับติดตาม ประเมินผลและสรุปรายงานผลการดำเนินงานตามแผนรอบ ๖ เดือน ๙ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน	
๓. ยกระดับความร่วมมือทางวิชาชีพและวิชาการในระดับชาติและนานาชาติ	**<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๓.๑</u>** **ร้อยละของผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัยที่นำเสนอเผยแพร่ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ หรือจัดแสดงร่วมกับหน่วยงานองค์กร หรือเครือข่ายในระดับชาติและนานาชาติ** **<u>ค่าเป้าหมาย</u>** ปี ๒๕๖๙ : ร้อยละ ๗๐	**<u>ระดับสถาบันฯ</u>** ๑. สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการนำเสนอเผยแพร่ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ หรือจัดแสดงผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัยในระดับชาติและนานาชาติ ๒. สร้างเครือข่ายนักวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ **<u>ระดับหน่วยงาน</u>** ดำเนินงานตามนโยบายของสถาบัน	**<u>วิธีการดำเนินงาน</u>** <u>ระดับสถาบันฯ</u> ๑. สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการนำเสนอเผยแพร่ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ หรือจัดแสดงร่วมกับหน่วยงานภายนอก ๒. เผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมกับหน่วยงานที่เป็นเครือข่าย <u>ระดับหน่วยงาน</u> เผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมกับหน่วยงานที่เป็นเครือข่าย	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านศิลปวัฒนธรรม **ผู้รับผิดชอบหลัก** กลุ่มศิลปวัฒนธรรม **ผู้รับผิดชอบร่วม** กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<u>เกณฑ์การประเมิน</u> จำนวนผลงานสร้างสรรค์ นวัตกรรม งานวิจัยที่เผยแพร่และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในระดับชาติและนานาชาติ **<u>วิธีการวัด</u>** ๑. นับจำนวนผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัยที่นำเสนอ เผยแพร่หรือจัดแสดงร่วมกับเครือข่ายในระดับชาติ ๒. นับจำนวนผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม และผลงานวิจัยที่นำเสนอ เผยแพร่หรือจัดแสดงร่วมกับเครือข่ายในนานาชาติ **<u>การติดตาม</u>** คณะ/วิทยาลัยรายงานผลการดำเนินงานรายไตรมาส	

ยุทธศาสตร์ที่ ๓

อนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ บริการทางวิชาการ จัดการแสดง และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอย่างมืออาชีพ

ตารางแสดงความเชื่อมโยงระหว่างเป้าประสงค์และกลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ อนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ บริการทางวิชาการ จัดการแสดง และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอย่างมืออาชีพ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
๑. อนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ บริการทางวิชาการ จัดการแสดง และเผยแพร่อย่างเป็นระบบ	๑.๑ จำนวนผู้ได้รับองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมจากการเผยแพร่อย่างเป็นระบบ	๑. พัฒนา “คลังองค์ความรู้ศิลปวัฒนธรรม” เพื่อเป็นศูนย์กลางของแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม	๑.๑ จำนวนผู้เข้าใช้งาน “คลังองค์ความรู้ศิลปวัฒนธรรม”
			๑.๒ จำนวนองค์ความรู้ในคลังองค์ความรู้ศิลปวัฒนธรรมที่เพิ่มขึ้น
		๒. พัฒนาศักยภาพการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมสู่สากลด้วยทูตวัฒนธรรม	๒.๑ จำนวนทูตวัฒนธรรมที่เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม
		๓. ให้บริการวิชาการเชิงรุก	๓.๑ จำนวนผู้รับบริการวิชาการเพิ่มขึ้น
			๓.๒ จำนวนชุมชน/องค์กร/สถานศึกษาที่ได้รับบริการวิชาการอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ อนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ บริการทางวิชาการ จัดการแสดง และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอย่างมืออาชีพ

ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๑ ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ๓ กลยุทธ์ ๕ ตัวชี้วัดกลยุทธ์ มีมาตรการ/แนวทาง วิธีการดำเนินงาน เกณฑ์การประเมิน วิธีการวัด และการติดตาม ดังนี้

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
<u>เป้าประสงค์ที่ ๑</u> **อนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ บริการทางวิชาการ จัดการแสดง และเผยแพร่อย่างเป็นระบบ**	**<u>ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๑.๑</u>** **จำนวนผู้ได้รับองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมจากการเผยแพร่อย่างเป็นระบบ** **คำนิยาม** **การเผยแพร่อย่างเป็นระบบ** หมายถึง การเผยแพร่องค์ความรู้ผ่านช่องทางที่หลากหลายให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การให้บริการวิชาการ เผยแพร่สื่อ	**<u>ค่าเป้าหมาย</u>** ปี ๒๕๖๙ : ๒๗,๐๐๐ คน **<u>เกณฑ์การประเมิน</u>** จำนวนผู้ได้รับการเผยแพร่องค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม **<u>วิธีการวัด</u>** นับจากจำนวนผู้ได้รับการเผยแพร่องค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม **<u>การติดตาม</u>** รายงานผลจากระบบจัดเก็บสื่อองค์ความรู้และรายงานผลการดำเนินงานบริการวิชาการ	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
๑. พัฒนา “คลังองค์ความรู้ศิลปวัฒนธรรม” เพื่อเป็นศูนย์กลางของแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม	**<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๑.๑</u>** **จำนวนผู้เข้าใช้งาน “คลังองค์ความรู้ศิลปวัฒนธรรม”** **<u>ค่าเป้าหมาย</u>** ปี ๒๕๖๙ : ๓,๐๐๐ คน **<u>คำนิยาม</u>** คลังองค์ความรู้ศิลปวัฒนธรรม ประกอบด้วย เว็บไซต์ ศูนย์รักษ์ศิลป์ ห้องสมุด และสื่อการเรียนรู้ในช่องทางต่าง ๆ	**<u>ระดับสถาบันฯ</u>** จัดทำนโยบายเพื่อพัฒนา **“คลังองค์ความรู้ศิลปวัฒนธรรม”** ให้น่าสนใจ ทันสมัย และเข้าถึงง่าย เพื่อเพิ่มจำนวนผู้เข้าในงาน **<u>ระดับหน่วยงาน</u>** ดำเนินการตามนโยบายของสถาบันและรายงานผลการดำเนินงาน	**<u>วิธีการดำเนินงาน</u>** <u>ระดับสถาบันฯ</u> ๑. ประชาสัมพันธ์เว็บไซต์ ห้องสมุด และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ของสถาบันในช่องทางที่หลากหลาย ๒. สร้างสรรค์องค์ความรู้ที่น่าสนใจของสถาบันเพื่อเผยแพร่ใน platform ต่าง ๆ ๓. จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเข้าใช้งาน “คลังองค์ความรู้ศิลปวัฒนธรรม”ของสถาบัน ๔. ให้คำปรึกษาการเข้าใช้งานเว็บไซต์ <u>ระดับหน่วยงาน</u> ๑. ประชาสัมพันธ์เว็บไซต์ ห้องสมุด และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ของคณะ วิทยาลัยในช่องทางที่หลากหลาย ๒. สร้างสรรค์องค์ความรู้ที่น่าสนใจของคณะ วิทยาลัยเพื่อเผยแพร่ใน platform ต่าง ๆ ๓. จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเข้าใช้งาน “คลังองค์ความรู้ศิลปวัฒนธรรม” ของคณะ วิทยาลัย ๔. รายงานผลการดำเนินงานให้สถาบันทราบเป็นรายไตรมาส **<u>เกณฑ์การประเมิน</u>** จำนวนผู้เข้าใช้งานเว็บไซต์ ห้องสมุด และสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ **<u>วิธีการวัด</u>** วัดจำนวนผู้เข้าใช้งาน **<u>การติดตาม</u>** ๑. รายงานผลการดำเนินงาน ๒. รายงานการตรวจสอบสถานะการทำงานของเว็บไซต์	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย **ผู้รับผิดชอบร่วม** ๑. กลุ่มศิลปวัฒนธรรม ๒. กลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศ

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
	<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๑.๒</u> **จำนวนองค์ความรู้ในคลังองค์ความรู้ศิลปวัฒนธรรมที่เพิ่มขึ้น** **<u>ค่าเป้าหมาย</u>** ปี ๒๕๖๙ : ๔๐๐ ชิ้น	**<u>ระดับสถาบันฯ</u>** จัดทำนโยบายเพื่อส่งเสริมการสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ **<u>ระดับหน่วยงาน</u>** ดำเนินการตามนโยบายของสถาบันและรายงานผลการดำเนินงาน	**<u>วิธีการดำเนินงาน</u>** <u>ระดับสถาบันฯ</u> ๑. คัดสรรองค์ความรู้ที่น่าสนใจ ทันสมัยเพื่อเผยแพร่ในคลังองค์ความรู้ใน platform ต่าง ๆ ของสถาบัน ๒. จัดสรรทุนเพื่อสนับสนุนการสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่แก่คณะ วิทยาลัย ๓. จัดทำองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมที่เผยแพร่ผ่านช่องทางการประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ของสถาบัน <u>ระดับหน่วยงาน</u> ๑. คัดสรรองค์ความรู้ที่น่าสนใจ ทันสมัยเพื่อเผยแพร่ในคลังองค์ความรู้ใน platform ต่าง ๆ ของคณะ วิทยาลัย ๒. ดำเนินการสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ จัดทำองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมที่เผยแพร่ผ่านช่องทางการประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ของคณะวิทยาลัย ๓. รายงานผลการดำเนินงานต่อสถาบันรายไตรมาส **<u>เกณฑ์การประเมิน</u>** จำนวนองค์ความรู้ในคลังองค์ความรู้ที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า **<u>วิธีการวัด</u>** วัดจำนวนองค์ความรู้ตามค่าเป้าหมายที่กำหนด **<u>การติดตาม</u>** รายงานผลการดำเนินงานรายไตรมาส	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย **ผู้รับผิดชอบร่วม** ๑. กลุ่มศิลปวัฒนธรรม ๒. กลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศ

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
๒. พัฒนาศักยภาพการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมสู่สากลด้วยทูตวัฒนธรรม	**<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๒.๑</u>** **จำนวนทูตวัฒนธรรมที่เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม** **<u>ค่าเป้าหมาย</u>** **ปี ๒๕๖๙** : ๕๔ คน	**<u>ระดับสถาบันฯ</u>** กำหนดนโยบาย แนวทางการดำเนินงานโครงการ BPI Cultural Ambassador Programm **<u>ระดับหน่วยงาน</u>** ดำเนินงานตามนโยบายที่สถาบันกำหนดและรายงานผลการดำเนินงานให้สถาบันทราบ	**<u>วิธีการดำเนินงาน</u>** <u>ระดับสถาบันฯ</u> ๑. แต่งตั้งคณะกรรมการยกระดับการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมสู่สากลด้วยทูตวัฒนธรรม ๒. จัดโครงการ BPI Cultural Ambassador Programm ๓. แต่งตั้งผู้ผ่านการอบรมเป็นทูตวัฒนธรรมและจัดทำทะเบียนทูตวัฒนธรรมสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ๔. กำหนดภารกิจทูตวัฒนธรรม <u>ระดับหน่วยงาน</u> ๑. ดำเนินการคัดเลือกนักเรียนนักศึกษาเข้าร่วมโครงการหน่วยงานละ ๓ คน ๒. กำกับติดตามการปฏิบัติภารกิจของทูตวัฒนธรรม ๓. รายงานผลการปฏิบัติภารกิจของทูตวัฒนธรรม **<u>เกณฑ์การประเมิน</u>** จำนวนทูตวัฒนธรรมที่ผ่านการฝึกอบรมในโครงการ และปฏิบัติภารกิจที่ได้รับมอบหมาย **<u>วิธีการวัด</u>** นับจำนวนทูตวัฒนธรรม **<u>การติดตาม</u>** รายงานผลการดำเนินงานโครงการต่อคณะกรรมการยกระดับการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมสู่สากลด้วยทูตวัฒนธรรม	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย **ผู้รับผิดชอบร่วม** ๑. กองกิจการนักเรียน นักศึกษา ๒. กลุ่มศิลปวัฒนธรรม

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
๓. ให้บริการวิชาการเชิงรุก	**<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๓.๑</u>** **จำนวนผู้รับบริการวิชาการเพิ่มขึ้น** **<u>ค่าเป้าหมาย</u>** ปี ๒๕๖๙ : ๒๕,๐๐๐ คน	**<u>ระดับสถาบันฯ</u>** กำหนดนโยบายและจัดสรรงบประมาณให้คณะและวิทยาลัย จำนวน ๑๘ แห่ง ดำเนินโครงการส่งเสริมเยาวชนตระหนักรักษ์ศิลป์ไทย สู่ต้นกล้าวัฒนธรรม **<u>ระดับหน่วยงาน</u>** จัดโครงการส่งเสริมเยาวชนตระหนักรักษ์ศิลป์ไทย สู่ต้นกล้าวัฒนธรรม หน่วยงานละ ๑,๔๐๐ คน	**<u>วิธีการดำเนินงาน</u>** <u>ระดับสถาบันฯ</u> จัดประชุมมอบนโยบาย แนวทางการดำเนินโครงการฯ แก่คณะ วิทยาลัย <u>ระดับหน่วยงาน</u> คณะ วิทยาลัยจัดโครงการฯ กิจกรรม โดยจำนวนเด็ก เยาวชน เข้าร่วมโครงการฯ กิจกรรมหน่วยงานละไม่น้อยกว่า ๑,๔๐๐ คน **<u>เกณฑ์การประเมิน</u>** จำนวนเด็ก เยาวชน เข้าร่วมกิจกรรม ไม่น้อยกว่า ๒๕,๐๐๐ คน **<u>วิธีการวัด</u>** นับจำนวนเด็ก เยาวชนที่ได้รับการส่งเสริมด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ **<u>การติดตาม</u>** คณะ วิทยาลัย รายงานผลรายไตรมาส	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
	<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๓.๒</u> **จำนวนชุมชน/องค์กร/สถานศึกษา ที่ได้รับบริการวิชาการอย่างต่อเนื่อง** **<u>ค่าเป้าหมาย</u>** ปี ๒๕๖๙ : ๒๐ ชุมชน/องค์กร/สถานศึกษา	**<u>ระดับสถาบันฯ</u>** ๑. กำหนดนโยบายการบริการวิชาการของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ๒. จัดทำแผนบริการวิชาการของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ๓. ถ่ายทอดแผนบริการวิชาการไปยังคณะวิทยาลัย **<u>ระดับหน่วยงาน</u>** ๑. คณะ วิทยาลัย จัดทำแผนบริการวิชาการ ๒. คณะ วิทยาลัย ให้บริการวิชาการ	**<u>วิธีการดำเนินงาน</u>** <u>ระดับสถาบันฯ</u> ๑. สถาบันจัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานโครงการบริการวิชาการ ๒. สถาบันจัดทำแผนบริการวิชาการ ๓. ถ่ายทอดแผนบริการวิชาการไปยังคณะ วิทยาลัย ๔. ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผน <u>ระดับหน่วยงาน</u> ๑. คณะ วิทยาลัย จัดทำแผนบริการ ๒. คณะ วิทยาลัย ให้บริการวิชาการแก่ชุมชน/องค์กร และสถานศึกษา **<u>เกณฑ์การประเมิน</u>** คณะ วิทยาลัย ให้บริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์แก่ชุมชนและองค์กร และสถานศึกษา **<u>วิธีการวัด</u>** วัดจากจำนวนชุมชน/องค์กร และสถานศึกษาที่ได้รับการบริการวิชาการในด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ต่อเนื่องอย่างน้อย ๓ ปี **<u>การติดตาม</u>** คณะ วิทยาลัย รายงานผลรายไตรมาส	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔

ส่งเสริมการสร้างรายได้และพัฒนาธุรกิจสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน

ตารางแสดงความเชื่อมโยงระหว่างเป้าประสงค์และกลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมการสร้างรายได้และพัฒนาธุรกิจสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
๑. สร้างความมั่นคงทางการเงินให้กับสถาบัน	๑.๑ จำนวนรายได้ที่เพิ่มขึ้น	๑. พัฒนาพื้นที่วังหน้าสู่การเป็น Landmark Art รวมทั้งการสร้างรายได้จากทรัพย์สิน และทุนทางวัฒนธรรม	๑.๑ รายได้จากการบริการที่เพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมการสร้างรายได้และพัฒนาธุรกิจสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน

ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๑ ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ๑ กลยุทธ์ ๑ ตัวชี้วัดกลยุทธ์ มีมาตรการ/แนวทาง วิธีการดำเนินงาน เกณฑ์การประเมิน วิธีการวัด และการติดตาม ดังนี้

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
<u>เป้าประสงค์ที่ ๑</u> **สร้างความมั่นคงทางการเงินให้กับสถาบัน**	**<u>ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๑.๑</u>** **จำนวนรายได้ที่เพิ่มขึ้น**	**<u>ค่าเป้าหมาย</u>** **ปี ๒๕๖๙** : ๑๐ ล้าน **<u>เกณฑ์การประเมิน</u>** รายได้ของสถาบันรวมทุกประเภท ที่เกิดขึ้นภายใน ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ของแต่ละปีงบประมาณเทียบกับปีที่ผ่านมา **<u>วิธีการวัด</u>** ๑. รายได้จากค่าธรรมเนียม ๒. รายได้จากบริการวิชาการ ๓. รายได้จากการบริหารทรัพย์สิน ๔. คำนวณผลรวมรายได้สุทธิ ณ สิ้นปีงบประมาณ ๕. เปรียบเทียบกับค่าเป้าหมายที่กำหนดในแต่ละปี **<u>การติดตาม</u>** หน่วยงานผู้รับผิดชอบจัดทำรายงานรายได้ในไตรมาสที่ ๒ และ ๔ เพื่อนำเสนอความก้าวหน้าต่อผู้บริหาร	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านบริหาร **ผู้รับผิดชอบหลัก** สำนักงานอธิการบดี

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
๑. พัฒนาพื้นที่วังหน้าสู่การเป็น Landmark Art รวมทั้งการสร้างรายได้จากทรัพย์สินและทุนทางวัฒนธรรม	**<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๑.๑</u>** **รายได้จากการบริการที่เพิ่มขึ้น** **<u>ค่าเป้าหมาย</u>** **ปี ๒๕๖๙** : ๑๐ ล้าน	**<u>ระดับสถาบันฯ</u>** ๑.จัดทำ Master Plan การพัฒนาพื้นที่วังหน้าเป็นศูนย์กลางศิลปะและวัฒนธรรม (Landmark Art) ๒.บริหารจัดการพื้นที่ ๒.๑ ให้เช่าพื้นที่ ๒.๒ ร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ๒.๓ จัดตลาดท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม “ตลาดนัดวัฒนธรรมสร้างสุข” ๒.๔ จัดการแสดง ๒.๕ จัดให้มีการจำหน่ายผลงานศิลปะ ๓.จัดการศึกษาและบริการวิชาการ **<u>ระดับหน่วยงาน</u>** ดำเนินการตามที่สถาบันมอบหมาย	**<u>วิธีการดำเนินงาน</u>** <u>ระดับสถาบันฯ</u> ๑. แต่งตั้งคณะกรรมการจัดหารายได้ ๒. พัฒนาพื้นที่วังหน้าให้เป็นศูนย์กลางศิลปวัฒนธรรม (Landmark Art) ๓. จัดกิจกรรมเชิงวัฒนธรรมในการสร้างรายได้อย่างต่อเนื่อง ๔. ประชาสัมพันธ์และสร้างแบรนด์ ๕. เชื่อมโยงเครือข่ายทางวัฒนธรรมและท่องเที่ยว ๖. ขยายฐานผู้เรียนจากหลักสูตรระยะสั้น คลังหน่วยกิต และนักศึกษาชาวต่างชาติ **<u>ระดับหน่วยงาน</u>** ๑. ให้เช่าพื้นที่ ๒. จัดการแสดง ๓. จัดการศึกษาและบริการวิชาการ **<u>เกณฑ์การประเมิน</u>** รายได้จากการบริการเพิ่มขึ้นตามค่าเป้าหมายที่กำหนด **<u>วิธีการวัด</u>** วัดรายได้จากการบริการ ดังต่อไปนี้ ๑.บริหารจัดการพื้นที่ ๑.๑ ให้เช่าพื้นที่ ๑.๒ ร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ๑.๓ จัดตลาดท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม “ตลาดนัดวัฒนธรรมสร้างสุข” ๑.๔ จัดการแสดง ๑.๕ จัดให้มีการจำหน่ายผลงานศิลปะ ๒.จัดการศึกษาและบริการวิชาการ	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านบริหาร **ผู้รับผิดชอบหลัก** สำนักงานอธิการบดี

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<u>การติดตาม</u> ประชุมสรุปผลการดำเนินงานทุกไตรมาสเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการจัดหารายได้	

ยุทธศาสตร์ที่ ๕

บริหารองค์กรด้วยหลักธรรมาภิบาลสู่ความยั่งยืน

ตารางแสดงความเชื่อมโยงระหว่างเป้าประสงค์และกลยุทธ์
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ บริหารองค์กรด้วยหลักธรรมาภิบาลสู่ความยั่งยืน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
๑. สถาบันมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพสูงตามมาตรฐานสากลและหลักธรรมาภิบาล	๑.๑ ร้อยละความสำเร็จของการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพสูงตามมาตรฐานสากลและหลักธรรมาภิบาล	๑. ยกระดับการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลและการบริหารสถาบันสู่ความเป็นเลิศ	๑.๑ ร้อยละของงานที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในงานบริหาร
			๑.๒ ผลคะแนนการประเมินองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพสู่ความเป็นเลิศ
		๒. ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพบุคลากร	๒.๑ ร้อยละของบุคลากรที่มีสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลผ่านเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด
			๒.๒ ร้อยละของผู้บริหารและหัวหน้างานที่มีสมรรถนะด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีดิจิทัลและธรรมมาภิบาล
			๒.๓ จำนวนครูที่มีวิทยฐานะ และอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการสูงขึ้น
			๒.๔ จำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีวุฒิทางการศึกษาที่สูงขึ้น หรือพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน
		๓. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน	๓.๑ ร้อยละปริมาณการใช้พลังงานไฟฟ้าลดลง
		๔. ยกระดับการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์องค์กรสู่ความเป็นเลิศ	๔.๑ ร้อยละของกลุ่มเป้าหมายมีการรับรู้ภาพลักษณ์องค์กรอยู่ในระดับดี
			๔.๒ อัตราการเติบโตของผู้ติดตาม Social Platform ของสถาบัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ บริหารองค์กรด้วยหลักธรรมาภิบาลสู่ความยั่งยืน

ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๑ ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ๔ กลยุทธ์ ๙ ตัวชี้วัดกลยุทธ์ มีมาตรการ/แนวทาง วิธีการดำเนินงาน เกณฑ์การประเมิน วิธีการวัด และการติดตาม ดังนี้

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
<u>เป้าประสงค์ที่ ๑</u> **สถาบันมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพสูงตามมาตรฐานสากลและหลักธรรมาภิบาล**	**<u>ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๑.๑</u>** **ร้อยละความสำเร็จของการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพสูงตามมาตรฐานสากลและหลักธรรมาภิบาล**	**<u>ค่าเป้าหมาย</u>** **ปี ๒๕๖๙** : ร้อยละ ๗๐ **<u>เกณฑ์การประเมิน</u>** ดำเนินงานตามการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพสูงตามมาตรฐานสากลและหลักธรรมาภิบาลผ่านเกณฑ์การประเมินทุกตัวชี้วัดกลยุทธ์ในยุทธศาสตร์ที่ ๕ ตามค่าเป้าหมายที่กำหนด **<u>วิธีการวัด</u>** การประเมินความสำเร็จของทุกตัวชี้วัดกลยุทธ์ในยุทธศาสตร์ที่ ๕ เพื่อแสดงความสำเร็จในภาพรวม ดังนี้ ขั้นตอนที่ ๑ ประเมินผลการดำเนินงานตามเป้าหมายตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ ขั้นตอนที่ ๒ นำผลการประเมินตามเป้าหมายมาแปลงค่าฐานการวัดเป็นค่าร้อยละ ค่าร้อยละ = $\frac{\text{ผลการดำเนินงาน}}{\text{เป้าหมายตามแผน}} \times ๑๐๐$ ขั้นตอนที่ ๓ นำผลการประเมินจากขั้นตอนที่ ๒ มาหาค่าเฉลี่ยร้อยละความสำเร็จตามจำนวนตัวชี้วัดกลยุทธ์ในยุทธศาสตร์ที่ ๕ **<u>การติดตาม</u>** รายงานผลในรอบ ๖ เดือน ๙ เดือน และ ๑๒ เดือน	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านบริหาร **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองบริหารทรัพยากรบุคคล

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
๑. ยกระดับการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลและการบริหารสถาบันสู่ความเป็นเลิศ	**<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๑.๑</u>** **ร้อยละของงานที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในงานบริหาร** **<u>ค่าเป้าหมาย</u>** **ปี ๒๕๖๙** : ร้อยละ ๕๐	**<u>ระดับสถาบันฯ</u>** กำหนดนโยบายและแนวทางการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ใน ๔ ประเด็น ดังนี้ ๑.พัฒนาและบูรณาการระบบบริหารจัดการดิจิทัล (Digital Management System) ๒.ปรับปรุงกระบวนการทำงานให้เป็นระบบอิเล็กทรอนิกส์ ๓.ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในทุกระดับของหน่วยงาน ๔.ยกระดับความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศ **<u>ระดับหน่วยงาน</u>** ดำเนินการตามนโยบายของสถาบัน	**<u>วิธีการดำเนินงาน</u>** <u>ระดับสถาบันฯ</u> ๑.แต่งตั้ง “คณะทำงานขับเคลื่อนสถาบันดิจิทัล” เพื่อกำหนดนโยบายและแผนแม่บทการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ ๒.พัฒนาและบูรณาการระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ ๓.จัดทำฐานข้อมูลกลางของสถาบัน เพื่อใช้ร่วมกันทุกหน่วยงาน ๔.สนับสนุนงบประมาณและโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี (Internet, Server, Cloud System) <u>ระดับหน่วยงาน</u> ๑.ปรับกระบวนการทำงานภายในให้เป็นระบบอิเล็กทรอนิกส์ ๒.แต่งตั้งผู้ประสานงานด้านดิจิทัล ของแต่ละหน่วยงาน ๓.รายงานผลการใช้เทคโนโลยีในงานบริหารผ่านระบบติดตามผลการดำเนินงาน **<u>เกณฑ์การประเมิน</u>** นำผลการประเมินมาหาค่าเฉลี่ยร้อยละความสำเร็จของงานบริหารทั้งหมดที่ดำเนินการด้วยระบบดิจิทัลตามค่าเป้าหมายตัวชี้วัด	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านบริหาร **ผู้รับผิดชอบหลัก** กลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศ

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<u>วิธีการวัด</u> การใช้งานบริหารด้วยระบบดิจิทัล ๔ ระบบ จำนวน ๑๙ หน่วยงาน ดังนี้ ๑. ระบบ e-Office มีการใช้งานฟังก์ชันในระบบ ดังนี้ ๑.๑ ระบบเอกสารดิจิทัล ๑.๒ ระบบพิมพ์ร่างตรวจหนังสือ ๑.๓ ระบบลงนามด้วยลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ ๑.๔ ระบบสารบรรณ ๑.๕ ระบบบริหารการประชุม ๑.๖ ระบบคลังจัดเก็บเอกสาร ๑.๗ ระบบจองห้องประชุม ๑.๘ ระบบจองรถ **วิธีการคิดคำนวณระบบ e-Office** - ร้อยละ ๕๐ ของงานในฟังก์ชันจำนวน ๔ ข้อ - ร้อยละ ๖๒.๕ ของงานในฟังก์ชันจำนวน ๕ ข้อ - ร้อยละ ๗๕ ของงานในฟังก์ชันจำนวน ๖ ข้อ - ร้อยละ ๘๗.๕ ของงานในฟังก์ชันจำนวน ๗ ข้อ - ร้อยละ ๑๐๐ ของงานในฟังก์ชันจำนวน ๘ ข้อ **๒.ระบบทะเบียนและประมวลผล ระดับปริญญา** การใช้งานฟังก์ชันในระบบ ดังนี้ ๒.๑ ระบบรับสมัคร ๒.๒ ระบบงานคัดเลือก ๒.๓ ระบบมอบตัว ๒.๔ ระบบหลักสูตรและแผนการเรียน ๒.๕ ระบบการเงิน ๒.๖ ระบบกองทุน	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			๒.๗ ระบบงานทะเบียนนักศึกษา ๒.๘ ระบบเอกสารสำคัญทางการศึกษา ๒.๙ ระบบระเบียบบุคลากร ๒.๑๐ ระบบตารางสอน ๒.๑๑ ระบบลงทะเบียน ๒.๑๒ ระบบประเมิน ๒.๑๓ ระบบสิทธิการใช้งาน ๒.๑๔ ระบบข้อมูลสถานศึกษา ๒.๑๕ ระบบงานประมวลผล ๒.๑๖ ระบบกิจกรรม ๒.๑๗ ระบบแบบสอบถาม ๒.๑๘ ระบบขอสำเร็จการศึกษา ๒.๑๙ ระบบข้อมูลศิษย์เก่า ๒.๒๐ ระบบข่าวประกาศ **<u>วิธีการคิดคำนวณระบบทะเบียนและประมวลผล ระดับปริญญา</u>** - ร้อยละ ๐ ของงานในฟังก์ชันจำนวน ๐ ข้อ - ร้อยละ ๑๐ ของงานในฟังก์ชันจำนวน ๑-๒ ข้อ - ร้อยละ ๒๐ ของงานในฟังก์ชันจำนวน ๓-๔ ข้อ - ร้อยละ ๓๐ ของงานในฟังก์ชันจำนวน ๕-๖ ข้อ - ร้อยละ ๔๐ ของงานในฟังก์ชันจำนวน ๗-๘ ข้อ - ร้อยละ ๕๐ ของงานในฟังก์ชันจำนวน ๙-๑๐ ข้อ - ร้อยละ ๖๐ ของงานในฟังก์ชันจำนวน ๑๑-๑๒ ข้อ - ร้อยละ ๗๐ ของงานในฟังก์ชันจำนวน ๑๓-๑๔ ข้อ - ร้อยละ ๘๐ ของงานในฟังก์ชันจำนวน ๑๕-๑๖ ข้อ - ร้อยละ ๙๐ ของงานในฟังก์ชันจำนวน ๑๗-๑๘ ข้อ - ร้อยละ ๑๐๐ ของงานในฟังก์ชันจำนวน ๑๙-๒๐ ข้อ	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			๓. ระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากร มีการใช้งานฟังก์ชันในระบบ ดังนี้ ๓.๑ ระบบข้อมูลการปฏิบัติงาน(แสกนลายนิ้วมือ) ๓.๒ ระบบงานการลา ๓.๓ ระบบแจ้งข้อมูลข่าวสาร ๓.๔ ระบบทะเบียนประวัติพร้อมเอกสาร ก.พ.๗ หรือ กคศ.๑๖ ๓.๕ ระบบจัดการหลักสูตรอบรม ๓.๖ ระบบอัตรากำลัง ๓.๗ ระบบรายงานข้อมูลต่างๆ ๓.๘ ระบบแอพพลิเคชั่น **วิธีการคิดคำนวณระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากร** - ร้อยละ ๐ ไม่มีการใช้งานในฟังก์ชัน - ร้อยละ ๑๒.๕ ของงานในฟังก์ชันจำนวน ๑ ข้อ - ร้อยละ ๒๕ ของงานในฟังก์ชันจำนวน ๒ ข้อ - ร้อยละ ๓๗.๕ ของงานในฟังก์ชันจำนวน ๓ ข้อ - ร้อยละ ๕๐ ของงานในฟังก์ชันจำนวน ๔ ข้อ - ร้อยละ ๖๒.๕ ของงานในฟังก์ชันจำนวน ๕ ข้อ - ร้อยละ ๗๕ ของงานในฟังก์ชันจำนวน ๖ ข้อ - ร้อยละ ๘๗.๕ ของงานในฟังก์ชันจำนวน ๗ ข้อ - ร้อยละ ๑๐๐ ของงานในฟังก์ชันจำนวน ๘ ข้อ **๔. ระบบรักษาความปลอดภัย** ๔.๑ มีการจัดทำนโยบายและมาตรการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			๔.๒ มีแผนการดำเนินงานตามกรอบบริหารความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับข้อมูลและระบบฐานข้อมูล ๔.๓ มีมาตรการตรวจสอบและเฝ้าระวังภัยคุกคามทางไซเบอร์ ๔.๔ มีแผนการรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์ **<u>การติดตาม</u>** ๑. รวบรวมข้อมูลจากรายงานผลการดำเนินงานของแต่ละหน่วยงาน (ผ่านระบบหรือแบบสำรวจประจำปี) ๒. ตรวจสอบการใช้ระบบจริง	
	<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๑.๒</u> **ผลคะแนนการประเมินองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพสู่ความเป็นเลิศ** **<u>ค่าเป้าหมาย</u>** ปี ๒๕๖๙ : - คะแนน	**<u>ระดับสถาบันฯ</u>** ๑. กำหนดนโยบายและแนวทางการนำเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEx) มาใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะและสถาบัน ๒. จัดโครงสร้างและกลไกขับเคลื่อน โดยแต่. ตั้งคณะกรรมการและคณะทำงานขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEx) ๓. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ EdPEx และเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากร ๔. ขับเคลื่อนให้ทุกหน่วยงานจัดทำโครงร่าง องค์กร (Organizational Profile: OP) แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา และข้อมูลพื้นฐาน (Common Data Set) ตามแนวทางของ สป.อว. ๕. ติดตาม รวบรวม และสรุปผลการดำเนินงาน เพื่อเสนอผู้บริหารและรายงานต่อสภาสถาบันฯ	**<u>วิธีการดำเนินงาน</u>** <u>ระดับสถาบันฯ</u> ๑. กำหนดนโยบายการบริหารสถาบันสู่ความเป็นเลิศ และเสนอขอความเห็นชอบการนำเกณฑ์ EdPEx มาใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะและสถาบัน ๒. จัดทำประกาศสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เรื่องการนำเกณฑ์ EdPEx มาใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน แล้วแจ้งเวียนประกาศพร้อมแนวทางการดำเนินงานของ สป.อว. ให้หน่วยงานในสังกัดทราบ ๓. ประชุมถ่ายทอดนโยบายของสถาบันฯ และชี้แจงแนวทางและปฏิทินการดำเนินงาน	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านประกันคุณภาพการศึกษา **ผู้รับผิดชอบหลัก** กลุ่มประกันคุณภาพการศึกษา

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
		ระดับหน่วยงาน ๑. แต่งตั้งคณะทำงานขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEx) ระดับหน่วยงาน ๒. ส่งเสริมให้ผู้บริหารและบุคลากรเข้าร่วม พัฒนาความรู้ ด้านเกณฑ์ EdPEx และนำความรู้มาถ่ายทอดภายในหน่วยงาน ๓. จัดทำโครงร่างองค์กร (OP) แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา และข้อมูล Common Data Set ของหน่วยงาน ๔. รายงานผลการดำเนินงานให้สถาบันฯ ทราบ	๔. แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามเกณฑ์ EdPEx รวมถึงคณะกรรมการและคณะทำงานขับเคลื่อน EdPEx ของสถาบันฯ ๕. จัดโครงการอบรมสร้างความรู้ความเข้าใจและเตรียมความพร้อมบุคลากร เพื่อขับเคลื่อนสถาบัน ด้วยเกณฑ์ EdPEx ๖. กำกับให้ทุกหน่วยงานจัดทำ OP และแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา และจัดส่งข้อมูล Common Data Set เข้าสู่ระบบ CHE QA Online ๗. รวบรวมและสรุปผลการดำเนินงานของทุกหน่วยงาน เสนอผู้บริหารและรายงานต่อสภาสถาบันฯ ระดับหน่วยงาน ๑. แต่งตั้งคณะทำงานขับเคลื่อน EdPEx ระดับหน่วยงาน ๒. ส่งเสริมให้ผู้บริหารและบุคลากรเข้าร่วมอบรมพัฒนา ความรู้ด้านเกณฑ์ EdPEx และนำความรู้มาถ่ายทอด ภายในหน่วยงาน ๓. วิเคราะห์ข้อมูลและจัดทำโครงร่างองค์กร (OP) และแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน ตามแนวทางที่ สป.อว. กำหนด ๔. รวบรวมข้อมูลพื้นฐาน Common Data Set โครงร่างองค์กร และแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ของหน่วยงาน บันทึกเข้าสู่ระบบ CHE QA Online ๕. รายงานผลการดำเนินงานให้สถาบันฯ ตามปฏิทิน ที่กำหนด **เกณฑ์การประเมิน** ผลคะแนนการประเมินตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ(EdPEx) (ในปี ๒๕๗๑) **วิธีการวัด** ผลคะแนนที่ได้รับจากการประเมินโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการ ดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEx) (ในปี ๒๕๗๑) **การติดตาม** ติดตามผลการดำเนินงานของหน่วยงาน และรายงาน ให้สถาบันฯ ทราบ	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
๒. ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพบุคลากร	**<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๒.๑</u>** **ร้อยละของบุคลากรที่มีสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลผ่านเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด** **<u>ค่าเป้าหมาย</u>** **ปี ๒๕๖๙** : ร้อยละ ๖๐	**<u>ระดับสถาบันฯ</u>** ๑. กำหนดนโยบายและเป้าหมายในการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ๒. สำรวจความต้องการของบุคลากรที่ต้องการพัฒนาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงาน ๓. วิเคราะห์ข้อมูลความต้องการกับนโยบายในการพัฒนาของสถาบัน ๔. กำหนดกรอบแนวทางในการพัฒนาบุคลากร ๕. กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาบุคลากรและระยะเวลาการดำเนินงาน ๖. ติดตาม ประเมินผล และสรุปผลการดำเนินงาน **<u>ระดับหน่วยงาน</u>** ๑. ดำเนินการพัฒนาตามนโยบายที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มอบหมาย ๒. ส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมโครงการที่หน่วยงานภายนอกจัดหรือสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้ดำเนินการจัดให้ ๓. รายงานผลการพัฒนาให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ทราบ	**<u>วิธีการดำเนินงาน</u>** <u>ระดับสถาบันฯ</u> ๑. สำรวจข้อมูลความต้องการของหน่วยงานในสังกัดผ่านระบบ Google Forms เพื่อนำมากำหนดแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงาน ๒. กำหนดปฏิทินการพัฒนาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงานหรือองค์ความรู้ ๓. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ดำเนินการกิจกรรม/โครงการ ๔. ติดตามการพัฒนาของบุคลากร <u>ระดับหน่วยงาน</u> ๑. ส่งบุคลากรเข้าร่วมอบรมเพื่อพัฒนาสมรรถนะในการปฏิบัติงาน ๒. หน่วยงานจัดกิจกรรมตามนโยบายที่ถ่ายทอด ๓. รายงานผลการพัฒนาบุคลากรให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ **<u>เกณฑ์การประเมิน</u>** บุคลากรผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๘๐ หรือ ตามเกณฑ์ที่หน่วยงานภายนอกกำหนด **<u>วิธีการวัด</u>** จำนวนบุคลากรที่เข้ารับการอบรมสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงานผ่านเกณฑ์การประเมิน ตามค่าเป้าหมายตัวชี้วัด **<u>การติดตาม</u>** ติดตามผลการดำเนินงานไตรมาสละ ๑ ครั้ง และรายงานผลการพัฒนาให้สถาบันทราบ	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านบริหาร **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองบริหารทรัพยากรบุคคล

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
	<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๒.๒</u> **ร้อยละของผู้บริหารและหัวหน้างานที่มีสมรรถนะด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีดิจิทัลและธรรมมาภิบาล** **<u>ค่าเป้าหมาย</u>** **ปี ๒๕๖๙** : ร้อยละ ๖๐	**<u>ระดับสถาบันฯ</u>** ๑. กำหนดนโยบาย เป้าหมาย และกรอบแนวทางในการพัฒนาผู้บริหารและหัวหน้างาน ๒. สำรวจความต้องการของผู้บริหารและหัวหน้างานที่ต้องการพัฒนาสมรรถนะในการปฏิบัติงาน และวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการกับนโยบายในการพัฒนาของสถาบันฯ ๓. ติดตาม ประเมินผล และสรุปผลการดำเนินงาน **<u>ระดับหน่วยงาน</u>** ๑. ดำเนินการอบรมตามนโยบายตามที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มอบหมาย ๒. ส่งผู้บริหารและหัวหน้างานเข้ารับการอบรมโครงการที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้ดำเนินการจัดให้ ๓. หน่วยงานที่ดำเนินการจัดอบรม รายงานผลการดำเนินงานต่อสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ๔. รายงานผลการพัฒนาให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ทราบ	**<u>วิธีการดำเนินงาน</u>** <u>ระดับสถาบันฯ</u> ๑. ดำเนินการสำรวจความต้องการของผู้บริหารและหัวหน้างานที่ต้องการพัฒนาสมรรถนะในการปฏิบัติงานผ่านระบบ Google Form ๒. วิเคราะห์ข้อมูลความต้องการกับนโยบายในการพัฒนาของสถาบันฯ และจัดทำแผนพัฒนาสมรรถนะด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีดิจิทัลและธรรมมาภิบาล ๓. กำหนดปฏิทินการพัฒนาสมรรถนะด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีดิจิทัลและธรรมมาภิบาล ๔. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ดำเนินการกิจกรรม/โครงการ เช่น จัดอบรมหลักสูตรธรรมาภิบาลในองค์กรภาครัฐ ให้กับผู้บริหารและหัวหน้างาน ๕. ส่งเสริมการสร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agents) ภายในหน่วยงาน <u>ระดับหน่วยงาน</u> ๑. ส่งบุคลากรเข้าร่วมอบรมเพื่อพัฒนาสมรรถนะในการปฏิบัติงาน ๒. หน่วยงานจัดกิจกรรมตามนโยบายที่ถ่ายทอด ๓. รายงานผลการพัฒนาบุคลากรให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ **<u>เกณฑ์การประเมิน</u>** ผู้บริหารและหัวหน้างานผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๘๐	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านบริหาร **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองบริหารทรัพยากรบุคคล

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<u>วิธีการวัด</u> ทดสอบตามจำนวนผู้บริหารและหัวหน้างาน ที่มีสมรรถนะด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีดิจิทัลและธรรมมาภิบาล ตามค่าเป้าหมายที่กำหนด **<u>การติดตาม</u>** ติดตามผลการดำเนินงานไตรมาสละ ๑ ครั้ง และรายงานผลการพัฒนาให้สถาบันทราบ	
	<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๒.๓</u> **จำนวนครูที่มีวิทยฐานะ และอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการสูงขึ้น** **<u>ค่าเป้าหมาย</u>** **ปี ๒๕๖๙** : ๑๐ คน **<u>คำนิยาม</u>** ครูที่มีวิทยฐานะ และอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการสูงขึ้น ให้หมายรวมถึงผู้ที่ขอมีวิทยฐานะหรือตำแหน่งทางวิชาการด้วย	**<u>ระดับสถาบันฯ</u>** ๑. กำหนดนโยบายและแนวทางการส่งเสริมวิทยฐานะและตำแหน่งทางวิชาการ ให้สอดคล้องกับเกณฑ์ของสถาบัน ๒. จัดตั้งคณะที่ปรึกษา เพื่อให้คำปรึกษา ตรวจสอบคุณภาพผลงาน และช่วยเตรียมเอกสาร ๓. พัฒนาระบบพี่เลี้ยง **<u>ระดับหน่วยงาน</u>** ดำเนินการตามนโยบายที่สถาบันกำหนด	**<u>วิธีการดำเนินงาน</u>** <u>ระดับสถาบันฯ</u> ๑. จัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาทางวิชาการ ๒. แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนการพัฒนาผู้ขอมี/ขอเลื่อนวิทยฐานะหรือตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น เพื่อกำหนดแนวทางสนับสนุนและติดตามผล ๓. จัดทำโครงการส่งเสริมวิทยฐานะและความก้าวหน้าตำแหน่งทางวิชาการ ๔. จัดระบบฐานข้อมูลผู้ที่มีคุณสมบัติขอมี/ขอเลื่อนวิทยฐานะหรือตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น <u>ระดับหน่วยงาน</u> ๑. สำรวจรายชื่อครูและอาจารย์ที่มีคุณสมบัติพร้อมขอมี/ขอเลื่อนวิทยฐานะและขอตำแหน่งทางวิชาการ ๒. จัดทำแผนพัฒนารายบุคคล ๓. มอบหมายพี่เลี้ยงในระดับคณะ/วิทยาลัย ดูแลการจัดทำผลงาน	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านบริหาร **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองบริหารทรัพยากรบุคคล

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			๔. จัดให้มีการประชุมติดตามผล ๕.รายงานความก้าวหน้าต่อสถาบันไตรมาสละ ๑ ครั้ง **<u>เกณฑ์การประเมิน</u>** จำนวนครูที่มีวิทยฐานะ และอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการสูงขึ้น **<u>วิธีการวัด</u>** วัดจากผู้ที่มีคำสั่งแต่งตั้งให้มีวิทยฐานะและตำแหน่งทางวิชาการสูงขึ้น ตามค่าเป้าหมายที่กำหนด **<u>การติดตาม</u>** กองบริหารทรัพยากรบุคคลรายงานผลความก้าวหน้า	
	<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๒.๔</u> จำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีวุฒิทางการศึกษาที่สูงขึ้น หรือพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน **<u>ค่าเป้าหมาย</u>** **ปี ๒๕๖๙** : ๓ คน	**<u>ระดับสถาบันฯ</u>** กำหนดโยบายการพัฒนาบุคลากรและสนับสนุนทุนศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาและการพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน **<u>ระดับหน่วยงาน</u>** ดำเนินการตามนโยบายที่สถาบันกำหนด	**<u>วิธีการดำเนินงาน</u>** <u>ระดับสถาบันฯ</u> ๑. จัดทำแผนพัฒนาบุคลากรระยะ ๕ ปี ๒. จัดทำงบประมาณในการศึกษา ระยะ ๕ ปี ๓. ทบทวนหลักเกณฑ์ วิธีการ และประกาศสนับสนุนการให้ทุน ๔. จัดสรรทุนสำหรับการศึกษาต่อ และการพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ๕. จัดทำระบบติดตามทุนการศึกษาและความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านบริหาร **ผู้รับผิดชอบหลัก** กองบริหารทรัพยากรบุคคล

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			ระดับหน่วยงาน ๑. สำรวจความต้องการศึกษาต่อของบุคลากรและพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ๒. จัดทำแผนพัฒนารายบุคคล ๓. สนับสนุนให้บุคลากรเข้าพัฒนาในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับสายงาน **เกณฑ์การประเมิน** ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีวุฒิทางการศึกษา หรือมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านสูงขึ้น **วิธีการวัด** วัดจากจำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่มีวุฒิทางการศึกษา หรือมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านสูงขึ้น **การติดตาม** รายงานผลการดำเนินงานรอบ ๖ เดือน ๙ เดือน และ ๑๒ เดือน	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
๓. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน	**<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๓.๑</u>** **ร้อยละปริมาณการใช้พลังงานไฟฟ้าลดลง** **<u>ค่าเป้าหมาย</u>** **ปี ๒๕๖๙** : ร้อยละ ๒	**<u>ระดับสถาบันฯ</u>** ๑. กำหนดนโยบายการลดใช้พลังงานไฟฟ้า ๒. จัดทำแผนอนุรักษ์พลังงานของสถาบัน ๓. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน เช่น แผงโซล่าเซลล์ ๔. จัดโครงการรณรงค์ลดใช้พลังงานไฟฟ้า **<u>ระดับหน่วยงาน</u>** ๑. กำหนดมาตรการลดใช้พลังงานไฟฟ้า ๒. ส่งแผนคำขอใช้พลังงานทดแทน เช่น แผงโซล่าเซลล์ ๓. ติดตามบันทึกการใช้ไฟฟ้าประจำเดือน ๔. จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์และรณรงค์ภายในหน่วยงาน	**<u>วิธีการดำเนินงาน</u>** <u>ระดับสถาบันฯ</u> ๑. จัดตั้งคณะกรรมการพลังงานของสถาบันมีหน้าที่กำหนดนโยบายและแผนอนุรักษ์พลังงาน ๒. จัดทำแผนแม่บทพลังงาน ๓. ติดตั้งระบบโซล่าเซลล์ในพื้นที่อาคารหลักของสถาบัน ๔. รณรงค์และประชาสัมพันธ์โครงการ ประหยัดพลังงาน ๕. จัดทำระบบติดตามและรายงานพลังงานแบบออนไลน์ <u>ระดับหน่วยงาน</u> ๑. แต่งตั้งคณะกรรมการอนุรักษ์พลังงานประจำหน่วยงาน ๒. บันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลการใช้ไฟฟ้าเป็นรายเดือน ๓. ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าในสำนักงาน ๔. ติดตั้งอุปกรณ์ประหยัดพลังงาน เช่น หลอด LED, Sensor ตรวจจับการเคลื่อนไหว ๕. จัดกิจกรรมรณรงค์และประกวดหน่วยงานประหยัดพลังงานดีเด่นประจำปี ๖. จัดคำของบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อติดตั้งโซล่าเซลล์ **<u>เกณฑ์การประเมิน</u>** ร้อยละของพลังงานไฟฟ้าที่ใช้ลดลงตามเป้าหมายเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านบริหาร **ผู้รับผิดชอบหลัก** สำนักงานอธิการบดี

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<u>วิธีการวัด</u> ๑. ตรวจสอบข้อมูลจากใบแจ้งค่าไฟฟ้ารายเดือนของแต่ละอาคาร ๒. คำนวณปริมาณการใช้ไฟฟ้าเฉลี่ย (หน่วย/เดือน) เทียบกับปีที่ผ่านมา **<u>การติดตาม</u>** รายงานผลการใช้พลังงานต่อคณะกรรมการหน่วยงานและสถาบันทุกไตรมาส	
๔. ยกระดับการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์องค์กรสู่ความเป็นเลิศ	**<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๔.๑</u>** **ร้อยละของกลุ่มเป้าหมายมีการรับรู้ภาพลักษณ์องค์กรอยู่ในระดับดี** **<u>ค่าเป้าหมาย</u>** ปี ๒๕๖๙ : ร้อยละ ๘๐	**<u>ระดับสถาบันฯ</u>** ๑. ประชุมคณะทำงานสื่อสารภาพลักษณ์องค์กรสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ๒. จัดอบรมเพิ่มความรู้ในด้านการสื่อสารภาพลักษณ์องค์กรให้กับหน่วยงานในสังกัด ๓. ประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์องค์กรผ่านสื่อช่องทางต่าง ๆ ๔. ออกแบบเครื่องมือวัดการรับรู้ภาพลักษณ์องค์กร ๕. ดำเนินการสำรวจการรับรู้ภาพลักษณ์องค์กร ๖. กำกับ ติดตาม และประเมินผลการรับรู้ภาพลักษณ์องค์กร	**<u>วิธีการดำเนินงาน</u>** <u>ระดับสถาบันฯ</u> ๑. ทบทวนแผนภาพลักษณ์องค์กร ๒. ประชุมชี้แจงแนวทางการดำเนินงาน ๓. จัดอบรมให้ความรู้กับหน่วยงานในสังกัด ๔. ประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์องค์กรผ่านสื่อช่องทางต่างๆ ๕. ออกแบบเครื่องมือโดยใช้ Google Forms: ออนไลน์ และสำรวจการรับรู้ภาพลักษณ์องค์กร จำนวน ๒ ครั้ง (เดือน ธ.ค.๖๘ และ เดือน ก.ค.๖๙) ๖. สรุปผลการสำรวจการรับรู้ภาพลักษณ์องค์กร และรายงานคณะกรรมการฯ เพื่อนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุง	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านศิลปวัฒนธรรม **ผู้รับผิดชอบหลัก** ฝ่ายเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
		ระดับหน่วยงาน ๑. ประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์องค์กร ผ่านสื่อช่องทางต่าง ๆ ๒. รายงานผลการประชาสัมพันธ์ตามแบบฟอร์มที่กำหนด ๓. ดำเนินการสำรวจการรับรู้ภาพลักษณ์องค์กร โดยใช้ Google Forms : ของสถาบัน	ระดับหน่วยงาน ๑. เข้าร่วมประชุมในระดับคณะและวิทยาลัย ๒. เข้าร่วมอบรม ๓. ประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์องค์กร ผ่านสื่อช่องทางต่าง ๆ ๔. สำรวจรับรู้ภาพลักษณ์องค์กรโดยใช้ Google Forms ของสถาบันฯ **เกณฑ์การประเมิน** ร้อยละของกลุ่มเป้าหมายมีการรับรู้ภาพลักษณ์องค์กรอยู่ในระดับดี ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ **วิธีการวัด** วัดจากแบบสอบถามการรับรู้ภาพลักษณ์องค์กร เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยกลุ่มเป้าหมายมีการรับรู้ภาพลักษณ์องค์กร อยู่ในระดับดี ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ **การติดตาม** กำกับติดตาม การประเมินการรับรู้ภาพลักษณ์องค์กร จำนวน ๒ ครั้ง (เดือน ธ.ค.๖๘ และเดือน ก.ค.๖๙)	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
	<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๔.๒</u> **อัตราการเติบโตของผู้ติดตาม Social Platform ของสถาบัน** **<u>ค่าเป้าหมาย</u>** ปี ๒๕๖๙ : ร้อยละ ๕ **Social platform (โซเชียล แพลตฟอร์ม)** คือ แพลตฟอร์มหรือช่องทางออนไลน์ที่ผู้คนสามารถสร้างเนื้อหา แบ่งปันความคิด ประสบการณ์ และปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการแชท การโพสต์ การแสดงความคิดเห็น หรือการแชร์วิดีโอ แพลตฟอร์มเหล่านี้ทำหน้าที่เป็นเหมือน "ชุมชนออนไลน์" ขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงผู้คนจากทั่วโลกเข้าด้วยกัน ทำให้เกิดการสื่อสารและการโต้ตอบกันอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง <u>อัตราการเติบโตของผู้ติดตาม Social Platform ของสถาบัน จะวัดจาก ๔ Platform</u> ได้แก่ ๑. Facebook ๒. YouTube ๓. Instagram ๔. TikTok ทั้งนี้ Website ไม่ถือว่าเป็น Social Platform	**<u>ระดับสถาบันฯ</u>** ๑. ประชุมคณะกรรมการฯ เพื่อกำหนดแนวทางเพิ่มจำนวนผู้ติดตาม Social Platform ของสถาบัน ๒. จัดทำแผนการดำเนินงานประชาสัมพันธ์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ๓. ดำเนินการประสัมพันธ์และจัดกิจกรรมเพื่อเพิ่มจำนวนผู้ติดตามSocial Platform ของสถาบัน ๔. กำกับ/ติดตาม และวิเคราะห์การเพิ่มขึ้น/ลดลง ของผู้ติดตามใหม่เมื่อเทียบกับจำนวนผู้ติดตามที่มีอยู่เดิม ๕. สรุปผลการดำเนินงานเสนอต่อเสนอคณะกรรมการรับทราบ **<u>ระดับหน่วยงาน</u>** ๑. จัดส่งข้อมูลตามแบบฟอร์มแผนการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ๒. ดำเนินการประชาสัมพันธ์และจัดกิจกรรมเพื่อเพิ่มจำนวนผู้ติดตาม Social Platform ของสถาบัน	**<u>วิธีการดำเนินงาน</u>** **<u>ระดับสถาบันฯ</u>** ๑. ประชุมคณะกรรมการฯ เพื่อกำหนดแนวทางการประชาสัมพันธ์และจัดกิจกรรมเพื่อเพิ่มจำนวนผู้ติดตาม Social Platform ของสถาบัน ๒. จัดทำแผนการดำเนินงานประชาสัมพันธ์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ๓. ประชุมชี้แจงในระดับคณะ/วิทยาลัยเพื่อแจ้งแนวทางเพิ่มจำนวนผู้ติดตาม Social Platform ของสถาบัน ๔. ประชาสัมพันธ์และจัดกิจกรรมเพื่อเพิ่มจำนวนผู้ติดตามSocial Platform ของสถาบัน ๕. กำกับ/ติดตาม และวิเคราะห์การเพิ่มขึ้น/ลดลง ของผู้ติดตามใหม่เมื่อเทียบกับจำนวนผู้ติดตามที่มีอยู่เดิม ๖. สรุปผลการดำเนินงานเสนอต่อเสนอคณะกรรมการรับทราบ **<u>ระดับหน่วยงาน</u>** ๑. เข้าร่วมประชุมในระดับคณะ/วิทยาลัย ๒. จัดส่งข้อมูลตามแบบฟอร์มแผนการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ๓. ดำเนินการประสัมพันธ์และจัดกิจกรรมเพื่อเพิ่มจำนวนผู้ติดตาม Social Platform ของสถาบัน	**ผู้กำกับดูแล** รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านศิลปวัฒนธรรม **ผู้รับผิดชอบหลัก** ฝ่ายเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<u>เกณฑ์การประเมิน</u> อัตราการเติบโตของผู้ติดตาม Social Platform ของสถาบัน วัดจากเปอร์เซ็นต์การเพิ่มขึ้นของผู้ติดตามใหม่เมื่อเทียบกับจำนวนผู้ติดตามที่มีอยู่เดิม **<u>วิธีการวัด</u>** **๑. คำนวณจำนวนผู้ติดตามใหม่สุทธิ** โดยคำนวณจาก ผู้ติดตามใหม่ = ผู้ติดตามสิ้นสุด - ผู้ติดตามเริ่มต้น **๒. อัตราการเติบโตของผู้ติดตาม (Follower Growth Rate) :** ตัวชี้วัดนี้แสดงให้เห็นว่าในช่วงเวลาที่กำหนดมีผู้ติดตามเพิ่มขึ้นมากน้อยเพียงใด โดยคำนวณจาก $\frac{\text{จำนวนผู้ติดตามใหม่}}{\text{จำนวนผู้ติดตามทั้งหมด}} \times ๑๐๐$ **ตัวอย่างการคำนวณ :** หากมีผู้ติดตาม ๑๐๐,๐๐๐ คน และในอีก ๕ เดือนต่อมา มีผู้ติดตามเพิ่มเป็น ๑๔๕,๐๐๐ คน อัตราการเติบโตของผู้ติดตาม = [(๑๔๕,๐๐๐ - ๑๐๐,๐๐๐)/ ๑๐๐,๐๐๐] x ๑๐๐ = ๔๕% ซึ่งหมายความว่า มีจำนวนผู้ติดตามเพิ่มขึ้น ๔๕% เมื่อเทียบกับช่วงเวลาก่อนหน้า	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<u>การติดตาม</u> กำกับติดตามอัตราการเติบโตของผู้ติดตาม (Follower Growth Rate) จำนวน ๒ ครั้ง ๑) เดือนมีนาคม ๒๕๖๙ ๒) เดือนกันยายน ๒๕๖๙	

ภาคผนวก ข

คำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการกลั่นกรอง กระบวนการพัฒนาแผนสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

คำสั่งสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ที่ ๖ /๒๕๖๘

เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการกลั่นกรองกระบวนการพัฒนาแผนสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

อนุสนธิคำสั่งสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่ ๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการกลั่นกรองกระบวนการพัฒนาแผนสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีการเปลี่ยนแปลงบุคคลดำรงตำแหน่งรองประธานคณะอนุกรรมการและตำแหน่งอนุกรรมการ ดังนั้น จึงขอยกเลิกคำสั่งสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่ ๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับมติสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๘ จึงให้ยกเลิกคำสั่งสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่ ๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ และแต่งตั้งคณะอนุกรรมการกลั่นกรองกระบวนการพัฒนาแผนสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ขึ้นใหม่ โดยมีองค์ประกอบ หน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

๑. องค์ประกอบ

๑.๑	อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	ประธานอนุกรรมการ
๑.๒	นายจักรพรรดิ วะทา	รองประธานอนุกรรมการ คนที่ ๑
๑.๓	นางสาวสุทธาสินี วัชรบูล	รองประธานอนุกรรมการ คนที่ ๒
๑.๔	รองศาสตราจารย์ณรงค์ชัย ปิฎกรัชต์	รองประธานอนุกรรมการ คนที่ ๓
๑.๕	นายวัชรินทร์ อ่าวสินธุ์ศิริ ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผน	อนุกรรมการ
๑.๖	รองอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	อนุกรรมการ
๑.๗	ผู้ช่วยอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	อนุกรรมการ
๑.๘	ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี	อนุกรรมการ
๑.๙	ผู้อำนวยการกองกลาง	อนุกรรมการ
๑.๑๐	ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน	อนุกรรมการ
๑.๑๑	หัวหน้าฝ่ายนโยบายและยุทธศาสตร์ กองนโยบายและแผน	อนุกรรมการ
๑.๑๒	ผู้อำนวยการฝ่ายติดตามและประเมินผล กองนโยบายและแผน	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑.๑๓	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนจำนวนสองคน ที่อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มอบหมาย	ผู้ช่วยเลขานุการ

/๒. หน้าที่...

๒. หน้าที่และอำนาจ

๒.๑ กลั่นกรองแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้สอดคล้องกับนโยบายของสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๒.๒ กลั่นกรองกระบวนการแปลงแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นแผนปฏิบัติราชการประจำปี

๒.๓ กำกับ ติดตาม รายงานผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และแผนปฏิบัติราชการประจำปี เสนอต่อสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อประกอบการวางนโยบายของสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๒.๔ พิจารณารายงานผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และแผนปฏิบัติราชการประจำปีในรูปแบบของรายงานประจำปี เสนอต่อสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๒.๕ ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๗ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๘

(ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.บวรศักดิ์ อุวรรณโณ)
นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์